

17th March 1966]

[Mr. Speaker]

Considering the facts and circumstances of this matter, I feel that there are no materials before me to indicate that the Chief Minister was in possession on the 9th of the fact of the order or clarification, served on Sri Umanath, and he wilfully suppressed it, before this House. I do not think the omission is a deliberate one with the intention to mislead the House.

It may be asked and as a matter of fact, was asked by the Deputy Leader of the Opposition, during the discussion, whether it was not necessary on the part of the Chief Minister to gather all facts before making a statement. The Chief Minister could have taken time, for which he was entitled under the rules, to answer the notice of Sri Saw. Ganēsan, after getting the particulars. But that is beside the point for deciding the issue before me.

In the result, I hold that there is no *prima facie* case of breach of privilege and I rule the notice out of order.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1966-67—*cont.*

(1) DEMAND No. XX—INDUSTRIES.

(2) DEMAND No. XLI—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,82,64,100 under Demand No. XX—Industries.”

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் என்னுடைய பெயரில் உள்ள வெட்டுப்பிரேரணையை “சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையை உடனடியாகத் துவக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்” என்பதை வற்புறுத்த பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 1,82,64,100 under Demand No. XX—Industries be reduced by Rs. 100.”

திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, “பிற்பட்ட தாக்குகள் (pockets) எவை எனப் பரிசீலித்து அவற்றிற்கிசைந்த தொழில் துறைகளை அமைத்து அவை வளர வழி செய்வதைப்பற்றி விவாதிக்க” என் பெயரில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 1,82,64,100 under Demand No. XX—Industries be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move:—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,88,17,500 under Demand No. XLI—Capital Outlay on Industrial Development.

[17th March 1966

திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, “செம்மையான தொழில் வளம் உண்டாகக் கொள்கை மாற்றம் இன்றியமையாத தென்பதை வற்புறுத்த” என் பெயரில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப்பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 8,88,17,500 under Demand No. XLI—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100.”

திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் தலைவர் அவர்களே, “கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு அரசினர் கொடுக்கும் முதலீட்டுத் தொகையை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த” என் பெயரில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 8,88,17,500 under Demand No. XLI—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The Demands and the cut-motions are before the House for discussion.

Is the Hon. Minister for Industries going to make any statement?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have placed an elaborate statement on the Table of the House, Sir.

* **திரு. எம். எஸ். மணி :** கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசாங்க ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் புவனேசுவரத்தில் நடைபெற்ற அகில இந்திய காங்கிரஸ் மகாநாட்டிலே ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தில் தனிப்பட்டவர்களுடைய சொத்திற்கு உச்ச வரம்பு கொண்டுவரவேண்டும், என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. ஆனால் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததன் நோக்கம் சோஷலிசம் இங்கே உருவாக்கப்படவேண்டும் என்பது தான். ஆனால் அந்த மாநாடு முடிவற்று இதுவரை அந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்று ஏதாவது காரியம் செய்தார்களா என்றால் இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தவர்களின் நோக்கம் ஒருவருக்கே பல தொழில்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன, அதற்கு ஒரு உச்ச வரம்பு கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்கு ஒரு குடும்பத்தில் உள்ளவருக்கு ஒரு லைசென்சு தான் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. ஆனால், நடைமுறையில் இதுவரை அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வராததற்குக் காரணம் என்ன என்று உங்கள் மூலம் அறிய விரும்புகிறேன்.

17th March 1966] [திரு. எம். எஸ். மணி]

அதுமட்டும் அல்ல. இந்த மன்றத்திலே சென்ற ஆண்டு நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது “எங்கள் பாலிசி மிக்செட் எக்கானம்” கலப்படப் பொருளாதாரம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். தேர்தல் நேரத்திலேயே இந்தக் கொள்கையைத்தான் நாங்கள் மக்களிடத்தில் சொன்னோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்வது கலப்படப் பொருளாதாரம் அல்ல, சோஷலிசப் பொருளாதாரம். டெல்லியில் நிதி மந்திரியாக இருந்த திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் 31-8-65-இல் பாராளுமன்றத்தில் பேசுகின்றபோது ‘In a mixed economy, one sat between two stools’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு ஸ்டூல்களுக்கு மத்தியில் உட்காரும் நிலையில் இருக்கிறோம் என்று அவர் வேதனைப்பட்டுக் கூறியுள்ளார். எனவே, இரண்டுங்கெட்டானாகத்தான் இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தின் கொள்கை இருக்கிறதே தவிர, திடமான கொள்கை என்று சொல்கிற நிலைமை இல்லை. இன்று அமெரிக்காவின் கொள்கை ஐனநாயகம் என்று கூறுகிறார்கள், ரஷ்யாவின் கொள்கை சோஷலிசம் என்று கூறுகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே மட்டும் ஐனநாயகத்தையும் சோஷலிசத்தையும் சேர்த்துக் கூறுகிறார்களே தவிர, இதுதான் எங்களுடைய கொள்கை என்று தைரியமாகக் காரியமாற்ற நம்முடைய அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. இங்கே தனிப்பட்ட ஒரு சிலர்தான் வருவதற்கு வாய்ப்பளிக்கப் படுகிறது. குறிப்பாக, ஒரு தனியாருக்கு எவ்வளவு ஸ்தாபனங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன, எவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் கொடுக்கப் படுகின்றன என்பதைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

10-00
a.m

பொதுவாக, இந்த மாநிலத்திலே அரசாங்கத்திற்கு அடுத்த படியாக இருக்கிற பெரிய பஸ் கம்பெனி டி. வி. எஸ். பஸ் கம்பெனி. அது மட்டுமல்ல; அதே ஸ்தாபனத்தார் டி. வி. எஸ். வாரி கம்பெனியும் வைத்திருக்கிறார்கள். சென்னையிலே லாகாஸ் டி.வி.எஸ். டயர், டி.வி.எஸ். சுந்தரம் கிடைன் போன்ற பெரும் தொழில்களை எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களிடம் கொடுத்தால் எப்படி சோஷலிசத்தை உருவாக்க முடியும்? ஏன் இதை எல்லாம் அரசாங்கத் தொழிற்சாலைகளிலே கொண்டு வரக்கூடாது? வெளி நாட்டு மூலதனத்தில் பல தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. இதனால் வரக்கூடிய லாபம் தனியாருக்குப் போய்ச் சேருவதுதான் சோஷலிசமா? மத்திய நிதி மந்திரியாக இருந்த திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்களைப் பற்றி மத்திய சர்க்காரிலே முன்பு ஒரு புகார் கொடுத்தார்கள். தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு, மத்திய நிதியமைச்சராக இருந்த ஒருவருக்குச் சொந்தமான கம்பெனிகள் எத்தனை என்று பார்க்கும்போது 18 பெரும் கம்பெனிகள் அவருக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு ஒன்றிரண்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரியன்ட் கான்ஸ்டிரக்ஷன் பிரைவேட் லிமிடெட், டி.டி.கே. கெமிகல்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், இப்படி 18 கம்பெனிகளை அவருடைய குடும்பத்தார் சேர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரே குடும்பத்தாருக்கு

[திரு. எம். எஸ். மணி] [17th March 1966]

வருமானம் செல்லாமலாவது, பலருக்கு இத்தகைய கம்பெனிகள் வைக்க அனுமதி கொடுத்தால் தனித் தனிக் குடும்பங்கள் பல இன்றைய தினம் நல்ல நிலைமைக்கு வரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவருக்கு அரசாங்கத்திலே நல்ல தொடர்பு இருந்த காரணத்தால்தான் வெளிநாட்டிலே இருக்கும் பெரும் கம்பெனிகளுக்கெல்லாம் அவர்தான் ஏஜன்சியாக இருக்கிறார். ஒரு கம்பெனிக்கு ஏஜன்சியாக இருந்தாலே இன்றைய தினம் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கிற 'உட்வர்ட்ஸ் கிரைப் வாட்டர்', சோப்பு சீப்பு, கண்ணாடி, மற்றும் அன்றாடத் தேவையுள்ள எல்லாச் சாமான்களுக்கும் அவருடைய குடும்பந்தான் ஏஜன்சியாக இருக்கிறது. வெளிநாட்டிலுள்ள 22 ஸ்தாபனங்களுக்கு அவருடைய குடும்பம் ஏஜன்சியாக இந்தியா பூராவுக்கும் இருக்கிறது என்றால் எப்படி சோஷலிசத்தை உருவாக்க முடியும் என்றுதான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வெளிநாட்டுக் கூட்டுறவுடன் நடத்தப்பட இருக்கிற எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் தனியாருக்குக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக நம்முடைய அரசாங்கமே ஏற்று பொதுத் துறையில் நடத்த முன் வந்தால் உள்ளபடியே சோஷலிசம் வெகு எளிதில் வர ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். தனியார் துறையில் தொழில்களை நடத்த அனுமதிப்பதன் காரணமாக நம்முடைய சென்னை அரசாங்கம் அவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக டாட்டாவைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறோம். டாட்டாவினுடைய டர்ன் ஓவர் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 325 கோடி ரூபாய். நம்முடைய சென்னை சர்க்கார் பட்ஜெட்டின்படி ஆண்டு வரவு 188 கோடி ரூபாய்தான். ஒரு தனியாரிடம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 325 கோடி ரூபாய் டர்ன் ஓவர் நடக்கின்றது. நமது சென்னை சர்க்காரின் வரவைப் போல் இரண்டு மடங்கு டர்ன் ஓவர் நடக்கிறது. அந்த அளவிலே அவருடைய நிர்வாகம் நடக்கிறது. பிர்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் 290 கோடி ரூபாய் ஓரண்டு டர்ன் ஓவர். நம்முடைய அரசாங்கத்தை விடப் பெரிய அரசாங்கத்தைத் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல மார்ட்டின் பர்ன் என்பவர் நம்முடைய பட்ஜெட்டை 109 கோடி ரூபாயில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். தனியார் ஒரு அரசாங்கத்தை விடப் பெரிய அளவில் இன்று தொழிற் துறையில் இருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த நாட்டில் சோஷலிசம் இன்னும் ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆனாலும் வர முடியாது, வர விட மாட்டார்கள் என்றுதான் கூற விரும்புகிறேன்.

25-2-1966-ல் பிர்லா அவர்கள் இந்தியன் மெர்ச்சன்ட்ஸ் சேம்பரில் பேசியிருக்கிறார்கள். என்ன பேசியிருக்கிறார்கள்? "அரசாங்கம் நமக்கு இவ்வளவு சலுகைகளைக் கொடுக்கிற காரணத்தால் வருகிற தேர்தலில் இப்போது ஆளுகின்ற காங்கிரஸ் கட்சிக்குத்தான் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும்" என்று

17th March 1966] [திரு. எம். எஸ். மணி]

பேசியிருக்கிறார். அதற்குக் காரணம் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு அனுசரணையாக இருப்பதுதான் “புதிய பிரதமராக வந்திருக்கிற இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் தனியார் தொழில்கள் வளர எல்லா உதவிகளையும் செய்வார்கள்” என்ற கருத்தையும் தம்முடைய பேச்சில் கூறியிருக்கிறார். அதைச் சுட்டிக்காட்டி, வருகிற தேர்தலில் இந்தக் கட்சியினுடைய ஆட்சிக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும் என்று பிரஜா அவர்கள் இந்தியன் மெர்ச்சன்ட்ஸ் சேம்பரில் பேசியிருக்கிறார்கள். எனவேதான், இப்படிப் பட்ட பெரும் முதலாளிகளுக்குச் சந்தர்ப்பம் அதிகமாகக் கொடுக்கக் கூடாது; பரவலாக இருக்கவேண்டும் என்று இந்த தேர்தலில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தனியாருக்குத் தொழில்களைக் கொடுப்பதால் ஏற்படக் கூடிய தொல்லைகளையும் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தனியார் திறமைசாலிகள் அல்லவென்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களிடம் தொழில்களைக் கொடுக்கிற காரணத்தால் பொதுமக்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் எந்த அளவு தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். மேட்டுப் பாளையத்தில் The Indo-Swiss Synthetic Gem Manufacturing Co., Limited. என்ற கம்பெனி இருக்கிறது. அதிலே மாணேஜிங் டைரக்டராக மதிப்புக்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தக் கம்பெனிதான் இன்றையதினம் செயற்கை தளத்தை உற்பத்தி செய்கிறது. அதற்கு ‘Sole distributors’ ஜி.எஸ்.அண்டு கம்பெனி. அவர்களுடைய தலைமை அலுவலகம் ஜெயப்பூரில் இருக்கிறது. திருச்சியிலே ஒரு பிராஞ்சு வைத்திருக்கிறார்கள். தளம் பூராவும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு விடுகிறது. அவர்கள் திருச்சியிலே 30 ஏஜண்டுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தளத்தைத் தோலா ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய்க்கு வாங்கி 120 ரூபாய்க்கு மார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள். திடீரென்று ஒருநாள் அவர்கள் 30 பேரும் சேர்ந்து பேசி 200 ரூபாய் என்று விற்கிறார்கள். இதனால் தொழிலாளர்கள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அந்த ஏஜண்டுகள் உட்கார்ந்த இடத்திலே இருந்து கொண்டே ஒரு நாளைக்கு 300, 400 என்று சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆனால், காலையிலிருந்து இரவு வரை பாடுபடுகிற தொழிலாளர்களுக்குப் பலன் ஏற்பட முடியாமல் போகிறது. அரசாங்கம் இதிலே தலையிட்டு இதை ஒரு நிர்ணயமான விலைக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்தத் தளம் மெருகு போடும் தொழிலாளர்களுக்கு நேரடியாகப் போய்ச் சேரும் நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் அதனால் வரக்கூடிய லாபம் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் போய்ச் சேரும்.

அதே போலவே ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் நிலைமையும் இருக்கிறது. ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் பாக்டரியைத் தொழிற்பேட்டையில் பல பேர் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ரா-மெட்டீரியல்ஸ் வேண்டுமென்று திருச்சியிலுள்ள அதிகாரியைப் போய்க்கேட்டால், ‘வேறு தொழில் இப்போதே ஆரம்பியுங்கள். ரா-மெட்டீரியல்ஸ் இனிக் கிடைக்காது’ என்று கூறுகிறார்கள். டைரக்டர், அதற்கான

[திரு. எம். எஸ். மணி] [17th March 1966]

மனுக்களை வாங்க வேண்டாமென்று கூறிவிட்டார் என்று அந்த அதிகாரி கூறுகிறார். இந்தத் தொழிலிலே பலர் மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்கள்; பல தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் திருட்டுத் தனமாக ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீலை வாங்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை பம்பாயில் இருந்து வாங்குகிறார்கள். பம்பாயிலிருந்து எப்படி வாங்குகிறார்கள்? அங்கிருந்து பெரும் பெரும் அண்டாக்களாகச் செய்து திருச்சிக்கு வருகிறது. அங்குப் பாத்திரங்களைச் சிறு சிறு துண்டுகளாக்கி இவர்கள் வேண்டிய சாமான்களைச் செய்கிறார்கள். இந்தியா பூராவும் ஒன்று என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி பம்பாயில் இருக்கும் தனிப்பட்டவர்கள் அண்டாவாக அனுப்பவும் இங்கிருக்கிறவர்கள் அதை வாங்கிச் சிறு சிறு பாத்திரங்கள் செய்யவுமான நிலை இருக்கிறது. இப்படி வாங்கிச் செய்வதன் காரணமாக அதிலிருந்து கிடைக்க வேண்டிய அளவு லாபம் கிடைப்பதில்லை. யாராக இருந்தாலும் தொழிற்சாலை நடத்த அனுமதி கொடுத்தால் அதற்குத் தேவை யான ரா-மெட்டிரியல்ஸ் கிடைப்பதற்கும் வழி செய்யவேண்டும்.

திருச்சியில் மிகப் பெரிய ஒரு தொழிற்சாலையைப் பொதுத் துறையில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கொதிகலன் தொழிற்சாலையை 25 கோடி ரூபாய் மூலதனத்திலே இன்றைய தினம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதையொட்டி பல ஸ்தாபனங்கள், உதாரணமாக, கொதிகலன் பாய்லரைத் தயார் செய்கிறார்கள் என்றால், அதற்கு வேண்டிய சில்லரைச் சாமான்களைச் செய்ய தொழிற்பேட்டை அமைத்திருக்கிறார்கள். இவற்றைத் தனியார் பலர் நடத்துகிறார்கள். பெரிய ஒரு தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய சிறு சாமான்களைச் செய்வதைத் தனியாரிடம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக பொதுத் துறையில் நடத்தினால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். தனியாருக்கு ஏன் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது நமக்கு ஒரு சந்தேகம் வருகிறது. தனியாருக்கு அவற்றைக் கொடுப்பதன் மூலமாக தேர்தலில் நிதி பெற முடியும் என்ற காரணத்தால் அவ்வாறு கொடுக்கிறார்களோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. 'நாங்கள் உங்களுக்கு பர்மிட் கொடுக்கிறோம்; நீங்கள் தேர்தலுக்குப் பணம் தாராங்கள்' என்று கேட்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்ற முறையில்தான் தனியாரிடம் இவற்றைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இன்டஸ்ட்ரியல் ஏரியா என்று சொல்லுகிறபோது தரையை சமப்படுத்துகிற வேலையிலிருந்து, அந்த மனையை வாங்கி அடக்கமாக கொடுக்கிற வேலை வரை அரசாங்கமே செய்கிறது. அங்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கிறது. ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கிறது. மின்சார விளக்குகள் போட்டுக் கொடுக்கிறது. சாக்கடை வசதி செய்து கொடுக்கிறது. இந்த பாக்டரிக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தைக் கொடுக்கிறது. இவ்வளவையும் அரசாங்கம் செய்து கொடுத்து அவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கம் கொடுக்கும் போது அந்த பாக்டரிகளை ஏன் நாமே நடத்தக் கூடாது என்ற கேள்வியை நான் எழுப்புகிறேன்.

17th March 1966] [திரு. எம். எஸ். மணி]

அடுத்து, நம்முடைய உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் போலீஸ் மானியத்தில் பேசுகிறபோது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். தொழில்துறை அமைதியைக் காப்பதற்காக விசேஷ போலீஸ் படை ஒன்றை இந்த நாட்டில் நிறுவியிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காருடைய ஆலோசனைக்கிணங்க அத்தகைய காரியத்தை நாம் செய்திருக்கிறோம் என்று அவர்கள் உரையில் அன்றைய தினம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 11-3-1966-ல் இப்படி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். படையை கண்காணிக்கும் பொறுப்பு மாநில சர்க்காருக்கு இருக்கும். ஆனால் அந்தச் செலவுகளை எல்லாம் அந்த ஆலை முதலாளி அல்லது பாக்கடரி முதலாளி கொடுப்பார்கள் என்றும் அன்றையதினம் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, நமக்கு செலவு இல்லை என்றால் இது எதைக் காட்டுகிறது? அங்கு தொழில் தகராறு ஏற்பட்டால் உடனுக்குடன் அவர்களை அடிப்பதற்காக, தடி கொண்டு தாக்குவதற்காக போலீஸ் படையை வைத்து அவர்களே சம்பளம் கொடுப்பது என்றால் அந்த போலீஸ் நடுநிலைமையாக இருக்க முடியுமா? நடுநிலைமையாக எப்படி அவர்கள் இருக்க முடியும்? நிர்வாகமே சம்பளம் கொடுக்கிறது. அப்படி சம்பளம் கொடுக்கிறபோது அந்த முதலாளிகளோடு அவர்கள் ஒத்துழைப்பார்களோ தவிர தொழிலாளர்களுடன் ஒத்துழைப்பார்களா? ஆகவே அந்த போலீஸ் படை தேவை இல்லை என்று நாம் சொல்லியிருக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் நம் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனைதான் கூறியது. ஆனால் அதை நாம் மறுத்திருக்கமுடியும். அப்படி மறுக்காததற்குக் காரணம் என்ன? இந்த யோசனையை மாநில அரசு நிச்சயமாக நிராகரித்திருந்தால் அது நல்லமுறையில் அமைந்திருக்கமுடியும். இதற்கு முன்னால் நிராகரித்திருக்கிறார்கள். போர்ட் டிரஸ்டிஸ், துறைமுகத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு போலீஸ் படையை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு யோசனையை மத்திய அரசு கூறியது. ஆனால் அதற்கு நாம் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிலைமை வந்தபோது நம் அரசு, ஸ்டேட் போலீஸின் ஒரு பகுதியை வைத்துக்கொண்டு பார்த்துக் கொள்கிறோம், இதற்காக தனி போலீஸ் படை வேண்டியதில்லை என்று அன்றைய தினம் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி அன்று கூறிவிட்டு இன்று பாக்கடிகளில் போலீஸை வைத்து நடத்துவது என்றால் உள்ளபடியே நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்தமுடியுமா, தொழில் அமைதி ஏற்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

வெளிநாட்டு பாங்குகளில் இன்றைய தினம் இந்தியாவினுள்ள தொழில் அதிபர்கள் ஏராளமான பணம் போட்டிருக்கிறார்கள். வெளிநாடுகளுக்கு இவர்கள் அடிக்கடி போய் வருகிறார்கள். இதனால் ஏற்படுகிற செலவு என்ன என்பதை நாம் சரியாக அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் அது தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்கும். அவர்கள் அந்தப் புள்ளிவிவரத்தை கொடுத்தால் அன்னியச் செலாவணிக் தட்டுப்பாடு ஏன் ஏற்படுகிறது என்பது பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும். இப்படி ஒரு சிலருக்காக அன்னியச் செலாவணியை செலவு செய்யும்போது பொது காரியங்களுக்காக ஏன் அன்னியச் செலாவணியை செலவழிக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது.

[திரு. எம். எஸ். மணி] [17th March 1966]

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகப் பெரிய தொழில் கைத்தறித் தொழில், கைத்தறித் தொழிலில் இன்றைய தினம் ஏராளமானவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று தமிழகத்தில் கதர் தொழிலும் இருக்கிறது. அரசாங்கம் கதர் தொழிலை ஊக்குவிப்பதை தன் கொள்கையாக வைத்திருக்கிறது. ஆனால் கைத்தறியைப்பற்றி அவர்கள் அக்கறைப்படுவதில்லை. கதருக்கு இருக்கிற ஒரு சலுகை கைத்தறிக்கு கிடையாது. கதருக்கு இருக்கிற ரிபேட் கைத்தறிக்குக் கிடையாது. கைத்தறிக்கு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஒரு ஏழுபெட்டு நாட்கள் விழா கொண்டாடி அங்கு பிரசங்கங்கள் நடைபெறுகிறதே தவிர அதனுடைய தரத்தைப் பற்றி, அதன் நேர்த்தியைப் பற்றி, அதன் உழைப்பைப் பற்றி வெளிநாடுகளில் நல்ல பிரசாரம் செய்வதற்கு ஆள் இல்லை. விழா ஏழு நாட்கள்தான் வைத்தார்கள். ஆனால் ஆரவறு நாளே துணி அத்தனையும் தீர்ந்து விட்டது. காரணம் என்ன? உயர்ந்த வேலைப்பாடுள்ள, சிறந்த சரக்குகள் வந்ததால் ஆரவறு நாளே எல்லாம் தீர்ந்து போய் விட்டன. எனவேதான் கைத்தறியைக் காப்பாற்றவேண்டும், அந்தத் தொழிலைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. பி. வி. வீரபாகு : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து பேசுகிற இந்த நேரத்தில் பொதுவாக இந்த மாநில மக்களின் பாராட்டுதல்களை நான் முதலில் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய கருத்துக்களைப் பற்றி பேசுவதற்கு முன்னால் இரண்டொரு விஷயங்கள் பற்றி, எனக்கு முன் பேசிய அங்கத் தினர்கள் பேசியது பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒன்று விசேஷ் போலீஸ் படையைப் பற்றி. போலீஸ் படையை அடிப்பதற்குத்தான் வைத்திருக்கிறது என்ற அனுமானம் எப்படி வந்தது என்று தெரியவில்லை. அப்படியானால் போலீஸ் படையே வேண்டாம். போலீஸுக்குள்ளே அதிகாரங்கள் எல்லாம், என்னென்ன அதிகாரங்கள், எப்படி எப்படிச் செய்யலாம் என்பதெல்லாம் வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது. தொழில்துறை பாதுகாப்பிற்காக போலீஸை உபயோகப்படுத்துகிறோமே தவிர போலீஸ் படை தொழில்துறைக்கு வேண்டாம் என்றால் போலீஸ் படையே வேண்டாம் என்று சொல்லலாம். தொழில் அதிகாரிகள் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள் ஆகவே, அவர்கள் சார்பாக இருப்பார்கள் என்ற அனுமானமும் எப்படி வந்ததோ எனக்குத் தெரியவில்லை. போலீஸ் படையினருக்கு நாம்தான் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். பொது மக்களின் வரிப் பணத்திலிருந்து தான் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பொது மக்கள் சொல்லுகிறபடி எல்லாம் அவர்கள் கேட்பார்களா? எதற்காக தொழில் துறையில் போலீஸ் படை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், ஆத்திரம் ஊட்டுகிற சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் எதை நம்பி வாழ்கிறார்களோ அந்த சாதனங்களுக்கே அழிவு தேடுகிறார்கள் தொழிலாளர்கள். சில சமயங்களில் ஆத்திரம் காரணமாக,

17th March 1966] [திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு]

நிதானம் இழக்கிற நேரத்தில் உற்பத்தி சாதனங்களைக் காப்பதற்காகவே இந்த போலீஸார் இருக்கின்றனர். ஆகவே தொழில் துறையைப் பாதுகாப்பதற்காக, தொழிற்சாலை சாதனங்களை பாதுகாப்பதற்காகத்தான் போலீஸ் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர தொழிலாளர்களை அடிப்பதற்காக போலீஸ் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற அனுமானம் தவறு என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு எதுவுமே சலுகை காட்டவில்லை என்கிறார்கள். ஒன்பது ஸ்பின்னாங் மில்ஸ் கைத்தறிக்காக ஏற்பட்டு 66,000 பேல்ஸ் உற்பத்தி செய்யப் பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் அவர்கள் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஹான்ட்லாம்ஸ் செஸ் பண்ட் வேறு இருக்கிறது. கைத்தறி ஜவுளியை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு ஊக்குவிக்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது வரை கைத்தறி சகாப்தத்திலேயே இல்லாத முறையில் 'ப்ளீடிங் மட்டுஸ்'-யை ஏற்றுமதி செய்ய எந்தளவிற்கு ஊக்குவிக்க முடியுமோ அது செய்யப்பட்டு வருகிறது. செய்தது காணாது என்று சொல்லாமல் எதுவுமே செய்யவில்லை என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை.

சோஷலிஸ்ட் கருத்துக்குப் புறம்பாகவே இந்தத் தொழில் நடைமுறைகள் பூராவும் அமைந்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது பற்றி நம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கையிலும் சரி, மத்திய அரசாங்கமும் சரி சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'மிக்ஸ்ட் எக்கானமி'-யில் இருக்கிறோம், இன்னும் அந்த நிலையைத் தாண்டி விடவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி மூலம் உள்ள வருமானம் 18 சதவிகிதம், மொத்தத்தில் பார்க்கிறபோது 283 கோடி அளவிற்குத்தான் தொழில் பகுதியிலிருந்து வருமானம் கிடைக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அதிகப்படியான தொழில்களை நாம் உருவாக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அப்போதுதான் இந்த மாநிலத்தின் சராசரி வருமானம் அதிகரிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். தொழில்களை சர்க்கார் துறையில் அல்லது க்வாலி கவர்ன்மென்ட் துறையில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிவிடலாம். ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டு ஐந்தாண்டுகளில் இன்னின்ன தொழில்களை சர்க்கார் துறையில் ஏற்று நடத்தலாம், இன்னின்ன தொழில்களை க்வாலி கவர்ன்மென்ட் துறையில் நடத்தலாம் என்று திட்டம் போட்டு செய்கிறோம். அப்போது பாக்கியுள்ளதை நடத்தவேண்டாமென்று சொன்னால் அப்படிச் சொல்லிவிடலாம். அப்படிச் செய்வோமானால் மேற்கொண்டு தொழில்கள் வளராது, பத்து ஆண்டுகளுக்கு என்றல்ல நம் தலைமுறையில் அது நடக்காது. அப்படிச் செய்வது பாவர்டியை நிரந்தரமாக ஆக்குவதாகத்தான். அமையும். எந்தெந்த எஜென்ஸிகளை எல்லாம் உபயோகப்படுத்தினால் நம் தொழில் வளர்ச்சி சீக்கிரம் ஏற்படும் என்றுதான் பார்க்கவேண்டும்.

[திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு] [17th March 1966]

நாட்டில் இன்றுள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால் இப்போது நாம் கலப்புப் பொருளாதாரத்தை நம்பி வாழவேண்டிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறோம்.

இன்னொன்று, இந்த தொழில் வளர்ச்சி இந்த மாநிலத்தில் எந்த அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற விவரங்கள் சான்றுகள் பகருகின்றன. தொழில்களுக்கு பயன்படுகின்ற மின்சார அளவை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் 1,800 மில்லியன் யூனிட் அளவை நாம் எட்டி யிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கும்போது, இந்த மின்சார வளர்ச்சியே நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்த்துக் கொள்ள முடியும்.

மத்திய திட்டங்களைத் தவிர நாம் ஸ்டேட் பப்ளிக் செக்டாரின் கீழ் பல திட்டங்களை போடுவதற்கு முற்பட்டிருக்கிறோம். இது மட்டுமே நாம் எந்த அளவுக்கு சோஷலிஸப் பாதையில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு கட்டியம் கூறுகிறது. இதில் சுமார் 100 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு முதலீடு செய்வதற்கு ஸ்டேட் பப்ளிக் செக்டாரில் இடம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய சாதனையாகும், இதைத் தீவிரமாக ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஏற்படுத்துகின்ற தொழிலை நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏராளமாக வைக்கவேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் மாநிலங்களில் ஏற்படுத்தக்கூடிய தொழில், மத்திய தொழில்களாக இருந்தாலும் சரி, ஸ்டேட் பப்ளிக் செக்டாரில் ஏற்படுத்தக்கூடிய தொழிலாக இருந்தாலும் சரி இவைகள் சென்னை நகரத்தில் இருக்க வேண்டுமா என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். ரீஜினல் டிஸ்பாரிட்டி கூடாது என்று சொல்லி வருகின்ற நாம் இந்த விஷயத்தில் சற்று கவனம் செலுத்தி ஏற்படுத்துகின்ற தொழிற்சாலைகளை எல்லா இடங்களிலும் பரவியிருக்கும்படியாக அமைக்க வேண்டும். மெட்ராஸ் லிமியை எடுத்துக்கொண்டால், தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் இதைச் சுற்றியே இருந்து வருகின்றன, சென்னையும் அதன் சுற்றுப்புறமும் தொழில் மயமாகி வருகிறது. இது அவ்வளவு பொருத்தமானதுதான் என்பதை பார்க்க வேண்டும். திருச்சியில் பாய்லர் பிளான்டை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினோம். அதே போன்று பல் வேறு ஜில்லாக்களிலும் தொழிற்சாலைகளை வைக்கவேண்டும் என்பதுதான் கோரிக்கை. தற்போது சிமின்ட் தொழிற்சாலை ராஜபாளையத் திற்கு அருகில் நிறுவப்போகிறார்கள், அது வரவேற்கக்கூடிய அம்சம்தான். அதேபோன்று சோடா ஆஷ் பிளான்ட் டைட் சென்னையில் வைக்கப்போவதாக தெரிகிறது, ஏன் இதை தூத்துக்குடியில் வைக்கக்கூடாது? இதற்கு தேவைப்படுகிற காமன் ஸால்ட் தூத்துக்குடியில் ஏராளமாக கிடைக்கிறது. பப்ளிக் செக்டாரில் வைப்பதை தூத்துக்குடியில் வைக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம். ரீஜினல்

17th March 1966] [திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு]

இம்பாலன்ஸ் இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடாது என்பதைத் தான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்படுத்துகின்ற தொழிற்சாலைகளை எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் ஏற்படுத்துவதற்குரிய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றனவோ அங்கங்கே ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இப்பாது இருக்கக்கூடிய புதிய தொழில் வளர்ச்சியை எடுத்துப் பார்க்கும் போது, ஏற்கனவே இருந்து வருகின்ற தொழிலையும் காப்பாற்றுவதற்கு நாம் செயல் பட வேண்டும். இப்போது ஏற்கனவே இருந்து வருகின்ற பல்வேறு தொழில்களுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று பனை நெருக்கடி. மற்றொன்று மூதுப் பொருட்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடி. காரணமாக ரா-மெடிரியல்ஸ் இறக்குமதி செய்வதில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற கஷ்டம், இவற்றையெல்லாம் நாம் சமாளித்தாக வேண்டியிருக்கிறது. இந்த உணர்வோடு நாம் புதிய தொழில் ஈளில் ஈடுபடவேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக புதிய வேலைகளை நிறுத்த வேண்டும் என்று நான் சொல்வதாக என்னவேண்டாம். இதை நான் எமாற்ற உணர்வு என்று சொல்லவில்லை, ஜாக்கிரதை உணர்வோடு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொல்லுகிறேன். ஏற்கனவே இருந்து வருகின்ற தொழில்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். இருந்து வருகின்ற தொழில்களுக்கு சூந்தகம் ஏற்படாத வகையில் ஏற்கனவே இருந்து வருகின்ற தொழில்கள் வளம் பெறக்கூடிய வகையில் புதிய தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில்களுக்கு கொடுக்கப்படும் உதவிகளைப் பொறுத்த வரையில், சர்க்கார் மூலமாகவும், இந்த மாநிலத்திலிருந்து இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும் 30 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். பிரைவேட் சেক்டாரில் 200 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மூலதனம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அதில் 30 கோடி ரூபாய், இந்த மாநிலத்திலிருக்கின்ற ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் உதவுகிறது என்று சொன்னால் இந்தத் தொகை பெரியதொரு பங்கு என்று சொல்லலாம். சர்க்காரில் இதற்காக வட்டி வாங்கிக்கொள்கிறார்கள் என்று இருந்தாலும் கூட, தனியாக இதற்கு ஏன் ஒரு சென்டேஜ் சார்ஜ் போடக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய ஆலோசனை. லாபகரமாக நடக்கக் கூடிய தொழில்களுக்கு எல்லாம் ஸ்டேட் ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதற்கு தனியாக 1 சதவிகிதம் என்று ஏன் சென்டேஜ் சார்ஜ் போடக் கூடாது? அவ்விதம் வசூல் செய்தால், அதை திரும்பவும் அதை எடுத்து தொழில் வளர்ச்சிக்கு கொடுத்து உதவலாம் அல்லவா? இதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விதம் செய்வது சோஷலிஸ முறைக்கும் பொருந்தியதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இண்டாஸ்ட் சார்ஜ் செய்கிறோம் என்று இருந்தாலும், குறைந்த அளவில்தான் இப்போது இண்டாஸ்ட் சார்ஜ் செய்யப்படுகிறது. வெளியில் 13 சதவிகிதத்துக்குக் குறைந்து பணம் கிடைப்பதில்லை. எந்த

[திரு. எ. பி. ஸி. வீரபாகு] [17th March 1966]

பாங்குகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் 12 சதவிகிதத்துக்கு குறைவாக கொடுப்பதில்லை. சாதாரணமாக இதை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் கொடுக்கின்ற கடனுக்கு 1 சதவிகிதம் சென்டேஜ் சார்ஜ் போடலாம், இதன் மூலமாக மேற்கொண்டும் தொழில்களை பெருக்குவதற்கு நிதி உதவி செய்யலாம், இதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கின்ற தொழில்களை எடுத்துக் கொண்டால், சிறு தொழில்களாக இருக்கின்ற பல தொழில்களில், அதாவது குடிசைத் தொழில்களாக இருக்கின்ற தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால்—நான் மாட்ச் பாக்டரியை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொண்டுதான் சொல்லுகிறேன்—சென்னை மாநிலத்தில் அதிலும் குறிப்பாக தென் பகுதியில் இந்த தொழிலுக்கு வேண்டிய க்ளோரைட் கிடைக்காமல் இருப்பதின் காரணமாக இந்தத் தொழிலில் பெரிய பாதகம் ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக இதில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு பாதகம் அடைகிறது. இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய க்ளோரைட்-டை வேண்டிய அளவுக்கு தருவித்துக் கொள்ள மத்திய சர்க்காரிடம் நம் சர்க்கார் தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு அவ்வப்போது, இப்படிப்பட்ட தடங்கல் வராத வண்ணம், ரா-மெட்டரியல்ஸ் வேண்டிய அளவுக்கு தருவித்துக்கொள்வதற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும், ஏற்கனவே நடந்து கொண்டு வருகின்ற தொழில்களை கணக்கிட்டு தான் நம்முடைய பெர்-காப்பிட்டா வருமானத்தை கணக்கிடுகின்றோம். அப்படியிருக்கும்போது, பெர்-காப்பிட்டா டிஸ்டிரிப்யூஷன் சரியாக இல்லாத முறையில் மக்களுக்கு வேலையில்லாமல் போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட தொழில்களை எடுத்துக் கொண்டால், வலுவடையாத தொழில்களாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏதாவது க்ளோரைட் போன்றவை வரா விட்டால் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் ஆகிவிடுகிறது, தொழிலும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட பொருட்களை வேண்டிய அளவுக்கு வரவழைத்து வைத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட பஞ்சம் ஏற்படாத அளவுக்கு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநிலத்தில் விவசாய அபிவிருத்திக்காக, அக்ரோ-இன்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தப்போவது மிக நல்ல காரியம். நான்காவது திட்டத்தில் இதை ஏற்படுத்தப்போகிறோம் என்று சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இதை சீக்கிரத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டும், இதன் மூலமாக இந்த மாநிலத்தின் விவசாய வளர்ச்சியில் நல்ல பயன் ஏற்பட முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

மேலும், ஸ்டேட் இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்ரேட்டிவ் பாங்க் மூலமாக எவ்வளவோ உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து அளிக்கப்படுகின்ற உதவிகளைப் பார்த்தால் சிறு பிளான்டேஷன்களுக்கும் உதவி அளிக்கப்

17th March 1966] [திரு. ஏ. பி. வி. வீரபாகு]

படுகிறது. ம இன்டஸ்ட்ரியல் காரியங்களுக்கும் இதிலிருந்து அமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சியால் உதவி கிடைக்கின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இப்போது நிலைமை என்ன வென்றால், ஸ்டேட் இன்டஸ்ட்ரியல் கோவார்ட்ரேட்டிங் பாங்கில் பணம் இல்லை, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சர்க்கார் நேரடியாக கொடுக்கப்படுகின்ற பணத்தையும் சேர்த்து கணக்கிட்டு இருக்கிறார்கள். ஸ்டேட் எய்ட் என்ற முறையில் கொடுக்கப்படுவதும் தனியாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் சர்க்கார் கொடுக்கப்படுவதை ஸ்டேட் இன்டஸ்ட்ரியல் கோவார்ட்ரேட்டிங் பாங்கு மூலமாக ரூட் செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இப்போது இந்த பாங்கிலிருந்து எத்தனையோ லோன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. சர்க்கார் உத்யோகத்தில் இருப்பவர்கள் பரிசீலனை பண்ணிப் பார்த்து அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டால் தான் லோன் கொடுக்கப்படுகிறது. தங்கள் இஷ்டப் படி பணம் கொடுத்துவிடுவதில்லை. இதில் கூட்டுறவு இயக்கம் மட்டும் அல்ல, ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரிஸ் நடத்துகின்றவர்கள், தனிப்பட்டவர்கள் மெம்பர்களாக இருக்கிறார்கள், கிட்டத்தட்ட எட்டு, ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் தனிப்பட்டவர்களுக்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஸ்டேட் எய்டாக கொடுக்கப்படுவதையும் இந்த பாங்கு மூலமாக ரூட் செய்தால் மேலும் தொழில்களை வளர்த்துக்கொள்வதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், அலுமினியம் இன்டஸ்ட்ரிஸைப் பொறுத்தவரையில், நமக்கு கிடைத்து வருகின்ற கனிவள வாய்ப்பில் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. அலுமினியத்தை என்னென்ன முறைகளில் உபயோகப்படுத்த முடியும் என்பதை அரசாங்கத் தொழில் எஸ்டேட்-களில் முன் மாதிரியாக காட்டவேண்டும். சிறு தொழில்களில், அதாவது காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரிஸ் என்ற முறையில் எவ்வாறு பயன் படுத்தலாம் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கமே முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, தங்கள் தொழில் பேட்டைகளில் முன் மாதிரியாக காட்ட வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, அதன் மூலம் அலுமினியத் தொழிலுக்கு நல்லதொரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை கூறிக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கைத்தறி பற்றிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையிலே, நூல் சந்தையில் ஏராளமான நூல்கள் தேங்கி விட்டதாலும், பண முடையினாலும் சென்ற ஆண்டு இறுதியில் மிகவும் பாதகமான நிலை கைத்தறிக்கு ஏற்பட்டது, அது இந்த ஆண்டு தொடக்கத்திலே கொஞ்சம் சீர்ப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு இறுதியிலே கைத்தறியாளர்களுக்கு மிகக் கஷ்டமான நிலைமை இருந்தது என்று ஒப்புக்கொண்டு, இந்த ஆண்டு அது சீர்திருந்தியிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கிற நேரத்தில், நேற்றைய தினம் நான் நெசவுத் தொழிலாளர்கள் வசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு இடத்திற்குச் சென்றேன். சென்ற ஆண்டு இருந்ததைவிட

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [17th March 1966]

இந்த ஆண்டு நெசவாளிகளுடைய நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். திடீரென்று 10 நாட்களுக்கு முன்னால் கட்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 7-8 வரையில் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்னால் நூல் விலை 62 ரூபாயாக இருந்தது இன்றைய தினம் ரூ. 69.70 அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவேயே கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளிகள் வேலை இல்லாமலும், கூலிக் குறைவினாலும் மிகவும் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையில் திடீரென்று நூல் விலை ஏறிய காரணத்தினால் அங்கே இருக்கிற முதலாளிகள் கூலியைக் குறைப்பதா அல்லது தறியைக் குறைப்பதா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கைத்தறித் தொழிலாளர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்கிறார்கள், 'நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? தறியைக் குறைக்கட்டுமா? அல்லது கூலியை குறைக்கட்டுமா?' என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிக்கேட்கக் காரணம், நூல் விலை ஏறிவிட்ட காரணத்தினால் அந்த விலைக்கு நூலை வாங்கி ஆடைகளை உற்பத்தி செய்தால் அதிக விலைக்கு விற்க முடியாது என்று கருதுகிறார்கள். கல்கத்தாவுக்கு இது வரையில் சென்றுகொண்டிருந்த லுங்கித் துணி சில மாதங்களாக அங்கே செல்லுவதில்லை. அதனால் நெசவாளர்களிடத்தில் ஏராளமான லுங்கித் துணி தேங்கி இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது மேலும் அதிக விலை கொடுத்து நூல் வாங்கி உற்பத்தி செய்து தேக்கி வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஏன் இப்படி விலை ஏறியது என்று கேட்டால், மத்திய சர்க்காரிலே இப்போது நூலுக்கு—மெல்லிய நூலுக்கெல்லாம்—எக்ஸைஸ் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், மெல்லிய நூல் என்று சொன்னால்தான் தவிர, எல்லா நூல்களுக்கும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். பழைய 40-ம் நம்பர் நூலுக்கு முதன் முதலாக 1963-64-ல் எக்ஸைஸ் வரி 10 சதவிகிதம் போடப்பட்டது. 10 சதவிகிதம் இப்போது 40 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 34-ம் நம்பர் நூலுக்கு 5 சதவிகிதம் போடப்பட்டிருந்தது. இப்போது 25 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 29-ம் நம்பர் நூல், முரட்டு நூல். அதற்கு புதிதாக வரி போடப்பட்டிருக்கிறது 10 சதவிகிதம். இதன் காரணமாக சாதாரண நெசவு செய்கிற தொழிலாளிகளுக்கு இன்றைய தினம் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு என்ன ஆலோசனை கூற இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாம் ஏராளமாக கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளுக்கும், தனிப்பட்ட நூற்பு ஆலைகளுக்கும் லைசென்ஸ் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டில் கூட ஒன்பது கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் துவக்கி இருக்கிறோம். அதற்கு முன்பே நான்கு ஆலைகள் இருக்கின்றன. மொத்தத்தில் பதின்மூன்று கூட்டுறவு ஆலைகளைத் துவக்கியிருக்கிறோம். அந்த நூற்பு ஆலைகளில் யார் அதிக பங்குகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். 15 லட்சம் ரூபாய் மூலதனம் போடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். மூலதனத்தை 10-15 பேர்கள் சேர்ந்து கட்டி விடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு சர்க்கார் 20 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறது மேற்கொண்டு தொழில் நிதி உதவிக் கார்ப் பரேஷன் அவர்களுக்குத் தேவையான பணத்தை—கிட்டத்தட்ட

17th March 1966] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

ஒரு கோடி ரூபாய் மில்லுக்குத் தேவை என்றால்—மீதிப் பணத்தை அவர்கள் தருகிறார்கள். இப்படி ஒரு சிலர் சேர்ந்துகொண்டு கூட்டுறவு மில்லைத் துவக்கி விடுவதால் இந்த நாட்டிலே சோஷலிசம் பரவுமா என்று கேட்கிறேன். சாதாரண மக்களுக்கு, தொழிலாளிகளுக்கு அந்த மில்லில் பங்கு கிடைக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. ஏதோ ஒரு கூட்டுறவு ஆலையில் மட்டும் தொழிலாளர்களுக்கும் பங்கு வைத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைப் போல சென்ற ஆண்டு துவக்கப்பட்ட ஒன்பது நூற்பு ஆலைகளிலும் தொழிலாளர்களுக்கு ஏன் பங்கு வைத்திருக்கக் கூடாது? அங்கு வேலை செய்கிற தொழிலாளிகளுக்கும் வெளியிலே வேலை செய்கிற கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கும் பங்கு ஒதுக்கி, அவர்களையும் பங்காளிகளாகச் சேர்த்தால் மில் தொழிலாளர் நிலைமையும் நெசவுத் தொழில் செய்கிறவர்களுடைய நிலைமையும் நாளுக்கு நாள் வளர்ச்சி அடைய வாய்ப்பு இருக்காதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு ரகத் தொழில்களுக்கு சர்க்கார் கடன் தந்துகொண்டிருக்கிறது. தருகிற கடன்கள் இன்றைய தினம் எப்படிப் பயன்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எத்தனையோ பேர்கள் தொழில் துவக்கக் கடன் பெறுகிறார்கள் சர்க்காரிடமிருந்து. பெற்ற கடனை மெஷின் வாங்காமல் வேறு வகையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதைப் பார்க்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, கடன் வாங்கியவர், முதல் தவணை செலுத்துவதற்கு முன்பே இன்ஸால்ட்மென்ட் ஸ்டேபல் செய்கிறார். முதல் தவணை செலுத்துவதற்கு முன்பாகவே இன்ஸால்ட்மென்ட் ஆகிவிடுகிறார். இப்படிப் பட்ட நிலைமை ஏன் வருகிறது? ஒருவருக்கு ஒரு மெஷின் மீது அதை ஈடாக வைத்துக்கொண்டு கடன் கொடுக்கிறார்கள். 5,000 ரூபாய் கடன் கொடுத்து, இரண்டு ஆண்டில் கட்ட வேண்டிய தவணையைக் கட்ட முடியாத காரணத்தினால், அதே மெஷின் எலத்திற்குக் கொண்டு வரும்போது, 5,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அந்த மெஷின் எலத்தில் 400 அல்லது 500 ரூபாய்க்குப் போகிறது என்று சொன்னால், கடன் எவ்வளவு பொறுப்புற்ற முறையில் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது என்று நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஏராளமாகத் தொழில்கள் வளரவேண்டுமென்ற ஆசையோடு இந்த சிறு ரகத் தொழில்களுக்குக் கடன்களைக் கொடுக்கும் நேரத்தில் அந்தக் கடன்கள் சரியான முறையில் தக்கவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடந்திருக்குமானால், இதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் யார் என்று கண்டறிந்து தக்கவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்காமல் இப்படிப் பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடனை ஸாங்க்ஷன் செய்தவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே நம்முடைய மாநிலமானது ஏனைய மாநிலங்களுக்கு எந்த வகையிலும் பின் தங்கியிருக்கக் கூடாது தொழில் துறையிலே என்ற

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [17th March 1966]

லட்சியத்தில் மிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு பல வகையான தொழில்கள், கனரகத் தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள் அத்தனையையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல தொழிற்பேட்டைகளை கிராமப்புறங்களிலும் அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் பாராட்டப்படத்தக்க ஒன்று. நாங்களும் எங்கள் கட்சியில் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம், பாராட்டுகிறோம். நாங்கள் பாராட்டுகிற நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியில் இப்படிப்பட்ட நல்ல முறையில், நம் மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு இணையாக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில், பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற தொழில் அமைச்சரைப் பற்றி காங்கிரஸ்காரர்களே குறை சொல்லி, பலத்த குற்றச்சாட்டுகளை காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகளில் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி மறுக்காமல் இருக்கக் காரணம் என்ன? எங்களுக்கு அந்தப் பத்திரிக்கை அனுப்பப்படுகிறது. நாங்கள் அந்தப் பத்திரிக்கையை வாங்குவது இல்லை என்றாலும், இந்த மாதிரிக் குற்றச்சாட்டுகள் எந்தப் பத்திரிக்கையில் வருகிறதோ அந்தப் பத்திரிக்கைகளை மட்டும் எங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டுமென்றே அனுப்புகிறார்கள். அப்படி அனுப்பப்பட்டிருக்கிற சில பத்திரிக்கைகளை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன், நான் அவற்றைப் படிக்கப் போவதில்லை. அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் வாரம் வாரமாக, கிட்டத்தட்ட 7-8 வாரங்களாக தொடர்ச்சியாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சிக்கு பாதகம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது கைத்தறி நிதி உதவிக் கார்ப்பரேஷன் அமைத்திருக்கிறோம். அந்தக் கார்ப்பரேஷனிலே கொடுக்கப்படுகிற பணம் பெரும்பாலும் ஏழை நெசவாளிகளுக்குப் பயன்படவேண்டும். கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைடிகளில் சேராத நெசவாளிகளுக்குப் பயன்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நிதி உதவிக் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால், அந்த கார்ப்பரேஷன் மூலம் இன்றைக்குப் பயன் அடைகிறவர்கள் தனிப்பட்ட நெசவுத் தொழிலாளர்கள் அல்ல. அவர்கள் கடன் வேண்டுமென்று போனால், கடன் கொடுப்பதற்கு முன்னால் என்ன சொத்து இருக்கிறது, என்ன ஜாமீன் கொடுக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். சாதாரண தொழிலாளி தனியாகத் தொழிலை நடத்த சர்க்காரிடத்திலே ரூ. 150 கடனை எதிர்பார்க்கிறான். 150 ரூபாயை சர்க்கார் கொடுத்தால்தான் தறி நெசவு செய்ய முடிகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் வீடு இருக்கிறதா, ஜாமீன் இருக்கிறதா என்று கேட்டால் எப்படி அவனால் கடன்களைப் பெற முடியும்? ஆகையினால், அதிலே கடன் பெறுபவர்கள், அதனுடைய பலனை அனுபவிப்பவர்கள் அத்துனை பேர்களும் நெசவாளர்கள் அல்ல. 40, 50 பேர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற மாஸ்டர் வீவர்கள் தான் இன்றையதினம் நிதி உதவி கார்ப்பரேஷன் மூலம் பயன் அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நிதி உதவி கார்ப்பரேஷன்

17th March 1966] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

சாதாரண கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு எளிமையாக கடன் கொடுப்பதற்கு விதிகளைத்தளர்த்தி வசதிகளைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்படியான நிலைமையில் உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

60-ம் நம்பருக்கு உட்பட்ட சேலைகளையும் வேஷ்டிகளையும் கைத்தறிக்கு ஒதுக்கவேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாக கேட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். இந்த சர்க்காரும் அதே கருத்தைத் தான் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், மத்திய சர்க்கார் இது வரையிலே அதற்கு எந்த விதமான உத்தரவும் போடவில்லை. மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கை உள்ள நூலைக் கொண்டு நெய்கின்ற கைத்தறி நெசவாளர்கள் தான் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அத்துணை பேர்களும் கஷ்டமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி 60-ம் நம்பர் நூலுக்கு கீழே உள்ள எல்லாத் துணிகளையும் கைத்தறிக்கு ஒதுக்கவேண்டும். 60-ம் நம்பருக்கு கீழே உள்ள நூலுக்கு எந்தக் காரணத்தாகக் கொண்டும் எக்ஸைஸ் வரி போடக்கூடாது என்று மத்திய சர்க்காரிடம் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. நா. மகாலிங்கம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மான்யக் கோரிக்கையை முழு மனதுடன் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலிலே தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும், தொழில் இலாகாவையும் நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன். சென்ற 10 ஆண்டுகளிலே நமது ராஜ்யத்தில் மின்சார உற்பத்தியானது 6 மடங்கு அதிகமாகி, அதன் மூலம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் 4,600-லிருந்து 6,900 ஆக உயர்ந்திருக்கின்றன. சென்னை ராஜ்யம் தொழில் துறையில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்த காலம் ஒன்று உண்டு. வடக்கே சிந்திரி, தெற்கே முந்திரி என்ற பிரசாரத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த காலம் கூட சென்னையில் இருந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். இன்று அந்த நிலை மாறி இந்தியாவிலே தொழில் துறையிலே மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற மாகாணங்களில் ஒன்று என்று சென்னை மாகாணம் விளங்குகிறது என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் நம்முடைய ராஜ்ய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற 10 ஆண்டுகளாக எடுத்துக்கொண்ட சிறந்த முயற்சி தான் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் மேற்கு வங்காளம் முதல் இடத்தையும், மகாராஷ்டிரம் இரண்டாவது இடத்தையும், சென்னை மூன்றாவது இடத்தையும் தொழில் துறை வளர்ச்சியில் அகில இந்தியாவிலும் பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே, பின்தங்கி இருந்த சென்னை ராஜ்யம் தொழில் துறையிலே சிறப்பாக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு சிறப்பாக ஒத்துழைத்த தொழில் இலாகாவையும், கனம் அமைச்சர் அவர்களையும் மறுமுறையும் பாராட்டுவது மிகவும் பொருத்தமானது என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. நா. மகாலிங்கம்] [17th March 1966]

அவ்வாறு சிறப்பாக தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்து வந்திருக்கிற ராஜ்யத்தின் இன்றைய நிலையைப் பற்றி அவசியம் சிந்தித்தாகவேண்டும். இதே நிலை மேலும் நீடித்து வந்தால், தொழில் வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. சென்ற ஒரு வருஷ காலத்தில் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நமது ராஜ்யத்திற்கு என்ஜினியரிங் துறையிலே வேண்டிய மூலப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு சரியான படி பணம் கிடைக்கவில்லை. ராஜ்யம் பூராவிலும் இது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் பெருவாரியாக என்ஜினியரிங் தொழில்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் இல்லாவிட்டால், அந்தத் தொழில்களையெல்லாம் மூடிவிடும்படியான நிலை அநேகமாக வந்துவிடலாம். ஏற்கனவே ஸ்டான்டர்டு மோட்டார் கார்களின் உற்பத்தியை நிறுத்திவைத்திருக்கிறார்கள். அசோக் லேலேண்டிஸ் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட டிரக்குகள் வெளியே ஓட முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. சில பாகங்கள் தேவை என்ற காரணத்தினால், ரூ. 70 ஆயிரம், 80 ஆயிரம் பெறுமான டிரக்குகள் 300, 400 பாக்க்டரியிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அவை வெளியே அனுப்பப்பட்ட முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதே போன்று சென்னை சுற்று வட்டாரத்தில் இருக்கக்கூடிய மோட்டார் சம்பந்தமாக ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் எப்பொழுது மூடிவிடவேண்டிய நிலை வந்துவிடுமோ என்ற நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. மேலும், பெரிய தொழிற்சாலைகளிலும், ரயான் பாக்க்டரி போன்ற தொழிற்சாலைகளிலும் ஆயல் நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி சாமான்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால், உற்பத்தி குறைந்து கொண்டே போகிறது.

இதையெல்லாம் தவிர, நமது ராஜ்யத்தில் மிகப் பெரிய தொழிலான, நூல் உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால், ஜவுளித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் கஷ்டமான நிலை யாகத் தான் இருக்கிறது. ஏற்கனவே தமிழ் நாட்டில் ஜவுளித் தொழிலின் கேந்திர ஸ்தானமான கோவையில் 4, 5 மில்கள் மூடப் பட்டுவிட்டன. இன்னும் சில மாதங்களுக்கு இதே நிலை நீடித்தால் இன்னும் சில மில்களும் மூடப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி கஷ்டமான நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் வெளிநாடுகளிலிருந்து பொருள்கள் இறக்குமதி செய்யப்படாதது அல்ல. உள்நாட்டில் பணக் கஷ்டம் இப்பொழுது மிகவும் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தென் நாட்டிலே தொழில் துறையிலே தொழிற்சாலைகளெல்லாம் ஏதோ கொஞ்சம் மூலதனம் வைத்துக்கொண்டு, மேலும் வேண்டிய பணத்தை நிதிக்கார்ப்பரேஷனிடமும், மக்களிடமிருந்து பெறாவிட்டுகளைப் பெற்றுத்தான் நடந்து வருகின்றன. கோவையில் இம்மாதிரி தான் அதிகமான தொழிற்சாலைகள் நல்ல முறையில் நடந்துவருகின்றன. முன்பெல்லாம் நமது ராஜ்யத்தில் கோவையில் 8 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதம் வட்டிக்கு பணம் சாதாரணமாகக் கிடைத்துக்கொண்டு வந்தது. ஆனால், சென்ற ஒரு ஆண்டு காலமாக முதல்தரமான

17th March 1966] [திரு. நா. மகாலிங்கம்]

கம்பெனிகள் கூட தங்களிடம் இருக்கக் கூடிய டெபாசிட்டுகள் வெளியிலே போகாமல் இருப்பதற்காக 12 சதவிகிதம் வட்டி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இரண்டாம்தர, மூன்றாம் தர கம்பெனிகள் மேலும் அதிகமான வட்டி கொடுக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஜவுளி நூல் ஆலைகள் சில சென்ற ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாக லாபம் இல்லாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன, பல அநேகமாக நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்ற நிலை இருந்துகொண்டு வருகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஒரு வருஷ காலத்தில் இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பொதுவாக விலை வாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக மத்திய சர்க்கார் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள். ரிசர்வ் பாங்கு மூலமாக பாங்குகளுக்கு பணம் கொடுக்கும் முறையிலே சில மாற்றம் செய்யப்பட்டது தவிர, ஹுண்டி என்று சொல்லக்கூடிய வழக்கமாக கடன் கொடுக்கக்கூடிய முறையே இப்பொழுது அநேகமாக இல்லாமல் செய்துவிட்டார்கள். ஹுண்டி மூலம் சாதாரணமாக 12, 12½ சதவிகிதத்திற்கு பணம் அவசரத்திற்குக் கிடைக்கும். அதன் காரணமாக நாட்டிலே வட்டி விகிதம் 10 சதவிகிதம் ஆக மார்க்கெட்டில் இருந்துகொண்டிருந்தது. ஹுண்டி முறை இப்பொழுது இல்லாத காரணத்தினால் சாதாரணமாக தொழிலுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பணம் கிடைக்கவில்லை. கைத்தறி ஜவுளித் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால், நூல் உற்பத்தி செய்து, அது கைத்தறி ஜவுளியாக மாறி வெளியே போகவேண்டும். நமது ராஜ்யத்திலுள்ள கைத்தறி ஜவுளி இந்தியா பூராவும் வியாபாரம் ஆகக்கூடிய பொருள். அந்தப் பிரதேசங்களில் சிறு சிறு வியாபாரிகள் 90 நாட்கள் தவணையில் ஹுண்டி மூலம் கடன் பெற்று, சாமான்கள் வாங்கி, கடைகளில் இருப்பு வைத்து, விற்பனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வட நாட்டில் பாங்கு வசதி குறைவு. அங்கெல்லாம் சரியானபடி பாங்கு வசதி கிடையாது. ஆகவே, ஹுண்டி மூலம் தான் வியாபாரம் பெருவாரியாக நடந்துகொண்டிருந்தது. ஹுண்டி முறையை மத்திய சர்க்கார் கட்டுப்பாடு செய்த காரணத்தினால், வியாபாரத் துறையில் ஒரு பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் வியாபாரிகள் அதிக சரக்குகளை வாங்கி ஸ்டாக் வைக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் நம் முண்டிய ராஜ்யத்திலிருந்து வெளியே நூல் போவதற்கு, கைத்தறி ஜவுளி போவதற்கு பெரிய தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஏற்கனவே பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் கைத்தறித் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். என்ன கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றி அரசாங்கம் அவசியம் சிந்திக்கவேண்டும். முக்கியமாக பணக்கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே தான் இந்தக் கஷ்டம் வந்திருக்கிறது என்ற என்னுடைய எண்ணத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. நா. மகாலிங்கம்] [17th March 1966]

மற்றொன்று, தொழில் துறையில் என்ஜினியரிங் தொழில் வளர்ச்சி சென்ற 10 ஆண்டு காலமாக, தேசத்தில் சிறப்பாக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது. நல்ல இயந்திரங்களை நாம் இப்பொழுது உள்நாட்டிலேயே தயார் செய்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் இன்னும் வெளிநாடுகளிலிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. 120 கோடி முதல் 150 கோடி வரை அல்லாய் ஸ்டீல் முக்கியமாக இறக்குமதி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சரியான காலத்தில் என் திட்டக் கமிஷன் முன்னாலேயே உருக்கு உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. சர்க்கார் செய்திருக்கலாம். தனியார் துறையில் கொடுக்கப்பட்ட அனுமதியும் உற்பத்திக்கு வரவில்லை. நமது ராஜ்யத்தில் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இரண்டு பாக்டரிகளும் உற்பத்தி தொடங்குமா, தொடங்காதா என்று தான் சந்தேகமாக இருக்கிறது. உற்பத்தி சம்பந்தமான வேலைகளில் ஒத்துழைப்பு இல்லை என்று தான் கருதுகிறேன். டாடா போன்ற பெரிய கம்பெனியும் நீண்ட காலமாக வைத்திருந்த உருக்கு சம்பந்தமான லைசன்சை சர்க்காருக்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். குறைந்தபட்சம் உருக்கு சம்பந்தமாக கார்பன் ஸ்டீல் வேண்டும். 'இம்போர்ட் ஸப்ஸ்டிடியூஷன்' என்று சொல்லக்கூடிய இறக்குமதியை தடை செய்யக்கூடிய, மாற்றக் கூடிய ஏதாவது வேலை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்குக் குறைந்தபட்சம் கார்பன் ஸ்டீல் வேண்டும். நமது நாட்டில் கார்பன் ஸ்டீல் உற்பத்தி கிடையாது. பல்வேறு வகையான தொழில்களுக்கு பல்வேறு வகையான உயர் ரக ஸ்டீல், அல்லாய் ஸ்டீல் இவைகளெல்லாம் வேண்டியிருக்கிறது. அது இல்லை. மற்றொன்று நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், கோவையிலும், சென்னை சுற்று வட்டாரத்திலும் நிறைய மின்சார தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வேண்டிய Silican ஸ்டீல் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாவது இல்லை. அல்லாய் ஸ்டீல், விலிகன் ஸ்டீல் உற்பத்தி சம்பந்தமாக வெகு சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ராஜ்ய சர்க்கார் துறையாக இருந்தாலும் சரி, தனிப்பட்டவர்கள் துறையில் இருந்தாலும் சரி, அது சீக்கிரம் வரும்படியான நிலையை அவர்கள் ஏற்படுத்தவேண்டும். இல்லையென்றால், நிறைய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படும்போது, தொழில்களை நடத்த மூலப் பொருள்கள் இல்லாத நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கை என்னவாக இருந்தாலும், மாநில சர்க்கார், அவர்களோடு பேசி, அதை மாற்ற வேண்டும். நிச்சயமாக மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

தேசத்தில் பணவீக்கம், விலைவாசி உயர்வு சம்பந்தமாக, மத்திய சர்க்காருடைய நடவடிக்கைகள் காரணமாக குறையவில்லை. தேசத்தின் மிகச் சிறப்பான பொருளாதார நிபுணரான, டாக்டர் லோகநாதன் போன்றவர்கள், ரூபாயை டீவால்யூவேஷன், மதிப்பைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும், அல்லது உமானிடேஸேஷன், 100 ரூபாய் நோட்டுகளின் மதிப்பை இல்லாமல் செய்யவேண்டும்

17th March 1966] [திரு. நா. மகாலிங்கம்]

என்றும் பல யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரோடு ஆலோசித்து, நல்ல மாறுதல் ஏற்படுத்த வேண்டும். தூற்றுக்கணக்கான சிப்பந்திகளை தொழில் கள மேல் ஏவிவிட்டு விடுவதால் பலன் கிடையாது. சிறு உத்தியோகஸ்தர்களுடைய தொந்தரவுதான் அதிகரிக்கும். ஆகவே இந்த விதமான பொருளாதார நெருக்கடியில் கண்காணிப்போடு காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

கைத்தறி தொழிலைப் பொருத்தவரை, நீண்ட நாளாக வேஷ்டி, புடவை போன்றவற்றை ஒதுக்கித்தர வேண்டும் என்கிற கோரிக்கை இருந்து வருகிறது. மத்திய சர்க்கார் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் முடிவான உத்தரவு வரவில்லை. நான்காவது திட்ட முதலாவது அறிவிப்புக் கண்டிப் பார்த்தால், அயல் நாட்டிலிருந்து வருஷம் ஒன்றுக்கு 70 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்ந்த ரக பஞ்சு வேண்டும் என்றும், அதே மாதிரி, உயர்ந்த ரக 60-க்கு மேற்பட்ட துணிகளை உற்பத்தி செய்ய 130 கோடி ரூபாய் அயல் நாட்டு நாணய வசதி தொழிலைச் சீரமைக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. எமார் அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளில் 500 கோடி ரூபாய் அந்நிய நாணய வசதி பெற்று பஞ்சை இறக்குமதி செய்ய, தொழிற்சாலைகள் சரியாக இயங்க, அவசியம் என்றால், அந்த நிலை அவசியமே இல்லை. அயல் நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யாமலே சமாளிக்க வேண்டும். 1948-லேயே மகாத்மா காந்தி உள் நாட்டிலேயே துணிகளை கைத்தறி மூலம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் ஒழிக்க முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, அந்தத் துறையில் அரசாங்கம் அந்நிய நாட்டு நாணயத்தைக் குறைக்கவேண்டும் என்றும், அந்த நிலையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது தவிர, இப்பொழுது சர்க்கரை ஆலைகள் வேறு அமைக்கப்பட்டு கரும்பு உற்பத்திக்கு ஆக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், உணவு உற்பத்தியில் ப்ரொக்யூர்மெண்டு என்று கஷ்டப்படாமல், புதிய ரைஸ் மில்களை விவசாய பூமிகளில் வைத்து, அந்த மில்கள் மூலம், அது கூட்டுறவுத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் துறையாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது தனியார் துறையாக இருந்தாலும் சரி, 5,000 ஏக்கருக்கு ஒரு மில் என்று வைத்தால், அதன் மூலமே விதை கொடுக்கலாம், கடன் கொடுக்கலாம், உரம் கொடுக்கலாம், இன்னும் பல்வேறு வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வசதியாகச் செய்து கொள்ளலாம். அப்படி தானியங்களை மில்கள் மூலமாகவே வாங்கவும் முடியும். அப்படிப்பட்ட அமைப்பு பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த ஆண்டு தொழில்துறை மானியத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள தொழில் துறை மானியங்களை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [17th March 1966]

கூட விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டிலே தொழில்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நல்ல வகையில் உருவாகி வளர்ந்து வருகின்றன. ஏதோ ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரசர்கள், அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நீதிகளைக் கூறிச் சென்றார்கள். அவர்களிலே அதிவீர ராம பாண்டியன் என்கிற ஒருவர் ஒரு நீதியைச் சொன்னார். “பெற்றமும், கழுதையும் மேய்ந்த அப்பாழ் பொற் றொடி மகளிரும் மைந்தரும் சூழ, நெற்பொலி நெடு நகர் ஆயினும் ஆகும்” என்று. அப்படி அது கற்பனையிலே இருந்து வந்தது என்பதை எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி கற்பனையில் இருந்ததை, அனுபவத்திலே கொண்டு வந்த ஒரு உண்மையை, நம்முடைய தொழில் அமைச்சரும் நம்முடைய தொழில் கொள்கைகளும் நிலைநாட்டி வருகின்றன. தினமும் இந்தக் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். பாழ்பட்டுக் கிடந்த பகுதி களிலும், இப்பொழுது நல்ல முறையிலே தொழில்கள் நிறுவ வேண்டும் என்று செய்து வருகிறோம். காங்கிரஸ் சமதர்ம சோஷலிசக் கொள்கையை இந்த நாட்டுக்கு உகந்தது என்று கருதுகிறது. சேஷலிச சமுதாய அமைப்பில் கண்ணும் கருத்து மாக இருந்த நமது தலைவர்கள் உலகமெல்லாம் உள்ள சோஷலிசங் களையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து, ஜனநாயக சோஷலிச அமைப்பு வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள். அந்த லட்சியத்தை அடைந்துவிடவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் பாடுபடுகிறது. சோஷ லிசம் நான் அறிந்த வரையில், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒரே மாதிரி யாக செயல்படுவது இல்லை. ரஷ்யா நாட்டு சோஷலிசம் தனி; சைனா நாட்டு சோஷலிசம் தனி; செக்கோஸ்லோவேகியா நாட்டு சோஷலிசம் வேறு; இங்கிலாந்து நாட்டு சோஷலிசம் வேறு. இப்படிப் பல இடங்களிலும் அந்த அந்த நாட்டின் பொருளா தாரம், மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம், விருப்பங்கள், பண்பாடு இவைகளையெல்லாம் அனுசரித்து அந்த அந்த நாட்டில் உள்ள சோஷலிச முறைகள் மாறுபட்ட வகையில் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன. அந்த வகையில் இந்திய நாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் அதை அமைக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் பாடு பட்டு வருகிறது. இந்தியாவிலே அதற்காக வகுத்துக் கொண்டுள்ள கொள்கை, அதற்கு உகந்ததாக இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப்பற்றி விரிவாகச் சொல்ல நேரம் இல்லை. சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன்.

எஸ்டேட் ட்யூடி என்று ஒரு வரி இருக்கிறது. அதை காங்கிரஸ் சர்க்கார் விதித்து இருக்கிறது. அதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். தந்தையினுடைய சொத்து மீது அந்தச் சொத்து பிள்ளைகளைச் சேரும்போது வரி. முதல் 50,000-க்கு ஒன்றும் இல்லை. அடுத்த 50,000 க்கு 4 சதவிகிதம் சர்க்காருக்கு சொத்து வரியாகச் செலுத்த வேண்டும். அதற்கு அடுத்த ஒரு லட்சத் திற்கு 5 சதவிகிதம் என்றும், அதற்கு அடுத்த 3 லட்சத்திற்கு 15 சதவிகிதம் என்றும் அதற்கு அடுத்த 5 லட்சத்திற்கு 25 சத விகிதம் என்றும், அதற்கு அடுத்த 5 லட்சத்திற்கு 40 சத விகிதம் என்றும், அதற்கு மேற்பட்ட 5 லட்சத்திற்கு 50 சதவிகிதம் என்று

17th March 1966]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வைத்திருக்கிறார்கள். இதுவரையில் 20 லட்சத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அதற்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு துறுக்கும் சர்க்காருக்கு ரூ. 85 என்றும், வாரிசுக்கு ரூ. 15 என்றும் செய்திருக்கிறார்கள். 11-00 a.m.
இது சோஷலிசம் இல்லையா? ஒரே இடத்தில் தனமும் வசதிகளும் செல்வமும் குவியக்கூடாது என்கிற கண்ணோட்டத்தோடு செய்யப்பட்ட வரி இல்லையா இது? இதே மாதிரி எத்தனையோ வரிகளை, என்ன என்ன வகைகளில் எல்லாம் நாம் போட்டு அந்த சோஷலிச சமுதாய அமைப்பை உருவாக்க முடியுமோ அதற்கான வருமான மூலங்களை விஸ்தரித்துக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த வகையிலே, காங்கிரஸ் ஆட்சியானது தாம் வகுத்துக்கொண்ட கொள்கையை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டதான் வருகிறது. சோஷலிசக் கண்ணோட்டத்துடன் தான் தொழில்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு மில்கள் லாபகரமாக இல்லை என்ற கருத்தும் இங்கே சொல்லப்பட்டது. பல்வேறு குறைகளும் கூறப்பட்டன. கூட்டுறவுத் துறைகளை, கூட்டுறவு நிறுவனங்களை லாப நோக்கத்திற்காக வைப்பது இல்லையே! அதை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு விவாதிப்போமானால் அது நேர்மாரான விஷயமாகும். விவாதிப்பவர்கள் இதை முதலில் ஞாபகத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஒரு கூட்டுறவு மில்லுக்கு நான் சேர்மன். லாபம் இல்லை என்று அன்று கூட இங்கே சொல்லப்பட்டது. புதிய மில்களுக்கு சர்க்கார் கொடுத்துள்ள சலுகைகளால் 25,000 ஸ்பின்டில் வைப்பதற்கும், புது முறைகளிலே தொழிலைப் பெருக்குவதற்கும், வேறு பல நிதிகளைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளுவதற்கும் வழிவகை இருக்கிறது. அதற்கென பல லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 25,000 ஸ்பின்டில் வைத்து அந்த மில்லை விஸ்தரிப்பதற்கு யாருடைய தயவும் வேண்டியதில்லை. நிதி இருக்கிறது. அவ்வளவு நல்ல முறையிலே நிதிகள் ஒதுக்கி செய்து, அந்த மில்லின் வளர்ச்சிக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. டிவிடென்டு கொடுத்திருக்கலாம் என்றால், அரசாங்கம் கொடுத்த சலுகைகளைப் பெற முடியுமா? மில் பலம் அடைய முடியுமா? தொழிலை விஸ்தரிக்க முடியுமா? இதையெல்லாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். லாப நோக்கத்தோடு மட்டும் அல்ல; நூல் விலை மார்க்கெட்டில் உயர்ந்திருக்கும்போது, நெசவாளிகள் மற்றவர்களோடு போட்டி போட முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. மார்க்கெட் விலையிலிருந்து, கூட்டுறவு மில்கள் கட்டு ஒன்றுக்கு ஐம்பது காசு, ஒரு ரூபாய் கூட விலையைக் குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். சமீபத்தில், மாகாண கைத்தறி நெசவாளர் சங்கத்தில் சரக்குகள் தேக்கம் அடைந்துவிட்டன. அப்பொழுது எங்கள் மில் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், தினமொன்றுக்கு ரூ. 600 நஷ்டத்தில் நூல் உற்பத்தி செய்து குறைந்த விலைக்கு நாங்கள் கொடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மாகாண கைத்தறி நெசவாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய ஸ்டாக்கைக் குறைப்பதற்காகவும் அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்காகவும், எங்கள் மில்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [17th March 1966]

சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் உதவி வந்திருக்கிறது. இப்படி இன்னும் சில மில்களும் அதற்காக உதவி வந்திருக்கின்றன. ஆகவே கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள மில்களுக்கு நல்ல ஆக்கமும் ஊக்கமும் தரும் வகையிலே நம்முடைய முயற்சிகளும் நம்முடைய ஆதரவும் அதற்கு இருந்து வரவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

தாலுக்கு வரி விதிப்பதில், கடந்த ஆண்டு வரை இருந்து வந்ததைப் போல், தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள், நம் முடைய தமிழ் பாரிலும் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அனுசரித்து வரும் கொள்கை மிகவும் நல்ல கொள்கையாகும். நார்பதாம் நம்பர் தூல் வரையிலும் மத்திய வரிக்கு உட்படாத வகையில் மத்திய சர்க்காருடன் ஏற்பாடு செய்து வெற்றி காணவேண்டும். 40-ஆம் நம்பர் தூல் வரையிலும் அந்த வரிக்கு உட்படாத நிலையில் ஒரு ஏற்பாடு செய்வது கூட்டுறவு மில்களுக்கும் நல்லது; கூட்டுறவு மில்களிலிருந்து தூல் வாங்கி துணி நெய்யும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் நல்லது. அந்த முயற்சியில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் வெற்றி காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. நா. இராசாங்கம் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலையைப்பற்றிய இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், கடலூர் தாலுகாவில் 10 கிராமங்களிலும், புதுப்பேட்டையை அடுத்த ஏழேட்டு கிராமங்களிலும், குறிஞ்சிப் பாடியை அடுத்த 15 கிராமங்களிலும் கிட்டத்தட்ட நார்பதாயிரம் அல்லது ஐம்பதாயிரம் பேர்கள் கைத்தறியை நம்பி வாழ வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளிகளுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் உதவி செய்கின்றன என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக கைத்தறி நெசவாளிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உதவிகள் ஏழை கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு உள்ளபடியே கிடைக்கிறதா என்றால், அவை கிடைக்கவில்லை என்று அப்போதைக்கப்போது அரசாங்கத்திற்கு வந்த புகார்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதை நான் இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை. கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆங்காங்கு ஏற்பட்டு, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு தூல் கொடுக்கவேண்டும், நூல்களை அப்போதைக்கப்போது அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அன்றாடம் வேலை செய்து அவர்கள் ஜீவிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கடனைக் கொடுக்கின்றன. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகச் செலவழிக்கப்படவேண்டிய நிதியினுடைய விவகாரமே தேவை இல்லை என்ற கூக்குரல் கிளம்பிற்று. கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பணம் சர்க்காருடைய பணம். சர்க்கார் பணம் கொடுத்து, கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக அது சரிவர நடக்கிறதா இல்லையா, நடந்தது சரியா இல்லையா என்பதை விவாதிக்கத்தான் இந்த மானியமே

17th March 1966] [திரு. நா. இராசாங்கம்]

கோரப்படுகிறது. ஆகவே, கூட்டுறவு சங்கங்கள் நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தில் அமைந்திருக்கலாம். ஆனால், அவற்றில் செலவழியும் பணம் உள்ளபடியே சேர வேண்டிய வர்களுக்கு, அதாவது கைத்தறி நெசவாளத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அப்படிச் கிடைக்காத காரணத்தால் அவர்களுக்கு நூல் கிடைக்காமல் போய், அன்றாடம் பிழைக்க வேண்டிய பிழைப்புக்கே வழி இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்ற நிலைமையை நான் இங்கே சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

கரை போட்ட வேஷ்டிகளையும் புடவைகளையும் கைத்தறி நெசவாளர்களிடமே விட்டுவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் சுமார் பத்து ஆண்டு காலமாக இந்த மாநில சட்டசபையில் சொல்லிவரப்படும் ஒரு விஷயமாகும். ஆனால், இன்றும் அது நிலைவுபடுத்த வேண்டிய ஒரு விஷயமாகத்தான் நமது அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களிடம் கரை போட்ட வேஷ்டிகள், புடவைகள் இவற்றை நெய்யும் பொறுப்பை விட்டுவிட்டால், உள்ளபடியே இன்றைக்கு அவர்களிடம் இருக்கும் பற்றாக்குறை பைப் போக்க முடியும் என்ற கருத்து அரசாங்கத்திற்குப் பல தடவை வந்திருக்கும். ஆனால், அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யத் தவறியிருக்கிறது. இப்போதாவது பரிசீலனை செய்யும் என்ற எண்ணத்தில் நான் இதைத் தெரிவிப்படுத்துகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய கூட்டுறவு சங்கங்கள் தான் இந்த முறையில் இருக்கின்றன என்றால், கூட்டுறவு சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ப்பதற்கு அந்தச் சங்கங்கள் உள்ளபடியே சேர்த்துக்கொள்வதற்கு உரியவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனவா என்றால், அதுவும் இந்நாள் அளவில் சரியாகச் செயல்படவில்லை. ஆகவே, கூட்டுறவு சங்கங்களின் அமைச்சராக இருப்பவர் அதை நன்றாகக் கவனித்து, எந்த நோக்கத்திற்காகக் கைத்தறி நெசவாளர்களின் நலனுக்காக பணம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதை நல்ல முறையில் செலவழித்து, நல்ல பலன் அடையச் செய்ய வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கம் இருப்பது நாடறிந்தது. அந்த நெய்வேலித் திட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் நிலைமையைக் குறித்து நான் முன்பு கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். நெய்வேலிக்கு ஐந்து மைலுக்கு அப்பாலிருந்து வருகின்றவர்களுக்கு சைக்கிள் அலவன்ஸ், வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் இல்லை யென்றாலும் கூட ஓரளவு பொருத்தமாக இருக்கலாம். ஆனால், சிதம்பரம் தாலுக்கா, விருத்தாசலம் தாலுக்கா இங்கிருந்தெல்லாம் வருகிற தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ், சைக்கிள் அலவன்ஸ் கிடையாது என்ற விதி இருப்பதை ஆராய்ந்து, அது மத்திய சர்க்கார் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தாலும், நமது அமைச்சர் அவர்கள் பூரண சிரத்தை எடுத்து, மத்திய சர்க்காருக்கு ஆலோசனை கூறவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. இராசாங்கம்] [17th March 1966]

வடலூரில் சேஷசாயி இன்டஸ்ட்ரீஸ் இருக்கிறது. சேஷசாயி இன்டஸ்ட்ரீஸில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும்படியாக அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரிலே சொன்னேன். மகசூரும் போயிருக்கிறது. தீர்மானங்களும் போட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து, அந்த வீடு கட்டும் பிரச்சனையில் சேஷசாயி இன்டஸ்ட்ரீஸில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கும் உதவி செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். முன்பே கூட நான் சொன்னேன். கல் வீடு கூட வேண்டாம், கூரைவீடு கட்டிக் கொடுத்தாலும் போதுமானது. ஒரு குடும்பத்தில் இரண்டு பேர் தங்கும் படியான ஒரு கூரை வீடு இருந்தால் கூடப் போதும் என்று நான் சொன்னேன். அந்த அளவுக்காவது அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

புதுப்பேட்டை நெசவாளர்கள், கூட்டுறவு சங்கங்களினால் தங்களுக்கு ஒன்றும் பலன் இல்லை என்று பல முறை விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். அப்போதைக்கப்போது கூட்டுறவு சங்க நிர்வாகிகளிடமும் சொன்னோம். கூட்டுறவு சங்கத் தலைவர்களிடமும் சொன்னோம். ஆனால், இதுவரை அவர்களாகவோ, அரசாங்கம் சொல்லியோ தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. டி. சுடம்பவனசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் தொழில்துறை மானியத்தை அதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

‘வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது’ என்ற கோஷம் பல வருஷங்களுக்கு முன்பு இங்கே கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. 1962-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு அந்தக் கோஷம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. இன்று அந்த நிலை மாறிவிட்டது. ‘தெற்கு வாழ்கிறது’ என்ற நிலைமையிலே நமது மாநிலம் தொழில் துறையிலே முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கும் கனம் தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவின் ருக்கும் முதலில் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நமது நாட்டிலே உள்ள மிகப் பெரிய தொழில், விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக உள்ளது, நெசவுத் தொழில் ஆகும். அதைப்பற்றி நான் சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் ஆரம்பத்தில் கைத்தறியாளர்களுக்கு உதவுவது என்றால், அது கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகத்தான் உதவ முடியும் என்ற கருத்திலே இருந்தார்கள். ஆனால், சமீபத்தில், கூட்டுறவுத் துறையில் இல்லாதவர்களுக்கும் உதவி செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத் தோடு ஹாண்ட்லும் ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏற்படுத்தப்பட்ட சந்தர்ப்பம் நல்ல

17th March 1966][திரு. டி. கடம்பவனசுந்தரம்]

சந்தர்ப்பம். இப்பொழுது கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மிகக் கஷ்டமான நிலையில், கூட்டுறவுத் துறையில் சேராத நெசவாளர்களுக்கும் தொடர்ந்து வேலை கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும் என்று, நெசவாளர்களுக்கும், குறிப்பாக மாஸ்டர் வீவர்களுக்கும் வழங்கியிருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், கடன் கோரி வரக்கூடிய விண்ணப்பங்கள் அத்தனைக்கும் கடன் வழங்கக் கூடிய அளவிலே அந்தக் கார்ப்பரேஷனிடம் நிதி நிலைமை இல்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆரம்பத்தில் ரிசர்வ் பாங்கிலே வாக்களித்தபடி கார்ப்பரேஷனுக்குக் கடன் வழங்கப்படவில்லை. இப்பொழுது ஸ்டேட் பாங்கார் மனமுவந்து ஏதோ 15 லட்ச ரூபாய் கடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் தான் இருக்கிறது. வசூல் செய்கிற ஷேர் காபிடலைத் தான் மாஸ்டர் வீவர்களுக்கும் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, மாநில சர்க்கார் இந்தக் கார்ப்பரேஷனுக்கு அதிக நிதி உதவி தேடிக் கொடுப்பதில் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பெரிய கஷ்டம் சமீப காலத்திலே இரண்டு மூன்று மாதங்களாக தூல் விலையும் பட்டு விலையும் கூடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதுவே இப்போது கைத்தறி ஜவுளி தேக்கத்திற்குக் காரணமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். தூல், பட்டு ஆகியவற்றில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் இன்றைதினம் வேலையற்று இருக்கும் நிலைமை சமீபத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் ஆலைகளை ஏற்படுத்தியிருந்தும் கூட செயற்கைப் பட்டுக்கு நாம் வெளி மாநிலங்களை எதிர்பார்த்து நின்ற நிலை மாறியிருந்தும் கூட --இங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற செயற்கைப் பட்டின் விலை ஏறிக் கொண்டு போவதைத் தடுக்க வேண்டும். அதுபோல தூல் விலை ஏறிக்கொண்டு போவதையும் கட்டுப்படுத்த வழிவகை மேற் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி ஜவுளி தேங்கிய சமயத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்யப்படுகிற ஜவுளிக்கு ரிபேட் வழங்கப்படுகிறது. முழுக்கவும் அசல் பட்டினால் நெய்யப்பட்ட துணிக்கு ரிபேட் வழங்கப்படுகிறது. முழு பருத்தியினால் நெய்த துணிக்கும் ரிபேட் வழங்கப்படுகிறது. பட்டு, பருத்தி ஆகிய இரண்டினாலும் நெய்யப்பட்ட துணிக்கு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் செயற்கைப் பட்டினால் நெய்யப்படுகிற துணிக்கு ரிபேட் வழங்கப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். என்னுடைய பருதியை எடுத்துக் கொண்டால் கூட்டுறவுத் துறையில் செயற்கைப் பட்டினால் நெய்யப்படுகிற துணித் தறிகள் தான் அதிகம். இந்தச் சர்க்குகளும் தேங்கி இருக்கிறது. இந்த நெசவாளர்களும் வேலையின்றி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கூட்டுறவுத் துறையில் நெய்யப்படுகிற செயற்கைப் பட்டிக் துணிக்கும் ரிபேட் வழங்க சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும். இத்துறைக்கும் அதை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. கடம்பவனசுந்தரம்] [17th March 1966]

அடுத்து, எங்கள் பகுதியில் உள்ள நெசவாளர்கள் சாயம் தோய்ப்பதற்கு அனுபவிக்கக்கூடிய ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. குறிப்பாக தங்களுக்கு வேண்டிய நூல்களுக்கு நெசவாளர்கள் தங்கள் வீட்டிலேயே தான் சாயம் தோய்த்துக் கொள்வார்கள். ஆனால், நகரசபையினர் வீடுகளில் சாயம் தோய்க்கக்கூடாது, இண்டஸ்ட்ரியல் ஏரியாவுக்குக் கொண்டுபோய்த்தான் சாயம் தோய்க்கவேண்டும் என்கிறார்கள். இதனால் பலர் நகரசபை அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாமல் சாயம் தோய்த்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. நெசவாளர்கள் கையாளும் முறை கைச்சாய முறை தான். எவ்விதமான இயந்திரங்களும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. ஏன் இதை ஒரு குடிசைத் தொழில்போல செய்ய முடியாது? ஆகவே கைமுறைப்படி சாயம் தோய்த்துக்கொள்வதை குடிசைத் தொழில் முறை என்று வகுத்துவிட வேண்டும். குடிசைத்தொழில் வகையில் இதைச் சேர்த்தால் முனிசிபாலிட்டியினரின் தொந்தரவு இருக்காது. (மனியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. ஈ. அங்கமுத்து நாயக்கர் : மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். பொதுவாக, நமக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா மாநிலங்களையும் காட்டிலும் நமது தமிழ்நாடு சிறந்து விளங்குகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அந்த வகையில் நம்முடைய நாட்டில் தொழில் வளம் நல்லமுறையில் பெருகி வந்திருந்தும் கட இன்னும் சில தாலுக்கா தலைநகரங்களில் எவ்விதத் தொழிலும் கிடையாது. அங்கெல்லாம் தொழில்களை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதாகத் தொழில் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டோமானால் அது இன்னும் சில நாளைக்குள், சில மாதத்திற்குள் வரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதோடு நெய்வேலியைப் பொறுத்தவரையில் சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையோடு இணைத்த மத்தியில் இருக்கும் ஆத்தூர் போன்ற நகரங்களிலும் தொழில் பெருக ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, விவசாயிகள் அதிகம் வசிக்கும்படியான சேலம் ஜில்லாவில் ஆத்தூர் தாலுக்காவில் எவ்வித தொழிற்சாலையும் இல்லை. விவசாயத்தைத் தவிர வேறு தொழில் செய்வதில்லை. மூன்புரைஸ் மில்களாவது இருந்துகொண்டிருந்தன. இப்போது அதையும் மூடவேண்டிய நிலை இருப்பதனால் தொழில்களை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். அங்கே தொழில் வாய்ப்பு இல்லை என்பதனாலேயே பாலிடெக்னிக்கை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று சொல்லி இருந்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது ஆத்தூரிலே அதை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

17th March 1966] [திரு. சு. அங்கமுத்து நாயக்கர்]

ஆத்தூரைப் பொறுத்தவரையில் மண்பாண்டத் தொழில் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அதையும் ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆத்தூரிலே தொழில் பேட்டை ஒன்றையும் ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும். அதையும் கூட்டுறவு சங்கம் மூலமாக இல்லாமல் சர்க்கார் துறையிலேயே ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும்.

பொதுவாக இந்த அரசாங்கமும், அமைச்சரவையும் தொழில் துறையில் உள்ளவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் அதிகக் கடன் வசதியும் செய்து கொடுத்தால் அதிக உற்சாகத்தோடு வேலை செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வகையில் அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநில தலைநகரங்கள், ஜில்லா தலைநகரங்கள் என்பதோடு தாலுக்கா தலைநகரங்களிலும் தொழில் கலை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் தொழில் அமைச்சர் கோரியிருக்கும் மானியத் தற்கு என் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் இங்கே என் கருத்துக் களைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய சர்க்கார் உதவி 325 கோடியும், மாநில சர்க்கார் 100 கோடியும், தனியார் முதலீடு 175 கோடியும் ஆக 600 கோடிக்குத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வருகின்ற ஆண்டில் ஏற்படுத்த இருக்கக்கூடிய தொழில் வளத்தைப் பார்த்தால் முற்றும் ஏமாற்றம் தரக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது என்பதை வருத்தத் துடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழில்வளப் பெருக்கத்தைப்பற்றி திரு. வீரபாகு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அமைகிற எல்லாத் தொழில்களும் சென்னை, வட சென்னை என்பதாக சென்னைச் சுற்றுப்புறங்களிலேயே அமைக்கப்படுகிறது. இந்தக் கொள்கை தவறானது. இப்படியே போனால் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்குத் தேய்கிறது என்பதாக சென்னை, வடாற்காடு நீங்கலாக தென்னாற்காடு முதல் கன்னியாகுமரிவரை உள்ள காவிரிஸ்காரர்களே கோஷம் எழுப்புவார்களோ என்று ஐயப்படக்கூடிய அளவில் போகிறது. இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்துகிற தொழில் வளர்ச்சியை பரவலாக தென் மாவட்டங்களிலும் ஏற்படுத்தித்தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அங்கங்கே யுள்ள மாவட்ட தலைநகரங்கள், தாலுக்கா தலைநகரங்கள் ஆகியவற்றில் ஏற்படுத்தினால் தான் தொழில்வளம் பரவலாக ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு.

கைத்தறி என்று எடுத்துக்கொண்டால் அது சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கைத்தறி வாரம் என்று கொண்டாடப்படுகிறபோது அங்கே போய் கைத்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[17th March 1966]

தறியைப்பற்றிப் பேசி வருகிறார்கள். கைத்தறியைப் பற்றிச் பேச இவர்களுக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன். இவர்கள் அணிவதோ கதர். கைத்தறிக் கண் காட்சியில் கதர் இடம் பெறவில்லை. மற்றவர்களை கைத்தறி வாங்குங்கள் என்று சொல்வதற்கு முன் இவர் ஒரு நாள் கைத்தறி, ஒரு நாள் கதர் என்று அணிந்து வந்தால் கைத்தறியை ஆதரிக்கின்ற வகையில்--அதை வாங்குங்கள் என்று இவர் சொல்வதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். நீங்கள் கைத்தறியைக் கட்டினால் நாங்களும் ஒரு நாள் கதர் கட்டுகிறோம். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Mr. Speaker, Sir, I rise to speak in support of the Demands moved by the Hon. Minister for Industries. Sir, I very heartily congratulate him and the officers of his Department for extremely doing well in the industrialisation of our State. The progress maintained by our State is very remarkable and should be commended when we take into consideration the various difficulties which the Industry and the Business community are facing with regard to shortage of raw materials, power, credit facilities, etc.

Sir, if only my esteemed friends in the Opposition view things in a very dispassionate manner, leaving aside the party affiliations for some time—and note the remarkable progress made by our State in the last ten years, we cannot but come to the conclusion that we have done extremely well. In this connection, I would like to read certain excerpts from the booklet brought out by one of the leading Banks in our State, the Indian Overseas Bank. In that booklet they have reviewed the progress made towards the industrialisation of our State and have compared it with the Government of India and the Maharashtra State, which is an industrially very advanced State in our country. I am just now giving statistics with regard to the Household Manufacturing Industry and the Non-household Manufacturing Industry.

				Household Manufacturing Industry.	Non-house hold Manufacturing Industry.	
				(1)	Small. (2)	Large. (3)
Madras—						
Employment	..	..	..	56.2	32.1	11.7
Net Output	..	..	..	13.2	45.5	41.3
Maharashtra—						
Employment	..	..	..	35.9	33.1	31.1
Net Output	..	..	..	11.7	24.3	64.0
India—						
Employment	..	..	..	54.5	27.7	17.8
Net Output	..	..	..	16.9	33.2	49.9

So, it could be seen without fear of contradiction, to what extent, the State has progressed in the industrial field. I therefore feel that there is nothing wrong in our policies and the support

17th March 1966] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

which both the business community and the industrialists are giving to the Government which realise the growth of industries in a developing economy.

Sir, at the same time I want to impress upon the Government the various difficulties which the industrialists and the business community are now undergoing. If only these difficulties are removed, I am sure, the industrial growth will be much more remarkable. For instance, there is the power shortage. This is due to the failure of monsoons and I am sure, this will be overcome very shortly after the establishment of thermal stations in two or three sectors.

Another important shortage is with regard to raw materials. Now, hundreds of big factories have been established by investing a capital of crores and crores of rupees and they have employed lakhs and lakhs of people. No doubt, they are producing component parts and other ancillaries required for the manufacture of the finished products. But at the same time, certain essential parts are required to be imported and these are not given in full, with the result the factories have either to slow down their production or to close down their business for two or three months. I leave it to the Government to find out whether there is going to be a national wastage. Why this situation arose? I am sure, the Government will consider the question of importing only such vital raw materials which will not stand in the further functioning of the Factories.

Sir, another very great difficulty which both the industrialists and the business community are at present facing is the credit facility. Some of the hon. Members have already pointed out how the want of this facility retards to a very great extent the growth and development of the business and the industry. Now, when the industries are in the middle of the production stage, the credit squeeze is being applied and the business community which require credit for doing their business are not getting credit facilities as have been given to them previously. Now, why is this state of affairs? I would like to know? No doubt, the Reserve Bank wanted to apply this credit squeeze for mopping up money so that inflation does not go up. But it has proved to be a great failure. In a developing economy there is no doubt that money is being circulated to a very considerable extent and to that extent production is not coming up. If for that reason, the people who are engaged in vital industries and who are producing vital goods are not given credit facilities, difficulties arise. Now, having engaged themselves in the industries they want more money and they would have to go for help to the private banks and others. Now, I am told that the private people, Multanees, are charging more than 20 to 22 per cent interest in the case of industrialists. If the Multanees do not give money, they would have to go to private banks which charge even a higher rate of interest. These are the complications which are arising. Although this matter is

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [17th March 1966]

not within the competence of this Government, inasmuch as it is affecting the growth and development of the business and industry in our State, I am sure, the Government will certainly make strong representations to the Centre and see that their monetary policy does not impede our growth and development.

Sir, it occurs to me that we should consolidate our achievements particularly in the industrial field. We want to keep the prices of essential goods at a reasonable level but the production is not coming to the extent that the money is being pumped out and money percolates at all levels. The only alternative will be to see that the expenditure on the non-production sector is rather slowed down or the Government should give a free hand in seeing that there is maximum production. That can be achieved only by giving all facilities to the people who are engaged in production—credit facilities, raw materials, power and various other things. I therefore suggest that the Government do consider this matter very carefully and see that in a developing economy these difficulties do not hamper the industrial activities. I do greatly appreciate to what extent transport and power have developed in our State. These are the things that precede the development of industries. But unfortunately for power, we have to depend too much on the hydel projects and now we have realised that thermal stations are also very essential. If only the Government of India had agreed to the proposal of our Government made three or four years ago for the location of thermal stations, I am sure that in the last two or three years the Madras State need not have slowed down their production for want of power in the hydel areas

11-30
a.m.

Sir, while appreciating the establishment of many industries on a co-operative basis, my only submission is that the industries which have already been established in the private and public sectors should not be made to suffer for want of raw materials or finance or other things. We require more and more industries to be established in every sector and the pamphlet which the Industries Department has circulated about industrial development in Madras State gives a very detailed account of our achievements. I must congratulate the department for the tremendous achievements this State has made in the industrial field. I only wish that this important document which the Hon. Minister has placed before this House is distributed at least a couple of days earlier so that it may enable individual members to go through it very carefully and make a careful study. If, as is done now, it is distributed only a couple of hours before the Industries Demand is taken up, I should say that many hon. Members had not gone through it fully, many hon. Members would not have applied their mind to it and would not be able to appreciate it. I hope this would be taken for future guidance.

Thank you, Sir.

17th March 1966]

* திரு. ரா. சுப்பிரமணியம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் மூலப்பொருள்களும், இயற்கை வளங்களும், இல்லாத நிலையில் மிகவும் தீர்க்கதரிசுவாத் அடனும், கற்பனைத் திறனுடனும் திட்டங்களை வகுப்பதால் இன்று இந்தியாவில் மூன்றாவது இடத்தை நம் ராஜ்யம் தொழில் துறையில் அடைந்திருக்கிறது என்பது எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கத்தக்க ஒரு அம்சமாகும். 1951-ல் 32 கோடி யூனிட் தொழிலுக்காக உபயோகித்தோம் என்றால் அதைவிட ஆறு மடங்கு அதிகப்படியாக உபயோகப்படுத்தும் அளவிற்கு தொழில் துறையில் நாம் நல்லமுறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். 1961-ல் 15.22 சதவிகிதம் நம் ராஜ்யத்தின் வருவாய் இதிலிருந்து கிடைத்திருப்பது 18.3 சதவிகிதம் ஆக அதிகரிப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இதற்கெல்லாம் காரணம், அஸ்திவாரமாக முதல் ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் திட்டம் இட்டபோதிலும் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் பிரமிக்கத்தக்க அளவிற்கு நாம் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். இதற்குக் காரணம் தொழில் துறை ஒரே அமைச்சரிடம் இருந்ததாலும். இந்தத் தொழில் துறையில் உள்ளவர்கள் மிகவும் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டதாலும் இந்த முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களையும், தொழில் துறையைச் சேர்ந்தவர்களையும் பாராட்ட நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் பரவலாக்கப்படவேண்டும் என்ற கொள்கையை அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். எல்லா ராஜ்யங்களிலும் அது பரவலாக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி தொழில் எல்லா ராஜ்யங்களிலும் பரவலாக்கப்படவேண்டுமென்ற அகில இந்தியக் கொள்கை இருக்கும்போது நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் அது பரவலாக்கப்படவேண்டும் என்ற கொள்கையை நாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். சென்னை, சவுத் ஆற்காடு, சேலம், கோவை, நீலகிரி இவற்றை எல்லாம் இன்டஸ்ட்ரியல் டெவ்லப்பாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உலோகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்களை ஏற்படுத்த இந்த இடங்களில்தான் வாய்ப்பிருக்கிறது. சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், சென்னையிலும் அதன் சுற்றுப் பரங்களிலும் தினம் தினம் ஒரு இன்டஸ்ட்ரி வந்து கொண்டே இருக்கிறது. அப்படி அதிகப்படியான இன்டஸ்ட்ரியல் வருவதால் ஜில்லாக்களிலிருந்து அதிகப்படியான ஊழியர்கள் இங்கு வருகிறார்கள். இது லீஸனல் லேபர் மாதிரி அல்ல. சென்னைக்கு வருகிறவர்கள் வேலையிருந்தால் அதைச் செய்து விட்டு திரும்பி சென்று விட வேண்டும் என்ற நோக்கம் அவர்களுக்கு கிடையாது. இங்கு வந்து வேலை கிடைத்தாலும் சரி, கிடைக்கவில்லையானாலும் சரி இங்கேயே தங்கி விடுகிறார்கள். ஆகவே, அப்படி அவர்கள் சென்னையிலேயே தங்கி விடுவதினால் ஜில்லாக்களின் நன்மை பாதிக்கப்படுகிறது. அதேசமயத்தில் சென்னையின்

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] 17th March 1966]

நன்மையும் பாதிக்கப்படுகிறது. இதைக் காரணமாகக் கொண்டு டாவது சென்னையில் ஆரம்பிக்கப்படும் தொழில்களை எல்லாம் ஜில்லாக்களில் பரவலாக அமையச் செய்யவேண்டும். அப்படி பரவலாக்கும்போது எந்தெந்த ஜில்லாக்கள் மிகவும் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடையாமல் இருக்கிறதோ அங்கு அதிகப் படியான தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI R. SUBRAMANIAM: May I know the time-limit fixed for each hon. Member?

MR. DEPUTY SPEAKER: Five minutes.

SRI R. SUBRAMANIAM: All right. My previous speakers had each taken ten minutes. I shall finish my speech within a few minutes.

தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் துறையில் அது மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாயக் கூலிகளுக்கு ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் வேலை கிடைக்கிறது. ஆகவே இதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். அங்கு உலோகத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்படும் பெரிய தொழில்கள் எதுவும் இல்லை. விவசாயப் பொருள்களை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு ஆரம்பிக்கும் தொழில்களை அங்கு ஏராளமாக ஆரம்பிக்க வசதியிருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாயக் கூலிகளுக்கு ஆறு மாதம்தான் வேலை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்காக சிறிய தொழில்களை ஆரம்பித்துக் கொடுக்கவேண்டும். அத்தொழில்களை பெரிய அளவில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதற்கு அங்கு வசதியிருக்கிறது என்று திரு. லோகநாதன் அவர்கள் டெக்னோ எக்கனமிக் சர்வே என்பதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயக் கருவிகள், எலக்ட்ரிக் மோட்டார்ஸ், வொயரிங் செய்யவேண்டிய உப தொழில்கள், ஈரால் வொர்க்ஷாப் இவை எல்லாம் ஆரம்பிக்க அங்கு வசதிகள் இருக்கின்றன என்று அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரிப் பட்ட சிறிய தொழில்களை அங்கு ஆரம்பிக்க வேண்டும். உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் பயனாக அதனால் பாதிக்கப்படும் பிராக்தார்களிடத்தில் ஓரளவிற்கு கைக்கு பணம் வந்து சேரும். இதுவரையில் கையில் பணம் இருந்தால் நிலம் வாங்கவேண்டுமென்ற தோரணையில் போய்க் கொண்டிருந்தவர்கள் திடீரென்று தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கான சரியான விளக்கங்கள் அவர்களுக்கு இல்லை. ஆகவே, அவர்களை தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு ஊக்குவிக்கவேண்டும். இப்போது அவர்கள் நகரங்களுக்கு சென்று வீடுகள் வாங்குவதற்குத்தான் முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் ஊக்கம் அளித்து தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். வண்டல் மண் நிறைந்தது தஞ்சை ஜில்லா. அங்கு செங்கல் குளை, குடிசைக் கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வசதியிருக்கிறது. அவைகளையும்

17th March 1966] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

ஏற்படுத்த முற்படவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் சர்க்கரை ஆலைகள் ஆரம்பிக்க வசதியிருக்கிறது. அங்கு தாற்பாலைகள் ஆரம்பிக்க வசதியிருக்கிறது. அங்கு ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு தாற்பாலை, ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அப்படி ஆரம்பிக்கும்போது உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாக இருக்கவேண்டும். மாயவரத்தில் ஒரு தாற்பாலை ஆரம்பித்தோம். அதற்கு பிரசிடென்டாக கலெக்டரை போட்டிருப்பது சரியா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்து அதற்குப் பதில் ஒரு நான்-அஃபிஷியலைப் போட்டு அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கவேண்டும். அங்கு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வசதியிருக்கிறது. அங்கு நிறைய மூங்கில், கரும்புச் சக்கை, வைக்கோல் இவை எல்லாம் இருக்கிறது. இவை இருந்தும் அங்கு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்காமல் இருப்பது வருந்தத் தக்கது. (மணி அடிக்கப் பட்டது) 1956-ல் ரஷ்ய நிபுணர்கள் காவேரி டெல்டா பகுதியில் என்னெய் வளம் இருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பத்தாண்டுகளுக்குப் பின் இப்போதுதான் இரண்டு துளைகள் போட்டு வெற்றி காலும் அறிஞர்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாம் துளை போட இருக்கிறார்கள். இதை துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். அப்படி என்னெய் கிடைத்தால் தஞ்சை ஜில்லா வளர்ச்சி அடைய ஏது இருக்கிறது. சும்ப்கோணத்தில் போன ஆண்டு ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. அதை தள்ளிப் போட்டுவிட்டார்கள். அந்த இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம் நாட்டின் இண்டஸ்ட்ரியல் மாப்-ல் நம் ராஜ்யம் முக்கிய இடம் பெறச் செய்த அமைச்சர் அவர்களுக்கும், தொழில் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் முதலில் என் நன்றியையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை ஆரம்பிக்க விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையில் இரண்டு விஷயங்கள் உள்ளன. கனரகத் தொழில்கள் நமக்கு குறைவாக இருக்கின்றன. 'The economy of the State and Industries not attracted by private enterprise' என்பதை மனதில் வைத்து பொதுத் துறையில் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவிருக்கிறது என்றிருக்கிறது. ஆகவே நம் ராஜ்யத்தில் மேஜர் ஆன்ட் மீடியம் இண்டஸ்ட்ரீசை எஸ்டேட் செக்டாரில் ஆரம்பிக்கவேண்டும், சென்ட்ரல் செக்டாரிலும் ஆரம்பிக்க வேண்டும். கனரகத் தொழிற்சாலைகள் நம் ராஜ்யத்தில் ஓரளவு குறைவாகவே இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே கனரகத் தொழில்களை நம் ராஜ்யத்தில் அதிகப்படுத்த வேண்டும். டிபன்ஸ் பர்பஸுக்காக பெரிய தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் எல்லைக்கு அப்பால் உள்ள தெற்கே அமைக்க அதை வாதாடிப் பெற முடியும். ஆகவே டிபன்ஸ் பர்பஸுக்கான தொழிற்சாலைகளை நம் ராஜ்யத்தில் அமைக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக திருச்சிக்கு தெற்கே எடுத்துக்கொண்டால்,

[திரு. வை. சங்கரன்] [17th March 1966]

கனரகத் தொழில்கள் ஒன்றும் இல்லை. சில டெக்ஸ்டைல் மில்கள் போன்றவைகள் தான் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர பெரிய தொழில்கள் எதுவும் இல்லை. கப்பலுரில் எம்.எம்.டி. தொழிற்காலை யும், எஸ்டேட் இன் எலக்ட்ரானிக்ஸும் ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டையும் சீக்கிரமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முறையில் பார்க்கும்போது, திருச்சிக்கு தெற்கே போதுமான தொழில் வளம் ஏற்படவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே திருச்சிக்குத் தெற்கே சீக்கிரமாக சில கனரகத் தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்ததாக, சிறு தொழில்கள் பலவற்றுக்கும் இன்றைய தினம் மூலப் பொருட்கள் கிடைப்பது மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ரா-மெட்ரியல்ஸ் கிடைக்காத காரணத்தால் தொழிற்சாலைகளில் வேலையில்லாமல் தெரிவிப்பவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பல தொழிற்சாலைகள் நிறுத்தப்படும் தருவாயில் இருக்கின்றன. சிவகாசி, சாத்தூர் பகுதியில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட தொழில்களுக்கு வேண்டிய ரா-மெட்ரியல்ஸ்-சை வேண்டிய அளவுக்கு வரவழைத்துக் கொடுக்க அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவு மூலமாக பல மில்களை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் ஏற்கனவே உள்ள பல தனியார் மில்களை நிறுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே ஏற்கனவே இருக்கின்ற தொழில்களைப் பாதுகாப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். குறிப்பாக மெட்ரியல்ஸ் இல்லாமல் தொழில் பாதிக்கக்கூடாத அளவுக்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹான்ட்லாம் இன்டஸ்ட்ரீஸ் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல அசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக அங்கங்கே இருக்கின்ற கைத்தறி சொசைட்டிகளுக்கு எல்லாம் ஸ்டேட் சொசைட்டி தான் முக்கிய கஸ்டமர் ஆக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் ஸ்டேட் சொசைட்டியிலிருந்து பணம் வருவதற்கு நாலைந்து மாதங்கள் ஆகி விடுகின்றன. முக்கியமான கஸ்டமராக இருக்கின்ற ஸ்டேட் சொசைட்டியில் நாலைந்து மாதங்கள் பாக்கி வைத்துக்கொண்டால் எப்படி கீம் இருக்கின்ற சொசைட்டிகள் செயல்பட முடியும் என்று தெரியவில்லை. நான் ஒரு சொசைட்டிக்கு ரிசிடென்டாக இருந்த நேரத்தில் இதற்காக ஸ்டேட் சொசைட்டியில் போய் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறேன். என்னைப்போன்ற இன்ஃப்ளூயன்ஸ் பெற்றவர்கள் வந்து இப்படிக் கேட்டும் கிடைப்பதற்கு காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்றால், சாதாரணமாக இருக்கின்றவர்களுக்கு என்ன கஷ்ட நிலைமை ஏற்படும் என்பதைச் சொல்ல தேவையில்லை. அவர்களிடம் கேட்டால், ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து பணம் வரவில்லை என்று காரணம் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் சொல்லுகின்ற சமாதானம் நியாயமானதாக இருக்க முடியாது. கண்டிப்பாக இரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் பாக்கி வைக்காது

17th March 1966] [திரு. வை. சங்கரன்]

ஸ்டேட் சொசைட்டியிலிருந்து பணம் வந்தாகவேண்டும் என்று இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் தொழிலையே நிறுத்த வேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆசாரிகள், அதாவது பொற்கொல்லர்கள், அகதிகள் (ரெஃப்யூஜீஸ்) விஷயத்தில் அவர்களுக்கு போதுமான அளவில் தொழிற்சாலைகளில் வேலை கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு எவ்வளவு பணம் கொடுத்தாலும் நிலைமை அபிவிருத்தி அடையாது. அதை விட தொழில் கொடுப்பதுதான் பெரும் உதவியாக இருக்கும். மேலூரில் ஸ்பின்னிங் மில் இருக்கிறது. இதில் இவர்களுக்கு அதிகமாக வேலை கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. தொழிற்சாலைகளில் வேலை கொடுப்பதில் இப்படிப்பட்ட பொற்கொல்லர்கள், அகதிகள், இவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். அன்ஸ்கில்ட் என்ற முறையில் அரசாங்கத் தொழில்களில் வேலை கொடுக்கப்படும் இடங்களில் இவர்களுக்கு முதலிடம் நிச்சயமாக கொடுக்க வேண்டும், இந்த முறையை கண்டிப்பான முறையில் அமல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் பணத்தைக் கொடுப்பதைவிட தொழில் கொடுப்பதுதான் முக்கியம் என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்மல் பிளாண்ட் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது, இதில் வருகின்ற கழிவுப் பொருளை எடுத்துக்கொண்டால், அதை எடுத்து அங்கேயே போட்டு நல்ல நிலத்தையும் வின் செய்கிறார்கள். ஆனால் இதை எடுத்து ரோட் ரிப்பேர், கடல் அரிப்பு தடுக்க மிமெண்டு தயாரிக்க போன்றவைகளுக்குப் பயன்படுத்தலாம். சமய நல்லூர் பக்கத்தில் இதை நான் பார்க்கிறேன். இதிலிருந்து வருகின்ற வேஸ்ட், கழிவை நல்ல இடங்களில் போட்டு நிலம் பாழடைந்து கிடக்கிறது. இதை அவ்விதம் போட்டு வைக்காமல் நல்லமுறையில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. NANJUNDA ROW : Mr. Deputy Speaker, Sir, the Neyveli-Salem steel plant is gradually becoming a reality and we hope it will be a reality in the nearest future. We believe in a socialistic pattern of society and socialist economy. The report which the Hon. Minister has placed before us says that this plant will be taken up in the public sector. I have a genuine suggestion to make. We know that this plant would cost Rs. 100 crores and the foreign exchange will be about Rs. 40 crores and the indigenous money would be about Rs. 60 crores. For the last two years there has been very great enthusiasm and great fervour about the Salem Plant. Even in the remotest village in Tamilnad everybody knows about it and everybody talks about it. So, I want to request the Government to allow the public to contribute small shares of even Rs. 5 and Rs. 10 to this plant. Of course this is going to be a public sector industry

[Sri S. Nanjunda Row] [17th March 1966]

and public sector industry means Government money. Even it being so, I think Government can come forward to exploit the enthusiasm of the people. There has been great enthusiasm and this enthusiasm could be exploited and if each family in Tamilnad can give at least Rs. 5 or multiples of Rs. 5 we could collect Rs. 20 crores. Rs. 20 crores can easily be forthcoming for this plant. Making this request, I now come to other points.

There has been mention of coir industry and many other things. In places like Sholavandan and Athur in Madurai district, the coconut coir fibre has not been exploited in any way. I request Government to start an industry in Sholavandan and Athur to utilise the coconut fibre properly. There has been mention of rural works centre and a number of good industries like hand-made paper units, hand-drawing units, blacksmithy and carpentry units have been started. I make a request that each panchayat union and each block should have a miniature industrial estate (it may not be of the usual industrial estate type). It may be like a rural works centre where all industries could get assistance. I hope Government will come forward to make villagers industry-conscious and in each block they should try to start such work centres.

There is the programme of rehabilitation of displaced goldsmiths and recently Government have started a scheme for the young men (among displaced goldsmiths and Handloom weavers) to get training in Industrial Training Institutes. Recently I was a member of the selection committee to select pupils for an Industrial Training Institute at Madurai. There the young boys are trained in fitters' job, etc. There is the problem of handloom weavers. I am of the view that more and more young men among the handloom weavers should be attracted to other industries. A scheme should be there to train handloom weavers in Industrial Training Institutes. At the same time I want to say that the stipend at present given to trainees in Industrial Training Institutes is not sufficient. I hope the Hon. Minister will agree to my suggestion to increase the stipend to displaced goldsmiths and handloom weavers undergoing training in Industrial Training Institutes to at least Rs. 30 per mensem.

Making one more request, I shall finish my speech. We believe in socialistic pattern of society and how far socialism can be taken to political and economic spheres. I am glad to see that ordinary people in our State believe in socialism and how it could be brought about. Unless villagers are made industry-conscious and unless we start industries in rural areas, it will not be possible to bring the industrial revolution. As Sri Veerabahu mentioned, more agro-Industries should be started in each block and people should be made industry-conscious. Then only we can usher in the goal of socialism into the villages also.

Thank you.

17th March 1966]

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்புக்குரிய சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அடிக்கடி 'வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது' என்பதை வலியுறுத்தி வந்ததன் காரணமாக சமீப காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தொழில் வளர்ச்சிப் பட்டியலைப் பார்க்கும்போது இன்னும் அதிகமான வளர்ச்சி அடையவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அதையே திருப்பிச் சொன்னாலும் அது தவறு ஆகாது என்று கருதுகிறேன். காரணம், இப்போது சிறு தொழில்கள் 4,618-லிருந்து 6,900-ஆக உயர்ந்துள்ளது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் பஞ்சாபில், ஒரு மாவட்டத்தில் மட்டும் 10,000 சிறு தொழில்கள் உள்ளன என்பதை நான் இங்கு சொல்லுவது மாத்திரம் அல்ல, நமது அமைச்சர் அவர்களும் நன்கு அறிந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக இங்கே போடப்படுகிற திட்டங்களையெல்லாம்பற்றி சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் நேரம் இருக்காது என்ற காரணத்தினால் ஒரு சிலவற்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழில் வளம் அதிகமாகப் பெருகி வந்திருக்கிற இந்த நேரத் திலேதான் நம் மதிப்புக்குரிய மாநில தொழில் அமைச்சரைப் பற்றி சென்ற 10 வாரங்களாக ஒரு பத்திரிகையில் எழுதி வந்திருப்பதை இன்னும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களோ அல்லது அவரது இலாகாவின்ரோ அதை மறுத்துக் கூறவில்லை. அப்படி சொல்லுகிற பத்திரிகை காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆதரவு பெற்று, காங்கிரஸ்காரர்களால் நடத்தப்பட்டு, காங்கிரசில் உள்ள முக்கியஸ்தர்களால் வளர்க்கப்பட்டு வரும் பத்திரிகை. அதிலிருந்து ஒரு சிலவற்றை ஜன சக்தி என்ற பத்திரிகை எடுத்துப் போட்டிருப்பதை மட்டும் உங்கள் மூலமாக இந்தச் சபைக்கு நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

"அமைச்சரின் ஊழலுக்கு தமிழக அரசின் பதில் என்ன? தமிழக தொழில் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் இலாகாவில் ஊழல்கள் மலிந்து விட்டன. அங்கே ஒரு ஜாதி ஆதிக்கம் கோலோச்சுகிறதாம். மதுரையிலுள்ள பிரபலமான மோட்டார் கம்பெனிக் காரர்களில் ஒருவர் 35 பல்களுக்கு 10 வருடகாலமாக 'டெம்பரரி' பர்மிட்டிலேயே ஓட்டினாராம். இதைத் தடுக்க முயன்ற திரு. ராயப்பா வேறு இலாகாவுக்கு மாற்றப்பட்டாராம் . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member reading from the newspapers?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பார்லிமெண்டில்கூட படித்திருக்கிறார்கள். குற்றச்சாட்டுகள் இருப்பதால்தான் சொல்லுகிறேன். பத்திரிக்கையிலிருந்து நேரே படிக்காமல் எழுதிப் படித்தாலும் ஒன்றுதான். குற்றச்சாட்டுகளுக்கு அமைச்சர் அவர்களுடைய பதில் என்ன என்றுதான் கேட்கப்படுகிறதே தவிர . . .

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதைத் தன்னுடைய வாதமாக வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறாரா?

[17th March 1966]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் அதை நம்புகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு கனம் அங்கத்தினர் ஆரம்பிக்கலாம்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கனம் அமைச்சர் அவர்களோ அவரது இலாகாவினரோ அதற்கு மறுப்பு சொல்லாத காரணத்தினால் நான் நம்ப வைக்கப்படுகிறேன் என்றுதான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்புகிறேன் என்பது அல்ல, நம்ப வைக்கப்படுகிறேன்

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member should say, ' I take responsibility for the statement '.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இதைத் தடுக்க முயன்ற திரு. ராயப்பா அவர்கள் வேறு இலாகாவிடம் மாற்றப்பட்டதன் மர்மம் என்ன

கனம் உதவி சபாநாயகர் : இம்மாதிரி பத்திரிகைகளில் பல செய்திகள் வரலாம். பத்திரிகைச் செய்திகள் எவ்வளவு தூரம் உண்மையானவையாக இருக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர் இதில் உண்மை இருக்கிறது என்று நம்புவதாக இருந்தால், அதற்கு பொறுப்பு ஏற்பதாக இருந்தால், பொறுப்பு ஏற்று, அதை இங்கே படிக்கலாம். ஏனென்றால் கனம் அங்கத்தினர்கள் வாய் வார்த்தையாக சபையில் பேசும்போது அவர்களுக்கு உரிமை, பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் பேசுவது உண்மைக்குப் புறம்பாக இருந்தாலும்கூட நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தன்னுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து, சிந்தித்து, சபையில் படிப்பது நல்லது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இங்கே பதில் அளிக்க வேண்டிய அமைச்சர் அவர்களும், சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவினரும் இருக்கிற காரணத்தினால், இது பற்றி இது வரையில் எந்தவிதமான மறுப்பும் அளிக்காத காரணத்தினால், ஒரு வேளை நம்பத் தகுந்ததாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால், அந்த வகையில் சொல்லுவது நியாயம் என்று கருதுகிறேன்

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சட்ட சபையிலே பேசுகிற எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் அப்ஸல்யூட் ப்ரிவிலேஜ் உண்டு. அப்ஸல்யூட் ப்ரிவிலேஜ் என்று சொன்னால், அதுபற்றி யாரும் கோர்ட்டுகளிலே எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது. ஆனால் அந்த அப்ஸல்யூட் ப்ரிவிலேஜ்ஜுக்கு கட்டுப்பாடு ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் கட்டுப்பாடு என்ன என்று சொன்னால், சொல்லுகிறவர்கள் 'பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்' என்று சொல்லவேண்டும். அப்படி பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டால், உடனடியாக சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கிறவர்களுக்கு அதை ப்ரிவிலேஜ் கமிட்டிக்கு விட்டு "சொன்னவர் சரியாகச் சொன்னாரா, இல்லையா" என்று விசாரிக்க உரிமை இருக்கிறது. 'அந்தமாதிரி

17th March 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்று சொன்னால் அதைப் பரிசீலிப்பதற்கு கமிட்டிக்கு விடத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கனம் அங்கத்தினர் பேசுவதைத் தடுக்க மிரட்டல் செய்கிறார்களே யொழிய எதைப் பரிசீலிப்பதற்கு கமிட்டிக்கு விடுவது? இந்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றி முதலில் விசாரணை செய்யப்படும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இங்கே சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லட்டும். இதில் ஒன்றும் இல்லை என்றால் இல்லை என்று போகட்டும். இதை எப்படிப் பரிசீலிப்பதற்குக் கொண்டு போக முடியும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் நீண்டகாலமாக இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர் தான். எல்லோருக்கும் எல்லாம் தெரியும் என்று நினைத்துக் கொள்வது சரியல்ல. . . (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அந்த அகம்பாவம் எனக்கு இல்லை.) இதைக் குறித்து பார்லிமெண்ட்டில் டாக்டர் சின்ஹா கேஸ் என்று ஒரு கேஸ் இருக்கிறது. பரிசீலிப்பதற்கு கமிட்டி கேஸ். டாக்டர் சின்ஹா அவர்கள் ஒரு உறுப்பினரைப் பற்றி இந்தவிதமான அவதூறு சொன்னார். அப்போது பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறீர்களா என்று கேட்டு, பரிசீலிப்பதற்கு கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு, சரியா, இல்லையா என்று விசாரணை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்று எந்த அங்கத்தினர் சொன்னாலும் இதைப் பரிசீலிப்பதற்கு கமிட்டிக்கு விடத் தயாராக இருக்கிறேன். இந்தப் பொறுப்பை கனம் உறுப்பினர் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். பரிசீலிப்பதற்கு கமிட்டிக்குப் போய், கமிட்டி சரி என்று சொன்னால் நான் விலகி விடுவேன். தவறு என்று பரிசீலிப்பதற்கு கமிட்டியில் ஏற்படுமானால், கனம் உறுப்பினர் விலகுவதற்குத் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அண்மையில் பாராளுமன்றக் கூட்டத்தின்போது ஒரு மாதப் பத்திரிகையில் வந்த செய்தி பாராளுமன்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் திரு. மனோகரன் அவர்களால் பாராளுமன்றத்தில் படித்துக் காட்டப்பட்டது. அதுவும் உள் துறை அமைச்சர் திரு. நந்தா அவர்களைப் பற்றியும், பதவி விலகிய முன்னாள் அமைச்சர் திரு. டி.டி.கே. அவர்களைப் பற்றியும் வந்துள்ள தகவலை திரு. மனோகரன் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் படித்துக் காட்டியிருக்கிறார். நமது கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவது போல அங்கே பயங்கர மிரட்டல் ஏதும் நடைபெறவில்லை என்று இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த நிலைமை பல அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம், தெரியாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் இதுதான் திட்டவட்டமான நிலைமை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[17th March 1966

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை பிரிட்டல் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. சட்டநிலைமையைத்தான் அவர்கள் எடுத்து விளக்கினார். நான் கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது குறுக்கிட்டுக் கேட்க விரும்பியது, பத்திரிக்கையில் வந்திருப்பதை கனம் அங்கத்தினர் நம்புகிறார்களா அல்லது இந்த மாதிரி வந்திருக்கிறது என்று சொல்ல மட்டும் விரும்புகிறாரா, அப்படி அதில் இருக்கிற விஷயங்கள் உண்மை என்று சொன்னால் அவரும் பொறுப்பு ஏற்கத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்பது தான்.

திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் உறுப்பினர் தர்மலிங்கம் அவர்கள் ஜனசக்தி என்ற பத்திரிக்கையில் வந்த இன்றொரு பெயர் சொல்லத் தேவையில்லாத பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை ஜனசக்தியில் எடுத்துப் பிரசுரித்ததை, அந்தச் செய்தியை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள், அவைகள் உண்மை என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் தான் பதவி விலகத் தயாராக இருக்கிறேன் என்றும், தவறு என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் இதைக் குறிப்பிட்ட உறுப்பினர் தர்மலிங்கம் அவர்கள் பதவி விலக வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். கனம் உறுப்பினர் தர்மலிங்கம் அவர்கள் நாட்டில் வருகிற பத்திரிக்கைகளில் வருகிற செய்தியைப் பற்றித் தான் சொன்னார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே போடுகிற பந்தயத்தை, விதிக்கிற நிபந்தனையை, அந்தப் பத்திரிகைக் காரர்களிடத்தில் போட்டு, செய்திகள் உண்மையாக இருக்குமானால் தான் பதவி விலகுவதாகவும், தவறு என்று ஏற்பட்டால் அந்தப் பத்திரிக்கையையே மூடி விடவேண்டும் என்றும் கனம் அமைச்சருடைய விளக்கம் அமையுமானால் எங்களைப் போல சந்தோஷம் அடைகிறவர்கள் வேறு இருக்க மாட்டார்கள் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சாக்கடைகளில் எல்லோருமே நீந்தி விளையாடுவதில்லை. சட்ட சபையில் இருக்கிற நிலைமையேறு, சாக்கடை நிலைமை வேறு. சட்ட சபையில் சொன்னால் அதைப் பொறுப்பாக ஏற்று விசாரணை செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன். சாக்கடைகளில் பேசுகிற பேச்சுக்கு பதில் சொல்லத் தேவையில்லை, அவசியமும் இல்லை.

(காங்கிரஸ் கட்சி தரப்பில் ஆரவாரம்.)

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்புக்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடம் நிச்சயமாக நான் இந்த பதிலை எதிர் பார்க்கவில்லை. காரணம், சட்ட சபையும், சாக்கடையும் எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். சாக்கடை என்று அந்தப் பத்திரிக்கையைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உண்மையிலேயே அந்தச் சாக்கடையில் மிதக்கிறவர்கள் பலர் இங்கே இருக்கிற காரணத்தினால், தயவு செய்து மிதக்காதீர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

17th March 1966] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கனம் அமைச்சர் அவர்கள், இந்தப் பத்திரிக்கைகளில் வருவதை வைத்துக் கொண்டு, அதை ஆதாரமாகக் கொண்டு பேசுகிறேன் என்று, அதை நிரூபிக்கத் தயாரா என்றும், உண்மை என்று ஏற்பட்டால் தான் விலகத் தயாராக இருப்பதாகவும் இல்லை என்று ஏற்பட்டால் நான் விலகத் தயாரா என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். நிச்சயமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் செய்திகளை மறுத்திருந்தால், நான் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைய வரையில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யாரும் பதில் சொல்லாத காரணத்தினால், இது குறித்து இறுதியிலே சொல்லுகிறேன் என்ற முறையில் ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லாத காரணத்தினால் என்ன சொல்லுவது என்று புரிய வில்லை. பத்திரிக்கையிலே வந்திருக்கிற செய்தி மாத்திரமல்ல, சட்டசபை சம்பந்தப்பட்டவரையில் பேசப்பட்ட பேச்சுக்கள், எழுதப்பட்ட எழுத்துக்கள் இவைகளையெல்லாம் எடுத்து விவாதிப்பதற்கு இந்த சட்டமன்றத்திற்கு நிச்சயம் உரிமை இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். தொழில் அமைச்சர் இங்கே இருக்கிறார்கள், அவரைப் பற்றி ஒரு சம்பவம் என்று சொன்னால், அவரைப்பற்றி பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அத்துணை பேர்களையும் பாதிப்பதாகும் என்று கருதி, இதைப்பற்றி நான் பேச ஆரம்பித்தேன். தனிப்பட்டமுறையில் அவர்களைப் பற்றி சொல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அல்ல. இந்த அரசாங்கம் செய்கின்ற, அமைச்சர்கள் செய்கின்ற நல்ல காரியமாக இருந்தாலும் சரி, கெட்ட காரியமாக இருந்தாலும் சரி, அங்கத்தினர்கள் அத்துணை பேர்களுக்கும் அதில் பங்கு உண்டு என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு அபகிர்த்தி வா கூடாது என்று கருதித் தான் நான் இதுபற்றி சொல்ல முற்பட்டேன். அத்துணைக்கும் பொறுப்பாளி அவர் தான் என்று நான் இப்பொழுது குற்றம் சுமத்த விரும்பவில்லை. இறுதியிலாவது இதெல்லாம் தவறு என்று சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

12-00
noon.

சட்டசபையில் சொல்லிய கருத்துக்களையெல்லாம் நிரூபிக்க முடியுமா என்று சவால் விடுவது நல்லது அல்ல. நிர்வாகத்தில் ஏற்படக்கூடிய பல ஊழல்களை சுட்டிக்காட்டினால், 'உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும், யார் சொன்னார்கள்? நடந்திருக்கிறதா, இல்லையா, அதை நிரூபிக்க வேண்டும்' என்று கேட்பது முறை அல்ல. அது சரிதானா, நடந்திருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும் அதற்குள் கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் மணியைப் பார்க்கிறார்கள். எனக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய அவகாசத்தை 4, 5 பேர்கள் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள்.

6,900 தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற கணக்கைப் பார்க்கும்பொழுது ஏற்கனவே இங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டு, நடந்து வருகிற பல தொழிற்சாலைகளும் இந்தக் கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன, இங்கே இந்தப் புள்ளிவிவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [17th March 1966]

கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அரசாங்கம் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து சிறு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறது. இவைகளில் கிண்டியில் கண்ணாடித் தொழிற்சாலையும் ஒன்று, இந்தக் கண்ணாடித் தொழிற்சாலையில் நடைபெற்றுவருகிற ஒரு சில ஊழல்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு, அதிலே தொழில் துணுக்க வல்லுனராக ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் ஜப்பான் நாட்டிற்கு பயிற்சி பெறுவதற்காக சர்க்காருடைய செலவில் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். அது முடிந்ததற்குப் பிறகு இங்கிலாந்து நாட்டிற்கு அவர் கண்ணாடித் தொழில் துணுக்கம் சம்பந்தமாக பயிற்சி பெறுவதற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டார். அப்படி அவர் அனுப்பி வைக்கப்பட்டதற்கு ஆன செலவு அத்து லையும் நமது அரசாங்கம் ஏற்றிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அவர் பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு வந்த பிறகு கண்ணாடித் தொழிற்சாலையில் பணிபுரிகிறார் என்றால், இல்லை. அவர் வேறு இலாகாவுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். டைரக்டர் ஆப் ஹாண்டி கிராப்ட்ஸ் இலாகாவுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இவ்வளவு செலவு செய்து படிக்க வைத்து வந்தவருடைய சேவை அந்தத் தொழிலுக்கு சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவுக்கு இல்லை என்று பார்க்கிறபொழுது, இவ்வளவு பணம் நஷ்டம் ஆனதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதை இந்தச் சபையின் முன்னால் கூறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது போலவே ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொல்லி 10 ஆண்டு காலமாக திட்டம் போட்டு, சமீபத்தில் 18 மாதங்களுக்கு முன்பு தான் இந்தத் தொழிற்சாலை துவக்கப் பட்டது. அதிலே இருக்கிற கோளாறுகளைச் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால் இப்பொழுது நேரம் இல்லை. இந்தத் தொழிற்சாலையில் சமீபத்தில் ஒரு ஃபர்னஸ் வெடித்துவிட்டதன் காரணமாக இன்னும் ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு இந்தத் தொழிற்சாலை நடக்குமா, நடக்காது என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையை சரிவர கண்காணிக்கவேண்டும். தொழில் துணுக்க பயிற்சி பெற்றது அவருடைய உத்தியோக உயர்வுக்காகவே தவிர கண்ணாடி தொழிற்சாலைக்காக அல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது போலவே பல குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. அவசரமாக ஒன்றிரண்டை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய அரசினரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற பல தொழிற்சாலைகளில் அரசுக்கோணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற உருக்கு வார்ப்பட தொழிற்சாலையும் ஒன்று. இந்த உருக்குத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய சாமான்கள், வேண்டிய தாதுப் பொருள்கள் பூராவும் இங்கு கிடைக்கிறதா என்று அரசாங்கம் சர்வே செய்திருக்கிறதோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. இல்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். உண்மையை அறிய விரும்புகிறேன். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற கணக்குப்படி அந்தத் திட்டத்தை எட்டிப் பிடிக்கிற அளவுக்கு அந்தத் தொழிற்சாலை இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

17th March 1966]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அதுபோல, திருமழிசையில் இயந்திர செங்கல் ரூளை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அதற்காக ரூ. 36 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே ஸ்தான் பிரிக் வொர்க்ஸ் என்ற தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் அரசாங்கத்திற்கு பங்கு இருக்கிறது. (திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : அரசுக்கு பங்கு கிடையாது) ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு நம்முடைய அரசு சார்பிலே டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்டிரிஸ் ஆலோசகராக இருப்பாரோ என்று நான் கருதுகிறேன். அதுவும் இல்லை என்றால், சரி. அது இயங்குகின்ற முறையைப் பார்க்கிறபொழுது அதிலே ஏற்பட்டிருக்கிற சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடலாம் என்றாலும் கூட, சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அங்கே வேலை இல்லை என்று சொல்லுகிற காரணத்தினால் அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

ஜாயிண்டு டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்டிரிஸ் (கோப்பரேஷன்) என்று கூட்டுறவுத்துறைக்கு ஆக்கம் அளிப்பதற்காக தொழில் இயக்குனரின் கீழே ஒருவர் இருந்து கொண்டிருந்தாலும், சமீப காலத்தில் அவர் இயக்குனரைக் கேட்காமலேயே ஏதையும் செய்யலாம் என்று அரசாங்கம் ஒரு தனி உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். இதற்குக் காரணம் நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட கோளாறு? அல்லது இயக்குனருக்கும் இந்த உத்தியோகஸ்தருக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு? அதன் காரணமாக பல தொழில்கள் பாதிக்கப்பட்டு, அரசாங்கமே நேரிடையாக பொறுப்பேற்று அவர்கள் மூலம் தகவல் கேட்டு செய்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கும்பகோணத்தில் அரசாங்கம் நடத்தும் பித்தளைப் பாத்திரத் தொழிற்சாலையில் ஏறத்தாழ ரூ. 25,000 மோசடி நடந்திருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. இந்த மோசடியில் ஈடுபட்ட அதிகாரிக்கு இப்பொழுது பதவி உயர்வு கொடுப்பது பற்றி அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கூட நான் கேள்விப்படுகிறேன். இல்லை என்று சொன்னால், அதை எக்ஸ் பிராஞ்சுக்கு அனுப்பி, தகுந்த ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடலூரில் அரசினர் தச்சுப் பட்டறை ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அதிகாரி மீது வழக்குப் போட சிபார்சு செய்யப்பட்டது. இது வரையில் அரசு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதுபோல பெரம்பூர் அரசினர் காலணித் தொழிற்சாலையில் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை யெல்லாம் உடனே கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுவதோடு, ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு மான்ய விவாதத்தின்போது பேசுகிறபொழுது சேலம் அம்மாபேட்டை வீவர்ஸ் கோவாபரேடிச் சொஸைடியில் நடக்கிற ஊழல்களைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன். அமைச்சர் அப்பொழுது இங்கே இல்லை. ஆனால் நான் குறிப்பிட்டது அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதைப்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [17th March 1966]

போல பல ஊழல்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறையில் ஸிம்ப்ஸன் குரூப் தொழிலாளர்கள் சங்கம் என்ற சங்கம் தொழிலாளர்களால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்த சங்கத்திலிருந்து சிலருக்கு கடன் கொடுக்கப்படுவதில்லை. தொழிற் சங்கத்தில் அங்கத்தினராகச் சேர்ந்தால் தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்ற ஒரு விதி இருக்கிறது. சமீபத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற கூட்டுறவு விதி 17, 5 (1) விதியை மாற்றி, அங்கு வேலை செய்கின்ற அத்துணை தொழிலாளர்களுக்கும், எந்த சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அதைப்பற்றி கவலை இல்லை, கூட்டுறவு சங்கத்தில் அங்கம் வகிக்க உரிமை இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற துறை மான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்கிறேன். தொழில் இலாகா இந்த மாநிலத்திற்கே விசேட பெருமை தரக்கூடிய ஒன்றிரண்டு இலாகாக்களில் ஒன்று. தென் நாடு, வட நாடு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. பாரத நாடு ஒன்று தான் நான் அறிந்த நாடு. இந்தியாவின் மத்திய பகுதியாக விந்திய சாத்திரா மலையாக பழைய காலத்திலிருந்து இருந்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட பம்பாய் ராஜ்யத்தின் பெரும் பகுதி உள்ளபடியே தென் இந்தியாவில் இருக்கிறது. தென் இந்தியாவிற்குப் பம்பாய் ராஜ்யமும் சேர்த்து தான் பெருமை வரவேண்டும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. உலகத் தொழிற் காட்சி சாலையை நடத்துவதற்கு இந்த ராஜ்யத்திற்கு தைரியம் வந்திருக்கிறது என்றால், உலக நாடுகள் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள தொழில்களை புரிந்துகொள்ள முடியும், பாராட்ட முடியும் என்ற ஒரு தைரியம் இந்த ராஜ்யத்திற்கு இருக்கிறது என்றால், இந்த ராஜ்யம் தொழில்துறையில் முன்னேறி வருகிறது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் கூட கடந்த 5 வருஷ காலத்தில் ரூ. 110 கோடி அளவுக்கு ராஜ்யத்தில் வருமானம் தொழில் துறையில் மாத்திரம் பெருகி இருக்கிறது, அந்த அளவுக்கு தொழில் துறை உதவி புரிந்திருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள வருமானத்தில் ஏறக்குறைய ஐந்தில் ஒரு பங்கு தொழில் மூலமாக இந்த ராஜ்யம் பெருகிறது என்றால், இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தகைய தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது. சர்க்கார் துறை, தனியார் துறை, கூட்டுறவு துறை என்றெல்லாம் பிரித்துப் பேசுவதற்கு இந்த நாட்டில் இடம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எந்த நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும், வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்றால், எல்லாவிதமான அமைப்பும் இருந்தால் தான் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியும். ஆகவே, இந்த ராஜ்யத்திலும் அத்தகைய நிலையைக் கொள்வதில் தவறு இல்லை. அந்த அளவுக்கு ராஜ்யத்தில் தொழில் துறை முன்னேறி வந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிற புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கிறபொழுது, ஒரு பக்கத்தில் தனியார் துறையில் தொழிலாளர்கள் வளர்ச்சி

17th March 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

அடைவதோடு கூட, அரசாங்கத் தரப்பிலும் பல கோடி ரூபாய் செலவில் சில தொழில்களை மேற்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். அந்த முயற்சி வரவேற்கத் தகுந்தது.

கூட்டுறவுத் துறையில் பெருமை அளிக்கும் வகையில் 13 கூட்டுறவு மில்கள் இயங்குகின்றன. சோஷலிச ரீதியில் அந்த மில்களில்லெல்லாம் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளை அதிலே பங்காளிகளாக ஆக்கவேண்டும் என்கிற கருத்தைத் தெரிவித்தேன். கிட்டத்தட்ட 5,000—6,000 தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு மில்களில் வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த 5,000—6,000 தொழிலாளிகளுக்கும் ஒரு மில்லைத் தவிர, மற்ற எந்த மில்லிலும் பங்காளியாக ஆக்கப் படவில்லை. மூலதனக் கடன் கொடுத்து, கூட்டுறவு மில்களில் எல்லாம் தொழிலாளர்களைப் பங்காளிகளாக்க வேண்டும். இரண்டாவது மகாயுத்தகாலத்தில் இங்கிலாந்திலே அங்கேயுள்ள முதல் அமைச்சர் தெரிவித்தார், விசைத்தறியை Second rank defence என்கிற கருத்தைத் தெரிவித்தார். 10,000 விசைத் தறிகளை அமைக்க சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காலாகாலத்தில் அவற்றை உபயோகிக்க வழி வகை செய்யப் படவேண்டும். கைத் தறித் தொழிலாளர்களுக்குக் கெடுதல் வந்துவிடாமல் கண்ணம் கருத்துமாக இருந்து, கூட்டுறவுத் துறையிலே வேலை செய்கிறவர்களை ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து பாதுகாப்பு அளித்து வருவது போல பிற கைத்தறித் தொழிலாளர்க்கும் போதிய உதவி அளிக்க வேண்டும். கஷ்டம் வந்த காலத்திலெல்லாம் கைத்தறித் தொழிலாளர்களை பட்டினியிலிருந்து பாதுகாத்திருக்கிறோம். இன்னும் அவர்கள் வளர்ச்சி அடைய வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய கூட்டுறவு தூற்பு மில்களையெல்லாம் இணைத்து, ரீஜனல் அளவில் ஒரு ரீஜனல் அட்மினிஸ்ட்ரேடரை வைத்துச் செயல்படுவது நல்லாக இருக்குமா என்று யோசிக்க வேண்டும். திருநெல்வேலியில் சமீபத்தில் பூகர்ப்ப சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்ததின் பேரில், அங்கே செம்பு கிடைக்கிறது என்றும், மாளேஸைட் என்கிற மணல் கிடைக்கிறது என்றும், தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. ஆராய்ச்சி செய்யச் செய்ய பூகர்ப்ப சாஸ்திரிகள் மூலம் துணுக்கமான பல உலோகப் பொருட்கள் இன்னும் தென்படும். ஆகவே ஆராய்ச்சி தேவை என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

திருச்செந்தூர் பக்கத்தில் குதிரைமொழித்தேரி என்கிற ரிசர்வ்ட் பாரஸ்ட் இருக்கிறது. மண் மேட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால், அங்கே கனி வளம் இருக்கலாம் என்று கருத்து இருக்கிறது. அதை ஐக்கிரதையாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அது போலவே, தூத்துக்குடி அனல் மின்சாரம் நிலையம் அமைதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வளரும் பெரிய துறைமுகப்பகுதியான தூத்துக்குடியைச் சுற்றிலும் வேறு பல வகைகளிலும் அபிவிருத்தி அடைய ஆகார வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும். என்னெய் சுத்திகரிப்பாலைத் தூத்துக்குடி அருகில் அமைக்க வேண்டும்.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [17th March 1966]

திருச்சிக்கு அப்பால் கனரக தொழில்கள் வளரக் குந்தகமாக இருக்கும் காரணங்களில் மிக முக்கியமானது, அங்கே பிராட்கேஜ் வசதி இல்லை என்பதுதான். தொழில் இலாகா அந்த வசதியையும் பெற்று அங்கேயும் கனரகத் தொழில்கள் அமைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம்.

கிண்டியில் இயங்கும் கூட்டுறவு பாங்கி சிரமமான நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் ஈ-ஃபைனான்ஸிங்கிற்கு வசதி செய்யலாம் என்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே இருக்கக்கூடிய ஆலயங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள் இவைகளுடைய எண்டோமென்ட் பணங்களை அதிலே டெபாசிட் செய்து வைப்பதற்கு துண்டுதல் செய்து இந்த இண்டஸ்ட்ரியல் பாங்கிற்கு பொருளாதார சிரமத்தைப் போக்க வழிவகை செய்யலாம். சர்க்காரும், பங்கு, கடன் மூலம் துணை செய்ய முன்வரவேண்டும். 411 தொழில்கள் கூட்டுறவு முறையிலே ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான விவரம் இங்கே இருக்கிறது. சிறிய சிறிய தொழில்களுக்கு சிரமம் வராமல், வளர்ச்சிக்குத் தடையில்லாமல் தக்க வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

பொற்கொல்லருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன், தொழில்களை மாற்றும் போது பெற்ற கடனை உடனே திரும்பக் கொடுக்க வேண்டிய கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே மற்ற தொழில்களுக்கு மாற்றினாலும் இந்தக் கடனைக் கொடுக்க வேண்டும். லைசென்ஸ் காலத்தை நீடித்துக் கொடுத்தால் விட்டுப் போனவர்கள் லைசென்ஸ் எடுத்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு மற்றொரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் விட்டுப்போனவர்கள் புதிதாக பதிவு செய்துகொள்ள சௌகரியமாக இருக்கும் என்கிற காரணத்தால், அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது பேசும்போது, இந்த சர்க்கார் மூன்று திட்டங்களுக்கும் விளக்கங்கள் கொடுத்து விட்டு, நான்காவது திட்டத்தில் கொள்கை மாற்றம் ஏற்பட்டு இருப்பதாகவும், தொழில்களை சர்க்கார் துறையில் செய்யப் போகிறோம் என்றும் கூறியிருப்பதற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அதே சமயத்தில், தனியார் துறைக்கு மூலதனம் கொடுப்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியானால், அவர்கள் தனியார் துறைக்குப் போக மீதம் உள்ள தொழில்களை மட்டும்தான் நடத்தப் போகிறார்களா? தனியார் துறையில் நடத்தும் தொழில்களில் லாபம் இருந்தால், ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பின்னால், இந்த மூன்று திட்டங்களிலும் ஏற்பட்டிருக்கிற தொழில் வளர்ச்சி பற்றியும், அதன்மூலம் மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள செல்வ வளர்ச்சி பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல, மூன்றாவது திட்டத்திலே 18 சதவிகிதம் தொழில் வளர்ச்சி

17th March 1966 [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

மூலமாக வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முன்பு 15 சதவிகிதம் ஆக இருந்தது இப்பொழுது 18 சதவிகிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. மொத்தத்தில் செய்யப்பட்டுள்ள முதலீடுகளை அதிகமாக்கியிருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகளின் கணக்குப் பார்த்தால், கிடைக்கும் வருமானம் போதுமானதா என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் மாநில வருமானம் மூன்று சதவிகிதம் தான் உயர்ந்திருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் முதலீடு ஆறு மடங்கு அதிகமாயிருக்கிறது என்று கூறினர். அப்படியானால் நாட்டின் வருமானம் மூன்று மடங்குதான் உயர்ந்திருக்கிறது. ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள தொழில்கள் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை என்பதுதான் குறையாக இருக்கிறது. தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக ஆக, அவைகளுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் கிடைக்க சர்க்கார் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை என்பதை அறியக் கிடக்கிறோம். தொழில் பேட்டைகளில் சர்க்காரின் மூலதனம் கொண்டு தொழில்களைத் தொடங்கியவர்கள், மூலப் பொருள்கள் கிடைக்காமல், பல வேலைகள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கேட்கிறோம். தொழிலை ஆரம்பிக்கச் சொல்லி விட்டு மூலப்பொருள் கொடுக்கவில்லை என்றால், தொழில் வளர்ச்சி பெரிது ஏற்பட முடியும்? தொழில் கொள்கை வகுக்கப்பட்டு, தொழில்கள் பெருகும்போது, அதன் மூலமாக நாட்டின் வருமானம் பெருகும். அதே சமயத்திலே, வேலை வாய்ப்பும் அதிகரிக்கும். தொழில் கொள்கை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூலதனம் அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிடைத்த வருமானம் குறைவாகவும் ஏற்பட்ட வேலை வாய்ப்புக்கள் என்ன என்பதற்கான கணக்குகள் கொடுக்காமல் இருக்கிறது சர்க்கார் குறிப்பு. வேலை வாய்ப்பு எந்த அளவுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? எவ்வளவு பர்சென்டேஜ் உயர்ந்திருக்கிறது? என்பதற்கான கணக்கை தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொடுக்கவில்லை. அதற்கான காரணம் என்ன என்றும் புரியவில்லை.

கூட்டுறவு மானியத்தின் பேரில் பேசும்போது, கைத்தறி நெசவாளர்கள் தொழிலைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். தொழில் அமைச்சர் இந்த மானியத்திற்கு பதிலளிக்கும்போது, அதைப் பற்றியும் குறிப்பிடுவார்கள் என்று கூறினார்கள். கைத்தறித் தொழிலுக்கு மீளா செலவினத்தில் 89 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அப்படி ஒதுக்கியதோடு மட்டுமல்லாமல், கைத்தறிக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்கிறோம், ஆனால் அவை பயன்படுத்தப்படுகிறதா அல்லது வீண் செலவாகிறதா என்பதையெல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், அந்த வகையில் சர்க்கார் அக்கறை எடுக்கவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம். தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கத்தைப்பற்றி அன்றைக்கு ஒன்றிரண்டு குறைகளைக் குறிப்பிட்டேன். இன்றைக்கும் வேறு சில குறைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விளம்பரத்திற்கு என்று சர்க்காரே ஒரு தொகையைக் கொடுக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் விளம்பரச் செலவுக்கு சர்க்காரையும் விட, மிக அதிகமாகச் செலவு செய்

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [17th March 1966]

கிறார்கள். அதே போல, ட்ராவெலிங் அலவன்ஸ் வகையிலும் அதிகமாகச் செலவு செய்கிறார்கள். ஏன்? அந்த அளவுக்கு அவர்களை தட்டிக் கேட்டும் நிலையில் சர்க்கார் இல்லையா? அதனுடைய தலைவர் திரு. நாச்சியப்பா 'ஏர் டிக்கட்' வாங்கி அதைக் காண்சல் செய்த வகையில் மட்டும் மூவாயிரம் ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. இப்படி வீண்செலவு செய்யலாமா? இதைச் சர்க்கார் கண்காணிக்க வேண்டாமா?

கொள்முதல் செய்வதில் குறைத்து மதிப்பிடுகிறார்கள் என்று நான் சொன்ற தடவை குறிப்பிட்டேன். அப்படி குறைத்து மதிப்பிட்டு லாபத்தைக் குறைத்துக் காட்டுகிறார்களே, இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஈரோட்டில் துணி காலண்டர் செய்யும் தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு சர்க்கார் 4 லட்சம் ரூபாயும், சொஸைடி 6 லட்சம் ரூபாயும் முதலீடு செய்திருக்கிறது. அந்தத் தொழில் சரிவர நடந்திருக்கிறதா என்றால், ஆண்டுக்காண்டு நஷ்டம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. 1961-62-ல் 10 ஆயிரம் ரூபாயும், 1962-63-ல் 87 ஆயிரம் ரூபாயும், 1963-64-ல் 1 லட்சத்து 55 ஆயிரம் ரூபாயும், 1964-65-ல் 1 லட்சத்து 91 ஆயிரம் ரூபாயும் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் ஒரு தொழிலை நடத்துவதென்றால், அதில் என்ன பொருள் இருக்க முடியும்?

ப்ளீடிங் மெட்ராஸ் துணி விற்பனை செய்வதற்காகக் கொள்முதல் செய்தார்கள். கிட்டத்தட்ட கஜம் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் 3 பைசா விலை 7 லட்சத்து 37 ஆயிரம் கஜம் கொள்முதல் செய்யப் பட்டது. ஆனால், இப்பொழுது அதனுடைய விலை ரூ. 1.85 ஆக இருக்கிறது. ஏன் இந்தக் கொள்முதல்? வேண்டியவர்களிடத்தில் கொள்முதல் செய்து சொசைட்டி ஏன் இந்த நஷ்டத்தை அனுபவிக்கவேண்டும் என்பதைச் சர்க்கார் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, கைத்தொழில் நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்யப்படும் உதவிகள் வீண் செலவு செய்யப்படுகின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். திரு. நாச்சியப்பா அவர்கள் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிக நெருங்கிய நண்பர் என்று கூறுகிறார்கள். அந்தக் காரணத்தால், அதைக் கண்காணிக்காமல் இருந்துவிட்டால் அது அவ்வளவு நல்லதாக இருக்காது என்று கூறிக்கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்யப்படுகிற உதவிகளில் ஒன்று, காண்டிரிப்ரூடரி ப்ராவி டென்ட் பண்டு என்பது. இதிலே, நெசவாளிகள் பெறுகின்ற கூலிக்கு ரூபாய் ஒன்றுக்கு 6 காசு விலையும், அரசாங்கம் 4 காசு விலையும், தொழிலாளர் 4 காசு விலையும், சம்பந்தப்பட்ட சங்கம் 2 காசு விலையும் கொடுக்கிறார்கள். இப்படிக் கொடுக்கின்ற பணம் அவர்கள் பெறுகின்ற கூலியினுடைய அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், இதிலே நடைமுறையில் என்ன சிக்கல் ஏற்படுகிறது என்றால், சில டெக்னிகல் பாயிண்ட்ஸ் என்று கூறுவார்கள். குறைந்த கூலி வாங்குகிறவன் குறைவான பணத்தைத்தான் பெற

17th March 1966] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

முடியும். அதிகக் கூலி வாங்குகிறவன் அதிகப் பணத்தைப் பெறுவான். இது நெய்கின்ற ரகம் அடிப்படையில் ஏற்படுகிற ஒன்றாகும். சொசைட்டி நடத்துகிறவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு அதிக வருமானம் வருகின்ற ரகத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். தங்களுக்கு வேண்டாதவர்களுக்குக் குறைந்த வருமானம் வருகின்ற ரகத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். இப்படிச் சில கோளாறுகள் சொசைட்டி நடத்துபவர்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நெசவாளர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய வருமானம் சமசந்தர்ப்பமாகக் கிடைக்கவில்லை என்பதைக் கூறி, இந்த நிலையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்தைக் கூற அனுமதித்ததற்கு முதலிலே என்னுடைய நன்றி. இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் சமர்ப்பணத்தின் மீது, எல்லாவற்றையும் விளக்கி அல்லது துலக்கிப் பேசுவதற்கு வேண்டிய காலமும் நேரமும் இல்லை. இனி, கட்சித் தலைவர்கள் பேசி, அமைச்சர் பேசி, எல்லாம் ஒன்றரை மணிக்குள்ளாக முடியவேண்டும் என்னும்போது ரொம்ப கஷ்டமாகவே இருக்கிறது. ஆகவே, நான் நிறைப் புள்ளி விவரங்களுக்குள்ளேயோ அல்லது பிறவற்றிலேயோ, எல்லாம் குறித்து வைத்திருந்தாலும் கூட, போகாமல், விருப்பத்தை அல்லது குறையை அல்லது தேவையை மட்டும் கூறி அமையலாம் என்று கருதுகிறேன்.

முதலில், ஒன்றை நான் திரும்பத் திரும்ப அழுத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் துறை வளம்பெற வேண்டுமானால், பர்மிட்டிசென்ஸ் முறையைக் கைவிட வேண்டும். திறமையும் தகுதியும் உள்ளவர்கள் தொழிலை ஆக்குவதற்கு, தொழிலைக் கடைப்பிடித்து, தேவையை நிறைவு செய்வதற்கு உரிய நெறியிலே, அவர்களுக்குச் சுதந்திரமான வாய்பைக் கொடுக்க வேண்டும். ஒன்றுக் கொன்று முட்டாமல் மோதாமல், தேர்மையான நெறியிலே, பல்வேறு தொழில்களும் போட்டாபோட்டி இடுவதற்கு வழிவகைகளை அரசு செய்யவேண்டும். அப்பொழுது தான் உற்பத்தி பெருகும், தரம் சிறக்கும், விலை குறையும். இந்த மூன்றையும் மனத்திலே கொண்டு, உற்பத்தியும் பெருக வேண்டும், தரமும் சிறக்க வேண்டும், விலையும் குறையவேண்டும் என்ற மூன்று நோக்கத்தையும் ஒரு நிலையாகக் கடைப்பிடித்துச் செல்வதுதான் பயனுடையது என்பதைப் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சென்று, இந்த தொழில் துறையிலே அனுபவம் பெற்று வந்திருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

அதோடு, தொழில் துறைகளை வகுக்கின்றபோது, சில செம்மையான வரையறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். முதலாவதாக, வளமான, சிறந்த, நிலப் பாங்கு உள்ள பூமியின் வளம் என்ன; விவசாயப் பகுதியிலே அந்த விவசாயத்திற்குத் தேவையான

[திரு. சா. கணேசன்] [17th March 1966]

வற்றை வழங்குகிற அல்லது விவசாயத்தில் இருந்து பெறுகிற பண்டங்களை உற்பத்தி செய்கின்ற அந்தத் தொழில் துறைகளை யன்றி பிற தொழில் துறைகளை அந்தப் பகுதியிலே வளர்க்கப் படாது. அப்படி வளர்த்தால் தொழில் துறையையும் பாதிக்கும், விவசாய உற்பத்தியையும் பாதிக்கும் என்பதை மனத்திலே கொண்டு அதற்கு வேண்டிய வழி துறைகளை வகுத்து, அந்த நெறியிலே செம்மையாக பயன்பட முயல்வேண்டும் ஆட்சி.

அப்பறம், இயற்கை வளம்; நீர் வளம் நிரம்ப இல்லாத பகுதிகள், ஆங்காங்கு பல திட்டங்கள், தாக்குகள் பாக்கெட்ஸ் என்று சொல்லுகிறோமே அவை இருக்கின்றன. இன்னும் பார்த்தால், ஒரு வளமான ஜில்லா என்று தோன்றும். கோவை ஜில்லா தொழில் துறையில் வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லிவிடுவது நியாயம். கணக்குப்படி சரியாக இருக்கலாம். புள்ளியும் தெளிவாகக் காட்டிவிடலாம். கோவை நகரத்தையும், அதன் சுற்றுப் புறத்தையும், இப்படிச் சில பகுதிகளைத் தள்ளிவிட்டுவிட்டால், எல்லாப் பகுதிகளும் தொழில் வளம் நிறைந்து விட்டன, சிறந்துவிட்டன என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆங்காங்கு சில 'பாக்கெட்ஸ்'—தாக்கு அல்லது திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு கவனத்தைச் செலுத்தி, அதை மனத்திலே கொண்டு பார்த்தால், அந்த அளவிலே அவையும் கோவை நகரம் வளர்ந்திருக்கிற அளவு வளர்ந்திருப்பதாகக் கருத முடியாது. அதற்கு நேர்மாறான நிலையில் இல்லாமல், அது ஒரு தர அளவுக்கு வளம் பெறுவதற்கு வேண்டிய நெறிமுறைகளைக் கணித்து, அதைக் கடைப்பிடித்து நிறைவு செய்ய முயல் வேண்டும்.

கோவை போன்று அல்லது அப்படிப்பட்ட ஜில்லாக்களல்லாமல், இராமநாதபுரம் போன்று பல துறைகளிலும் பிற்பட்ட ஜில்லாக்கள் உண்டு. ஜில்லாக்களில் பல தாலுக்காக்கள் உண்டு. அங்கெல்லாம் என்ன வகையான தொழில், அந்த நிலத்தின் தன்மை, சீதோஷ்ண ஸ்திதி, அங்கு தேவையானது அங்கு உற்பத்தி ஆனதா, இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு அங்கங்கே அந்தத் தொழில் முதலிலே தோன்ற, தோன்றி வளர வகை செய்ய வேண்டும்.

இனி, ஆட்சி எல்லா தொழில் துறையிலும் தாங்களே ஈடுபட வேண்டும் அல்லது தங்களுடைய மேல் அதிகம் இருக்கவேண்டும், தங்களுடைய பணம் நிறைய அதிலே போட வேண்டும் என்ற கருத்தை குறைக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் பிற தனிப்பட்டவர்களோ அல்லது தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களோ கூட செயல்பட முடியாத, செயல்பட அஞ்சுகிற சில துறைகளை இவர்கள் மேற் கொண்டு, அதைக் கடைப்பிடித்து அதில் வளமான நிலையை உண்டாக்கி, அதைப் பிரித்து எங்கும் பரவலாக இயங்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும், உதாரணமாக, நமது நாட்டிலே பல் வேறு துறை களுக்கும் எரிபொருள்கள் மிகத் தேவைப்படுகின்றன. கரியோ, நிலக்கரியோ, மாமோ அல்லது எண்ணெய் வகைகளோ, அந்த வகையிலே எப்போதும் பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆனால், ஒரு அதிகுஷ்டம் நமக்கு உண்டு. ரூரியன் நமது

17th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

பகுதியில் காய்கிற மாதிரி வேறு எங்கும் காய்வது இல்லை. அதைப் பற்றி எல்லாம் மேல்நாட்டு விஞ்ஞானப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கின்றன. டெல்லி முதலிய சோதனைக்கூடங்களிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவைகள் இருக்கின்றன. சூரிய வெப்பத்தை எரி பொருளாகப் பயன் படுத்தக்கூடும். ஆதலாலே சூரிய வெப்பத்தில் இருந்து பல்வேறு பொருள்களுக்கான எரிபொருள் தன்மையைப் பெற முயலவேண்டும். அதற்கு ஆகும் செலவையும் எளிதானதாகவும், குறைவுவாதாகவும் ஆக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இனி, காரைக்குடி போன்ற பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அதுபோல் அநேக இடங்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் சுக்கான் பாறைகள்—கூடம் ஸ்டோன் இருக்கிறது. கட்டடக் கலை அமைப்பை கணிப்பவர்கள் பழைமை என்பதிலே வெறுப்பில்லாமல் அல்லது காதல் இல்லாமல் சமநோக்கோடு நின்று பார்க்கிறபோது சிமிட்டியைவிட சுண்ணாம்பினால் கட்டப் படுகிற கட்டடம் உறுதியானது, நீண்ட நாளைக்கு நிற்கக்கூடியது, வெடிவு அல்லது விரிவு ஏற்படாதது என்கிற உண்மையை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். அந்த உண்மையை மனத்தில் கொண்டு எங்கெல்லாம் சுக்கான் பாறைகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் நாம் மின்சார நீற்று அறைகளை ஏற்படுத்தி, நல்ல முறையில் சுண்ணாம்பு நீறு கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்தாகவேண்டும். இன்றையதினம் நாட்டில் சிமின்ட் பற்றாக்குறையும் இருக்கிறது. சிமிட்டியினால் கட்டக்கூடிய கட்டிடம் எவ்வளவு தாமதமாக இருந்தாலும் வெடிப்பு, விரிவு ஏற்படக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது. அதுவும் சிமின்ட் சிக்கிரத்தில் கட்டி தட்டிப் போவதைத் தடுக்க—பத்து மூட்டைக்கு ஒரு பாண்டு ஜீனி போட்டு கலக்க வேண்டிய நிலைமை வந்திருக்கிறது என்பதையும் நாம் அறிவோம். அந்த மாதிரியான கஷ்டங்கள் சுண்ணாம்பு நீற்றை எடுத்துக்கொண்டால் கிடையாது. நாள் தாங்குகிறது. இறுகிய பிடிப்புடையதாக இருக்கிறது. விரிவு அல்லது வெடிவு ஏற்படவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டு களுக்கு முன்னால் சுண்ணாம்பினால் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் எல்லாம் தமிழகத்தில் இன்றும் சிறிதும் பழுதின்றி இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்றையதினம் எங்கள் பகுதியில் சுண்ணாம்புக் காளவாய் என்று போட்டுப் பனைமட்டைகளையும், விறகுகளையும் போட்டு எரித்துக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மின்சார நீற்றையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து தக்க ஊக்கமும்—ஊக்கம் மட்டும் போதாது—அவர்களோடு இருந்து எந்த எந்த வகையில் இயந்திர சாதன முறைப் படி கையாளவேண்டும் என்பதை சொல்லித் தரத்தக்க ஒத்துழைப்பையும் செய்துதான் இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று வேண்டுகோட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு தொழில் கூடங்களை அமைப்பதிலும் ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் ஆணி செய்வது, அடுத்து ரப்பர் செய்வது என்பதாக இப்படி ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு இல்லாத தொழில்களை அமைத்துக்கொண்டு போவதில் பயன் இல்லை. தொழில் கூடங்களில் அமைகிற தொழில்கள், தொழில்

12-30
P.M.

[திரு. சா. கணேசன்]

[17th March 1966]

பட்டறைகள் ஒன்றுக்கொன்று உதவும்படியாக, துணைசெய்யும்படியாக அமைவது சிறப்பு. அதோடு எல்லா இடத்திலும் எல்லாத் தொழில்களும் அமைவது என்பது தேவையில்லாத ஒன்று. ஒவ்வொரு இடம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அந்த அந்த இடத்தில் ஒவ்வொரு தொழில் சிறப்பாக அமைக்கப்படுமானால் அந்தத் தொழில்களுக்குரிய மூலப்பொருள்களும், உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களும் இறக்குமதி ஏற்றுமதி செலவில் பல மடங்கு குறையும். இதனால் செய்பொருள்களின் தரமும் உயரக்கூடும். ஆகவே இந்த அடிப்படையில் தொழில் பட்டறைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக, தொழில் துறையில் அக்கறை செலுத்திக்கொண்டு வருகிறபோது இன்னொன்றையும் நாம் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். தொழிலுக்குத் தேவையான திறமையை ஏற்படுத்தித்தருகிற இடங்கள் வேறு. பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்து விநியோகிக்கிற துறை வேறு. இன்றைக்கு நாட்டில் எத்தனையோ விக்கிரகங்கள் செய்கிற, வேறு சில பண்டங்களை செய்து விற்பனைக்கு அனுப்புகிற கைவினைப் பொருள்கள்—ஹாண்டிகிராப்ட்ஸ் இருக்கின்றன. கைவினை வேறு, கலை வேறு—இரண்டும் ஒன்றை மயங்கப்படாது. கைவினைப் பொருள்கள் ஒருவகையில் லாபத்தைத் தரக்கூடியதாக இருக்கலாம். அவை தொழில் துறையின் உள்ளே இருப்பது நியாயம். இப்போது மகாபலிபுரத்தில் சிறப்பிப்பள்ளி இருக்கிறது. இது தொழில் துறையின் கீழ் இருக்கப்படாது. காரணம் இங்கே தொழிற்கல்விதான் போதிக்கப்படுகிறது. மற்ற தொழில்களைப் போல இங்கே செலவு என்ன, வருவாய் என்ன என்று கணக்குப் பார்க்க முடியாது. இதைத் தொழிற்பள்ளி என்ற அடிப்படையில்—தொழிற்கல்வி என்ற பிரிவில் அமைக்கவேண்டும். இதை நம் மால் சுலபமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அதேமாதிரி சும்ப கோணத்தில் செம்புத் தொழில் போதிக்கின்ற கூடம் இருக்கலாம். தற்போது நாகர்கோவிலில் தேர் கூட்டும் தொழிற்பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை எல்லாம் தொழிற்துறைக்கு உள்ளே இருக்கப்படாது, கல்வி கற்பிக்கும் பள்ளித்தரத்தைச் சேர்ந்தது. இதுமாதிரி இருக்கிற கல்விக்கூடங்களைக் காட்சிக் கூடங்களாகப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பது உண்மை. ஆனால் இவை காட்சிக் கூடமாகவும் போய்விடாமல்—இவை கல்விக்கூடம் என்ற அளவில் கல்விப் பிரிவின் கீழ் இயங்கவேண்டும் என்பதை மிகமிக வற்புறுத்திக்கூறி, நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே நான் பேசுகின்றபோது வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிப்பதாக நினைக்கக் கூடாது. குறிப்பாக, நான் திரு. சா. கணேசன் அவர்களுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கவில்லை; அதை முதலில் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நான் பொதுத் துறையை வளர்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறவன். நான் அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டுகிறேன் என்றால் அது வேறு காரணங்களுக்காக பொதுத்துறையை இன்னும் பலப்படுத்த வேண்டும். மக்கள் கொடுக்கிற வரிப்பணம்,

17th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அரசாங்கம் அளிக்கிற மின்சார வசதிகள், இறக்குமதியில் பல சங்கடங்கள், அந்நியச் செலாவணிப் பிரச்சனை எல்லாம் இருந்தாலும், அதுவகையில் நாம் கொடுக்கிற உதவி இவை எல்லா வற்றையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு தொழில் நல்லமுறையில் நடக்கவும், உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பண்டங்கள் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படவும், நியாய விலையில் வழங்கப்பட்டவும், வேலை வாய்ப்பு பெருகவும்—என்பன போன்ற பல விஷயங்களைக் குறித்துத்தான் என்னுடைய குறைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. பொதுவாக இந்த அரசாங்கம் சொல்கிறபடி நடப்பதில்லை. பல அங்கத்தினர்களும் கூட சோஷலிசத்தைப் பற்றிப் பேசுவது சம்பிரதாயமாக ஆகிவிட்டது.

அரசாங்கமே பூராத் தொழிலையும் ஏற்று நடத்தி விட்டால் மட்டும் சோஷலிசமாகிவிடாது. அரசாங்கம் நடத்துகிற தொழில் களின் பலனை, உற்பத்தியின் பலனை எந்த அளவுக்கு மக்கள் பெறுகிறார்களோ, அதிலேதான் சோஷலிசம் இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அந்த நோக்கம் நிறைவேறி இருக்கிறது? அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையைப் பார்த்தால் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ராஜ்ய சர்க்கார் பொதுத் துறையில் நேரடியாக ஈடுபட்டிருப்பது ஒரு வார்ப்படத் தொழிற்சாலைகளும் ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலையுந்தான். இந்த இரண்டுந்தான் ராஜ்ய சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகள். ஆனால் இதையும் இடைத்தரத் தொழில்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, பெருந்தொழில்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இந்தத் தொழில்களை நிறுவ இப்போதுதான் நில ஆர்ஜிதத்திலே இறங்கியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பொதுத் துறைத் தொழில்களோடு நோக்கும்போது நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் நிறுவ இருப்பது ரொம்பக் குறைவு.

எதோ செருப்புத் தைப்பது, வார்னிஷ் உற்பத்தி செய்வது, பூட்டு தயாரிப்பது போன்ற சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டு அவர்களை ஒழிக்கத்தான் பார்க்கிறார்களே தவிர, பெரிய தொழில்களை நடத்துகிற பெரும் முதலாளிகளுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது என்ற நிலையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் வசதிகளைப் பயன்படுத்தி பெரும் முதலாளிகள் ராபம் சம்பாதிக்க வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். இது சோஷலிசத்திற்குப் போகும் பாதையாக இருக்கமுடியாது.

எவ்வளவு தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டாலும் கூட வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. தொழில்கள் மூடப்படுவதையும், மூடங்கிக் கிடக்கும் சூழ்நிலையுந்தான் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் கூறுகிறேன். அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தாலே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பெரும் தொழில்களுக்காக ஒதுக்கப் பட்ட தொகை 3 கோடி 35 லட்சம்; செலவு 1 கோடி 42 லட்சம். குடிசைத் தொழில்களுக்காக, கிராமத் தொழில்களுக்காக ஒதுக்கப் பட்ட தொகை 20 கோடி 16 லட்சம்; செலவழித்தது 22 கோடி

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [17th March 1966]

97 லட்சம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட ஒதுக்கப் பட்டிருப்பல் மிகக்குறைவு. முதல் வருஷமாகிய, 1966-67-ல் பெரிய தொழில்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1 கோடி 62 லட்சம்; குடிசைத் தொழில்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும் 3 கோடி 92 லட்சந்தான். ஒதுக்கப்பட்ட தொகையின் மொத்தம் 5 கோடிதான். 88 கோடி ரூபாய்க்கு புரொவிஷன் இருக்கும் போது, முதல் வருஷத்திற்கு 5 கோடிதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் எவ்வளவு வேகமாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு அது அடையாளமாக இருக்கிறது என்று தான் கூறவேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை விட நான்காவது திட்டம் சுருங்கி விடுமோ என்று கூட அஞ்ச நேரிடுகிறது. திட்டத்திலே மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கை குறைந்து வருகிறதோ என்றுகூட அஞ்ச நேரிடுகிறது.

இதுவரை ஏற்பட்ட தொழில் வளர்ச்சியின் பலன் என்ன வாயிற்று? எவ்வளவு வேலை வாய்ப்புக் கிடைத்தது? எவ்வளவு உற்பத்திப் பொருள் கிடைத்திருக்கிறது? இங்கே உற்பத்தி செய்யப் படுகிற பொருள்கள் இங்கேயாவது கிடைக்கிறதா என்பதைப் பொறுத்துத் தான் தொழில் வளர்ச்சியில் லாபத்தைப் பார்க்க முடியும். 1951-ல் 32 கோடி யூனிட் மின்சாரம் செலவழிந்தது, தற்போது 180 கோடி யூனிட் வரை செலவாகக் கூடிய அளவுக்குத் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. ஆறு மடங்கு பெருகியிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா? அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா? மூலப் பொருள் கிடைப்பதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு பல தொழில்கள் மூடப்படுகின்ற நிலையில் இருக்கின்றன. நெருப்புப் பெட்டித் தொழிற்சாலையைப் பற்றிப் பலர் சொன்னார்கள். சூட்டுத் தொழிற்சாலையைப் பற்றி ஒரு அவசரப் பிரேரணை கொண்டு வரவேண்டுமென்று விரும்பினேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் அதைப் பற்றி இன்று மானியத்திலே பேசும்போது கூறிவிடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். சூட்டுத் தொழில், தோல் பதனிடும் தொழில்களில் அதிகமாக சுடுபட்டிருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? திருச்சி ஜில்லாவிலே செயற்கை வைரத் தொழிலிலே சுடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அந்தத் தளத்தின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது; பிளாக் மார்க்கெட்டில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ரா-மெட்டிரியல்லைக் கள்ள மார்க்கெட்டில் வாங்கும் நிலைமை ஏன் ஏற்பட வேண்டும்? இதையெல்லாம் கேட்கும்போது கோபப்படாது மதில் சொல்லவேண்டும்.

இந்தப் பத்து வருஷ காலத்தில் வேலை வாய்ப்பு எவ்வளவு அதிகரித்திருக்கிறது? அவர்களுடைய புள்ளி விவரப்படி தம்பர் ஆப் அப்ளிகன்ட்ஸ் ரிஜிஸ்டர்டு 1963-64-ல், 239,413 பேர்; 1964-65-ல் 232,418 பேர்; 1965-66-ல் 229,608 பேர். 1965-66-ல் குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் பாகிஸ்தான் சண்டையின் காரணமாக பலர் ராணுவத்திற்குச் சென்றதால் ஏற்பட்டது. அவர்களிலே வேலை கிடைத்தவர்களின் எண்ணிக்கை 1963-64-ல், 42,664; 1964-65-ல்

17th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

45,809 பேர் ; 1965-66-ல் 42,485 பேர். நம்பர் ஆப் அப்ளிகண்ட்ஸ் ஆன் லைவ் ரிஜிஸ்டர் 1963-64-ல் 193,875 ; 1964-65-ல் 191,085 ; 1965-66-ல் ஹையஸ்ட் 209,525. தொழில் மூலம் வளர்ச்சி வேகமாக அடைந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது தேசிய வருமானத் திலே எவ்வளவு தூரம் உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் 3 சதவீதத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது என்ற விவரங்களை எல்லாம் பார்க்கும்போது இந்த ராஜ்யம் தொழில் வளர்ச்சியில் பெருமளவு அபிவிருத்தி அடைந்து விட்டது ; இந்த ராஜ்யம் தொழில் மயமாகிவிட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை ; பெருமைப் படுவதற்கில்லை. இருக்கக்கூடிய வசதிகளும் சில தனி நபர்களுடைய கொள்கை லாபத்திற்குப் பயன்படக் கூடிய நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் போன்ற குற்றச்சாட்டுகள் வந்தால் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமேதவிர, அதைக் கண்டு ஆத்திரப்படுவதோ, மடக்குவதோ சரியல்ல.

அரசாங்கம் நடத்தும் சிறு தொழில்களின் நிலை என்ன ? பெரும் பாலும் நஷ்டத்தில்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழில்களின் லாபத்தை நான் ரூபாய் பைசாவில் பார்க்கவில்லை. செய்ய வேண்டிய விதத்தில் செய்திருந்தால் அதை நஷ்டமாகக் கருத முடியாது. தொழில் வளர்ச்சிக்குச் செய்ய வேண்டிய பணி களைச் சரியாகச் செய்திருப்பார்களேயானால், நான் அதை லாபமாகக் கருதுவேனே தவிர, ரூபாயில் லாபத்தைப் பார்க்கமாட்டேன். திண்டுக்கல் பூட்டுத் தொழிற்சாலையில் தொடர்ந்து நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலே போடப்பட்ட மூலதனம் 2,50,000 ரூபாய். இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் அதிலே ஏற்பட்ட நஷ்டம் 2,78,000 ரூபாய். மூன்றாவது திட்ட காலத்திலும் நஷ்டம் ரூ. 15,000 என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர, லாபம் இல்லை. இப்படிப் பல தொழில்கள் நஷ்டத்திலேயே இருக்கின்றன. சிலவற்றை லாபத்தில் காண்பித்திருக்கிறார்கள். அது கூடச் சந்தேகத்தை உண்டாக்குகிறது. எலெக்ட்ரிகல் கூட்ஸ் யூனிட்டில் 4 லட்ச ரூபாய் மூலதனம், லாபம் 10 லட்சம் என்று காண்பித்திருக்கிறார்கள். எப்படி அது வந்திருக்க முடியும்? மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அதை விற்று லாபத்தைக் காண்பிக்க பூஸ்ட் பண்ணுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. லாபம் கிடைத்தது என்று எப்படிச் சொல்கிறார்கள் ? 'நஷ்டம் வந்தால் அப்படிச் சொல்கிறேன். லாபம் வந்தால் இப்படிச் சொல்கிறேன்' என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதக்கூடும். லாபம் நியாயமான வகையில் வரவேண்டும். பொது ஜனங்களை ஏமாற்ற தேர்தல் பிரசாரமாக வேண்டுமானால் லாபம் வந்திருக்கிறது என்று பேசலாம். ஆனால் இங்கு உண்மைதான் பேசவேண்டும். சேலம் ஹாண்ட்லாம் யூனிட்டை எடுத்துக் கொண்டால் இதுவரை மொத்த நஷ்டம் 3,21,000 ரூபாய். அது கைத்தறிக்காரர்களுக்குச் சேவை செய்திருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. தறிக்காரர்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவர இந்த யூனிட் என்ன செய்தது ? எவ்வளவு பேருக்குப் பலன் கிடைத்தது ? இப்படிச் சொல்வதால் இந்த யூனிட்டையே கண்டெம் பண்ணுகிறேன் என்று அர்த்தமல்ல இவர்கள் என்ன 'இம்ப்ரூவ்மென்ட்' செய்தார்கள் ?

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[17th March 1966]

கிளாஸ் பாக்டரியைப் பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் தர்மலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு சாங்க்ஷன் ஆகியும் எட்டு வருஷம் வரை ஏன் தொடங்கவில்லை? தொடங்க முடியாத ஒன்றாக ஏன் நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது? அதற்காக நியமிக்கப் பட்ட நிபுணர் பத்து வருஷம் இருந்திருக்கிறார். இந்தக் கண்ணுடித் தொழிற்சாலையின் ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் வெளி நாடு போய்வர என்ன செலவாயிற்று? இப்போது அவருடைய ஆலோசனை இதற்கு அவசியம் இல்லையென்று அவரை வேறு பிரிவுக்கு மாற்றியிருக்கிறார்களா? பயிற்சி பெற்ற அவர் இல்லாமலேயே கிளாஸ் யூனிட் நடக்குமென்று சொல்லும்போது அவருடைய சேவை அந்த யூனிட்டுக்கு அவசியம் இல்லையென்று கருதப்படுகிறதா? நேரம் இருந்தால், இதைப் பற்றி நான் பூராவும் விளிவாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். இதெல்லாம் எதைக்காட்டுகின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் நிதானத்தோடு சிந்திக்க வேண்டும். இந்தக் குறைகளை எல்லாம் போக்கவேண்டுமே தவிர, இதைப்பற்றி போடுவதால் பத்திரிகைகளைச் சாக்கடை என்று சொல்வதிலே அர்த்தம் இல்லை. தொழில் துறையில் சாக்கடை இருப்பதால் பத்திரிகையில் சாக்கடை இருக்கிறது. அதை எடுத்துச் சொல்வதால், வாய் சாக்கடை, பத்திரிகை சாக்கடை என்று சொல்லி விட்டால் போதுமா?

அது இந்தச் சபைக்குக் கொடுக்கக் கூடிய மதிப்பல்ல. குறைகளை நாங்கள் எடுத்துக் காண்பிக்கிறோம். அவற்றை விசாரிக்கவேண்டும். நான் விசாரணை கொடுக்கிறேன்; வாருங்கள் என்று அவர்கள் அழைத்தால் அவர்கள் தைரியத்தை நான் மெச்சியிருப்பேன். அது உண்மையோ, பொய்யோ அது வேறு விஷயம். இப்போது இந்த டிமாண்ட் சம்பந்தப்பட்டதைப் பற்றி மட்டும் பேசுகிறேன். ரா-மெட்டிரியல்ஸ் வினியோகத்தில் என்னென்ன கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பது பற்றி நானே அவர்களிடம் ஒரு பெட்டிஷன் நேரில் கொடுத்துள்ளேன். தளம் பற்றிச் சொன்னார்கள், உள்ள மார்க்கெட்டில்தான் கிடைக்கிறது. நியாயமான விலையில் அவை கிடைப்பதில்லை. அதைப் பாதுகாக்க வேண்டாமா? அதேபோல் ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீல். இன்று ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீல் பார்த்திரங்களைத்தான் கல்யாணங்கள் போன்ற விசேஷங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் அதில் சாப்பிடக் கூடாதா? அலுமினியம், பித்தளைப் பாத்திரங்களில் சாப்பிடுவது ஆரோக்கியக் குறைவுதான். சிட்டியில்தான் இந்தக் கோட்டா கொடுக்கப்படுகிறது. மொஃபசிலில் என்னவாயிற்று? சிட்டியில் தொழிற்சாலை இருக்கிறதா? நானா கொடுக்கிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். இவர் கையெழுத்துப் போடாமல் இருக்கலாம். இன்டஸ்ட்ரியல் எசன்ஷியாலிட்டி சர்ட்டிபிக்கேட் இல்லாமல் இதை வாங்க முடியுமா? நான் ப்ரிவிலேஜ் கமிட்டிக்கு வரத்தயார் எந்தக் கமிட்டி போட்டாலும் நான் வரத் தயார். அமைச்சர் அவர்களின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற; அந்த இலாகாவின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற அரசாங்கத்தின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற நான் தயாராயிருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினரைப் பார்த்து இப்படியா கேட்பது? எதிர்க்கட்சியினரிடம் ரிக்கார்ட்ஸ் இருக்க

17th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கிறதா? லைபல்ஸ் இருக்கிறதா? அவர்கள் குறைகளைக் கூறுகிறார்கள். அதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்யட்டும். அல்லது அமைச்சரவையைச் சேர்ந்த மூன்று பேர்கள் அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம். திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் அவர்களுக்கு ஒரு அரிய சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தார்கள். அந்தப் பத்திரிகைக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லாவிட்டாலும், எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தீர்கள். இது எல்லாம் தவறு என்று சொன்னால் சந்தோஷமாக இருந்திருக்கும். அன்றோரு நான் என் கேள்வி ஒன்றுக்கு கோபப்பட்டு பதில் சொன்னார்கள். என் மீது கோபமோ அல்லது வேறு யாராவது அம்மாதிரிச் சொன்னார்களோ தெரியாது. ஜாதி அடிப்படையில் உதவி செய்யவேண்டுமானால், இந்தப் பொறுப்பில் நான் இருக்கவேண்டியதில்லை என்று சொன்னார்கள். நானு இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன்? அவர் இங்கு இருப்பதற்கு நானு காரணம்? அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பில் இருக்க நான் காரணம் அல்ல. அதற்கு முதல் அமைச்சர்தான் காரணம். முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்களினால்தான் அவர்கள் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முடிவு செய்யவேண்டும். நான் கேட்பது நியாயமான கேள்வி. எல்லா ஜாதிகளுக்கும் சம சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டும். முன்னேற்றம் அடைந்த ஜாதி யினராகிய நாம்தான் அடக்கிக் கொள்ளவேண்டும். பின்தங்கிய ஜாதியினர் அக்ரஸிவ் ஆக இருந்தால் அவர்கள் வேகமாக தாங்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று நினைத்தால் அதை மன்னிக்கலாம். இல்லாவிடில் ஜாதி வெறி அதிகமாகிவிடும். வெள்ளைக்காரன் காலத்தோடு ஜாதி மனப்பான்மை போய் விட்டது என்று நினைத்தோம். இன்னும் ஜாதி மனப்பான்மை நிர்வாகத்தில் நடக்கிறது என்றால் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்காது. ஜாதிக் துவேஷம் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது நிர்வாகத்தில். தேர்தலில் வோட்டு பெறுவதில் மட்டுமல்ல. இன்னின்ன இலாகாவில் இன்னின்ன அதிகாரிகளிடம் இன்னா போனால்தான் செல்வாக்கு இருக்கும் என்றால் நிர்வாகம் எப்படித் திறமையாக நடக்கும்? அது அரசாங்கத்திற்கு எப்படி நல்ல பெயரைத் தேடித் கொடுக்கும்? நானே ஒரு பெரிய புகார் கொடுத்திருக்கிறேன், ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் பற்றி. விசாரணை செய்து ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு அது அஸ்திவாரம் இல்லாத குற்றச்சாட்டு என்று சொன்னார்கள். என்னைக் கூட்டிச் செல்லுங்கள், தொழிற்சாலைகளைப் பார்க்கலாம். மூன்று பேர் குழு ஒன்று வையுங்கள். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த இரண்டு உறுப்பினர்கள் என்று போய் அவற்றை பார்வையிடக் கூடாதா? உண்மையில் தொழிற்சாலைகள் இருக்கிறதா? ப்ரொடக்ஷன் எவ்வளவு? என்றெல்லாம் பார்ப்போம். டிஸ்ட்ரிப்யூஷனில் கூட 'சுவனாக' டிஸ்ட்ரிப்யூட் செய்யவேண்டும். பெர்மிட் கொடுத்து விட்டு அதை 'ஃபாலோ அப்' செய்யவேண்டாமா என்று கேட்டேன், அதற்கு முரட்டுத்தனமாக பதில் சொன்னார்கள். தன்னுடைய செயலில் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கும் தன்னம்பிக்கை வேறு எந்த அமைச்சருக்கும் கிடையாது. எதையும் உதாசீனப்படுத்தி விடுவார். காந்திஜி சொன்னதுமாதிரி நேர்மையும் இருக்கவேண்டும், நியாயமும் இருக்கவேண்டும். அதோடு அதை பொது மக்கள் உணரும்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[17th March 1966]

படியாகவும் நேர்மையாக நடக்கவேண்டும். என் மனதிரு திருப்தியாக இருக்கிறது என்று மட்டும் இருந்து விடக்கூடாது. அதற்குள்ள ஒரு சந்தர்ப்பத்தை திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் கொடுத்தார்கள்.

பூச்சி மருந்துகள் தயாரிப்பதற்கு ஒருவருக்கு பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரா-மெட்ரியல்ஸ் இம்போர்ட் செய்கிறார். அப்படிச் செய்து அதைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்கிறார்களா? அல்லது அதை விற்கிறார்களா? சாயங்கள் வரவழைக்கப்படுகின்றன, அவை பட்டறைகளுக்கு போகிறதா? அல்லது கள்ள மார்க்கட்டில் விற்கப்படுகிறதா? யாருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டாமா? இவைகளைப் ப்ளாக்மார்க்கெட்டில் வாங்க முடியும். தேவைப்படுகிறவர்களுக்கு இவை தேவைப்பட்ட சமயத்தில் வாங்க முடியாது. இப்படியிருந்தால் எப்படி தொழில்களைப் பாதுகாக்க முடியும்? எப்படித் தொழிற்சாலைகளைப் பாதுகாக்க முடியும்? ஆகவே இந்த இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிப்பார்ட்மென்டை எப்படி புனரமைப்பது என்று பார்க்கவேண்டும். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீசில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய இந்த சபையிலுள்ள சில உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போடக் கூடாதா? There is no smoke without fire. சிறிது மிகைப்படுத்தியிருக்கலாம். தெரிந்தோ தெரியாமலோ சேர்த்திருக்கலாம். நெருப்பு இல்லாமல் புகைய முடியாது. நெருப்பு இருக்கிறது, அதை அணைக்கவேண்டும். சாக்கடையில் நாற்றம் இருக்கிறது என்றால் அதைச் சுத்தம் செய்யவேண்டும். சாக்கடை இல்லாமல் எந்த பங்களாவும் இருக்காது. சாக்கடை நாறுகிறது என்று சொன்னால் உன் வாயைக் கழுவிவா என்று சொல்வதுதான் சரியான பதில்? அதில் உண்மை இருக்கிறதோ இல்லையோ அதைப் பற்றல் செய்யவேண்டும். தட்டிக் கழிக்கக் கூடாது. ரா-மெட்ரியல்ஸ் விநியோகத்தில் உள்ள கோளாறுகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து அந்த இலாகாவை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். என்னிடம் தகவல் இருக்கிறது, பல பாகுபாடுகள் இருப்பதாக. இதற்கென்று ஒரு நாள் ஒதுக்கலாம், 'நான்-அஃபிஷியல் ரெஸல்யூஷனுக்காக' அடுத்த தடவை இப்படி ஒரு நாள் ஒதுக்கலாம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லோரும் பேசுவோம். அப்படிச் செய்து திருப்தியடையலாமே தவிர, தவறு இருந்தால் மன்னிப்பு கேட்க தயார். வருகிற தகவலைச் சொல்லவேண்டாமா? சாதாரண விஷயங்கள் சம்பந்தப்பட்டவைகளை நான் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பிவிடுவேன். ஊர் எல்லாம் தெரிந்த பிறகு சட்ட சபையில் அதைப் பேசாமல் இருந்தால், மக்கள் எப்படி மதிப்பார்கள். பொறுப்பற்ற முறையில் எதை வேண்டுமானாலும் பேசுகிறவன் அல்ல நான். இன்று தமிழக தொழில் வளர்ச்சி யார்கையில் இருக்கிறது? இந்த இலாகாவின் கையில் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் இந்த இலாகாவும் ஒற்றுமையாக வேலை செய்வதைப் பார்த்து எனக்கு பொருமையில்லை. நேற்று ஒரு அமைச்சர் அதிகாரிகளைப் புகழ்ந்தார்கள். அந்த அளவிற்கு புகழ்

17th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வேண்டுமா இந்த சபையில்? இது அமைச்சர்களின் தன்னம்பிக்கைக் குறைவைக் காட்டுகிறது. அதிகாரிகள் அதிகாரிகளாக இருக்கட்டும். அதிகாரிகள் அல்ல மக்களுக்கு பதில் சொல்கிறவர்கள்.

சேலம் உருக்காலைப் பற்றி நிலை என்ன என்பதைக் கூற வேண்டும். கடைசியாக, முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு கோரிக்கை. இந்த சபையில் உள்ள ஐந்து அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் விநியோகம், எசன்சியாலிட்டி சர்ட்டிபிகேட்ஸ் வழங்குவது, இன்டஸ்ட்ரிஸ் டிபார்ட்மெண்டில் புதுத் தொழில்களுக்கு அனுமதி வழங்கும் முறை இவற்றில் உள்ள குறைபாடுகளைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நாட்டு வளத்தைப் பெருக்கக்கூடிய முக்கியமான இந்த கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நல்ல காரியங்கள் நடந்தாலும், நாட்டுக்கு நல்ல காரியங்கள் செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அதை பாராட்டுகின்ற பண்பு படைத்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நாட்டின் வளர்ச்சிக்காக பாடுபடுகின்ற எல்லோரையும் பாராட்டுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவ்விதம் பாராட்டைத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில் எப்போதும் பாராட்டு தலைத் தான் பெற்றுக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற அவசியமும் இல்லை. பாராட்டிக்கொண்டிருப்பதுதான் வேலை என்று இருப்பதும் சரியில்லை. பாராட்ட வேண்டிய நேரத்தில் பாராட்டி எங்கெங்கு குறைகள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளை எடுத்துக் காட்டுவதோடு, அந்தக் குறைகளை களைவதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டியது எதிர்க்கட்சியின் பொறுப்பு. அந்த வகையில் இந்த தொழில் மான்யக் கோரிக்கையின் மீது பேசிய நேரத்தில் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த கனம் உறுப்பினர் திரு. அன்பில் தருமலிங்கம் அவர்கள் ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில் நம்முடைய அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள்—அவர்களுடைய பண்பைப்பற்றியும், திறமையைப்பற்றியும் நாம் நன்றாக அறிவோம்—அப்படிப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள், அவரையும் மீறிய வகையில் இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கு விட முடியுமா என்கிற அளவில் கேட்டார்கள். என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் நான் அதைப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு சொல்லுகிறேன், அவர்கள் விரும்புவார்களோ யானால்—சபையின் முதல்வர் அவர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள்—அவர்களும் விரும்பினால் இந்தப் பிரச்சனையை உரிமைக் கமிட்டிக்கு விட நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன நேரத்தில், அவர்களுடைய வாயிலிருந்து நான் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டேன்—என்னுடைய கட்சியும் அவரிடத்திலிருந்து இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை எதிர்பார்த்திருக்காது—

1-00
p.m.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [17th March 1966]

அப்படிப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் கோபப்பட்டு, 'சாக்கடை' என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சாக்கடை என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னது, இந்தத் தகவலைக் கொடுத்த ஏட்டினைத்தான் என்று நான் கருதுகிறேன்—(குறுக்கீடு) 'ஏடுகளை' என்கிற அளவுக்கு நான் போகவில்லை ஏதோ ஒரு ஏடு என்பதுதான் என் எண்ணம். ஆனால் எனக்கு இருக்கின்ற வருத்தம் எல்லாம் நாட்டில் இருக்கின்ற சாக்கடைகளை சீர்படுத்துகின்ற பணியில்தான் நாம் அனைவரும் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட சாக்கடைகளை உருவாக்குவதில் நாட்டின் நல்லவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் ஒருசிலர் ஈடுபட்டிருப்பதையும் பார்க்கிறோம். அமைச்சர் அவர்களுடைய மொழியில் சொன்னால் இந்த 'சாக்கடை' யைத் துவக்கி வைத்தவர் யார், இதற்கு நிதி தேடிக் கொடுத்தவர் யார், இதற்கு நிதி சேகரிப்பதற்கு என்று கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்திக் கொடுத்தவர் யார்? இந்த ஆளும் கட்சியை கட்டிக்காக்கின்ற திரு. காமராஜ் அவர்கள் அல்லவா? இப்படிப் பட்ட பெரும் தலைவர்கள் 'சாக்கடை'களை உருவாக்கிக் கொண்டு போவதும், அந்தப் பெரும் தலைவர்களுக்குக் கட்டுப்பாட்டை அமைச்சர்கள் 'சாக்கடையிலிருந்திறதே' என்று சஞ்சலப்படுவதும் விசித்திரமாயிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகள் குற்றச் சாட்டுகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அதற்குரிய அமைச்சர் அவர்களே முந்திக்கொண்டு இதற்கான விளக்கங்களைச் சொல்லி யிருப்பார்களேயானால், நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்போம். அதைவிட்டு விட்டு, சுவால் விடக்கூடிய முறையில் ஒரு பிரச்சனையாக்கியதற்காக நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்குப் பதிலாகவே சொல்லுகிறேன், இந்தப் பிரச்சனையை உரிமைக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினால், உரிமைக் கமிட்டிக்கு விடத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாட்டிலுள்ள தொழில் பிரச்சனையைப் பொறுத்தளவில், நாட்டில் பல்வேறு தொழில்கள் பெருகி வருகின்றன என்பதை நம்மால் காண முடிகிறது. அந்த உண்மையை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், அவைகள் மூலம் வரும் வளம் எங்கே போய்ச் செருகிறது என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். ஏற்பட்டிருக்கிற தொழில் வளம் போதும் என்று கூறி விடமுடியாது, அதோடு மேலும் தொழில் வளம் வளருவதற்கான அறிஞரிகள் இருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. அதைப்பார்க்கின்ற நேரத்தில் கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டு சொன்னதுபோல், நம் நாட்டு தொழில் வளத்திற்கான எல்லா சாதனைகளையும் நாம் செய்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் இன்னும் நாம் அடையவில்லை என்பதைத்தான் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. தமிழ்நாட்டிலுள்ள மொத்த ஜனத் தொகை, 1961 சென்சஸ்படி பார்த்தால் 3 கோடி 36 லட்சம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சென்சஸ்படி உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் ஒரு கோடி பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு கோடி பேர்களைத் தவிர்த்து, கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள்,

17th March 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

விட்டு வேலை செய்பவர்கள், வாணிபம் செய்கிறவர்கள், பிற சர்வீஸ் களில் இருக்கின்றவர்கள், இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் இருக்கின்ற வர்கள் 1½ கோடி பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தவிர 1½ கோடி பேர்கள் பெண்களாக இருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் நீக்கி விட்டு பார்க்கும்போது, 60 லட்சம் ஆண்கள் வேலை இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று புள்ளிவிவரம் கூறுகிறது. இவர்களுக்கு அரசாங்கம் எப்போது வேலை தேடித்தரப் போகிறது என்பதைக் கேட்டால் வேலை தேடித் தருவதற்கான ஸ்தாபனங்கள் இல்லையா? இதற்கென்று அமைக்கப்பட்டிருக்கும் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சு இல்லையா? இதன் மூலமாக வேலையில்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கும் குறையைப் போக்கலாம். அதற்காக முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறக்கூடும். ஆனால் வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்தில் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை தேடித் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கின்ற கணக்கைப் பார்க்கும்போது, 1964 செப்டம்பரில், வேலை தேடித் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பதிவு செய்துகொண்டவர்கள் 22,934 பேர்கள். அதே மாதத்தில் எம்பளாய்மென்ட் எக்ச்சேன்ஜ் மூலம் வேலைத் தேடித் கொடுத்து 6,180 பேர்களுக்கு இவ்விதம் பார்க்கும் போது மாதா மாதம் வேலை தேடித் தருவதற்காக பதிவு செய்து கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. இதிலிருந்து வேலை பெற்றுக்கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக காணப்படுகிறது. ஆக வேலையில்லாத தினட்டாட்டத்திற்கு இழுத்துப் போகின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அதற்குப் பரிகாரம் காணவேண்டும் என்றால், தொழில் துறைகளைப் பெருக்குவதும், அதற்கான நல்ல திட்டங்களை தீட்டி நல்ல முறையில் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதிலும், அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டும். அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கான ஆற்றல் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக அந்த ஆற்றல் அமைச்சர் அவர்களிடம் இருக்கிறது. ஆற்றல் மட்டுமல்ல, அதற்கான ஆர்வம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதற்கான ஆர்வமும் இருக்கிறது, அதிகமான ஆர்வமும் கூட இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஆர்வத்தை செயல்படுத்துகின்ற வகையில் “நேஷனல் கௌன்சில் ஆஃப் அப்டைட் எக்ஸ்சிம் ரிசர்ச்” என்ற ஸ்தாபனத் தினிடத்தில் தமிழ் நாட்டின் நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டம் பற்றி விளக்கம் வேண்டும் என்று தமிழ்நாடு சார்பில் கேட்டதற்கு அவர்கள் ஆராய்ந்து கொடுத்திருக்கும் ‘Industrial Programmes for the Fourth Plan’ என்ற அறிக்கையில் தெளிவாக எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். ‘The need to accelerate the tempo of industrial Development in the State is great, because of the sheer pressure of population. என்று கருத்து தெரிவித்து, எப்படி எப்படி தொழில் வளமாக்க முடியும் என்பதற்கு யோசனை சொல்லுகின்ற நோத்தில் அருமை யான கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு மூன்று பக்கமும் கடல் சூழ்ந்த நாடு. அதனால் கிழக்காசிய நாடுகளோடும், தூரக்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளோடும், ஆப்பிரிக்க நாடுகளோடும்,

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [17th March 1966]

ஐரோப்பிய நாடுகளோடும், நல்ல முறையில் ஏற்றுமதி வாணிபம் செய்வதற்கு நல்ல இடமாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஏற்றுமதிக்கான தொழிலை நல்ல முறையில், திட்டமிட்டு செய்யவேண்டும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழில்களை ஊக்குவிப்பதன் மூலமே வளரும் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப உருவாகும் வேலையில்லாக் குறையைப் போக்க முடியும் என்பது அவர்கள் கருத்து. அப்படியிருந்தும் இப்போது எடுக்கப்படுகிற முயற்சிகளைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், எங்களைப்போன்றவர்களுக்கு சந்தேகம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம், கடந்த ஆண்டு நம்முடைய சபையில் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிற் துறை சம்பந்தமான விளக்கக் குறிப்பினை வைத்த நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஒரு ஆண்டுக்கு இவ்வளவு பொருட்கள் ஏற்றுமதி ஆகின்றன, இதன் மூலமாக இவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கின்றது என்ற தகவலைத் தந்திருந்தார்கள். “80 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்றுமதி செய்து வருகிறோம். நம்முடைய பொருட்கள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகிச் செல்லுகின்றன, இந்த 80 கோடி அளவை 100 கோடியாக ஆக்கவேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை. அது மட்டுமல்ல, அடுத்த ஆண்டில் 125 கோடியாக ஆக வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அதோடு ‘எக்ஸ்போர்ட் ப்ரோமோஷன் கௌன்சில்’ என்று ஒன்று முதல்மைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் துவக்கியிருப்பதையும் தகவலாகத் தந்திருந்தார்கள். நான்கு இப்போது எதிர்பார்த்தேன். இன்றையதினம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விளக்கக் குறிப்பில் இந்த ஆண்டு ‘எக்ஸ்போர்ட் ப்ரோமோஷன் கௌன்சில்’ என்னென்ன முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறது என்பது போன்ற தகவல்களைத் தந்திருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற விளக்கக் குறிப்பில் அதைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. கடந்த ஆண்டு இன்னொரு ரசமான விஷயத்தைச் சொல்லியிருந்தார்கள். 1967-ம் ஆண்டு முடிவில் உலகத்திலேயே பெரிதாக 50 நாடுகள் பங்குகொள்ளுமளவில் ஒரு கண்காட்சி சென்னையில் நடைபெறப்போகிறது என்பதைச் சொல்லியிருந்தார்கள். அந்தக் கண்காட்சியைப்பற்றி எந்தவிதமான குறிப்பும் இந்த விளக்கக் குறிப்பில் காணவில்லை. கண்காட்சி வேலைகள் எந்த அளவில் இருக்கிறது? நடத்துவதற்குரிய ஏற்பாடுகள் எப்படி எப்படி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, யாரோ ஒரு சிலர் தாங்கள் புதிதாக ஹோட்டல்களைத் துவக்கிக்கொள்வதற்குத்தான் இந்தக் கண்காட்சி ஏற்பாடுகள் பயன்படுமோ என்று சந்தேகப்படுகின்ற அளவில் தான் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கண்காட்சி நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டும் என்றுதான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கண்காட்சி என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதில் தனிப்பட்டவர்களின் செல்வாக்கு உயருகின்ற அளவிலும், ஓய்வு பெற்ற சில அதிகாரிகள் பயன் அடைகிற அளவிலும் அமை யாது, பெரியதொரு கண்காட்சியாக விளங்கவேண்டும். அதன் மூலமாக என்னென்ன முறைகளில் தொழில் வளத்தை நாம் தேடிச்

17th March 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

கொள்ள முடியுமோ, அவைகளைத் தேடிக்கொள்வதற்கும், அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கும் அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை, இருக்கின்ற பிரச்சனை என்னவென்றால் பல ஆண்டுகளாக நாம் பேசி வருபவை தான்—கனரகத் தொழில்கள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன, ஆண்டுதோறும் இதைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டும் அதையேதான் படிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த விளக்கக் குறிப்பில் கிடைக்கிற செய்தி, பொதுத் துறையில் மனலியில் ஏற்பட இருக்கிற ஆயில் ரிஃபைனரிக்காக 2,700 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள செய்தியாகும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் சீக்கிரத்தில் வேலைகள் நடைபெறவேண்டுமென்று நான் வாழ்த்துகிறேன்.

மாநில அரசைப் பொறுத்த அளவில் இந்த ஆண்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கக் கூடிய விவரங்கள், அரக்கோணத்தில் ஏற்பட இருக்கிற வார்ப்பட ஆலை 3 கோடி ரூபாய் அளவிலும், ஆலங்குளத்தில் 6 கோடி ரூபாய் அளவில் ஏற்பட இருக்கிற சிமென்ட் ஆலையும் ஆகும். இந்த ஆலைகள் இரண்டும் 1967-ல் வேலை துவங்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த ஓராண்டு காலத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஒன்பது துற்பு ஆலைகள் துவங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆலைகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது பெரிய சாதனை என்று இந்த விளக்கக் குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இது பெரிய சாதனை என்று நானும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒன்பது ஆலைகள் கூட்டுறவுத் துறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில், அதைப் பற்றி நாம் மகிழ்கிற நேரத்தில், நான் தெரிவித்துக்கொள்கிற கருத்து எல்லாம் கூட்டுறவு ஆலைகள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கான காரியங்களை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். கூட்டுறவு ஆலைகள் ஏராளமான எக்லைஸ் வரி கட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. எக்லைஸ் வரி மத்திய அரசுக்குச் செல்லுகிறது. எக்லைஸ் வரியிலிருந்து ஓரளவுக்கு விலக்குத் தேடிக் கொடுப்போமானால் கூட்டுறவுத் துறையில் நம் ஆலைகள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். தனியார் துறையை வளர்ப்பதற்குப் பதில் கூட்டுறவுத் துறையிலேயே நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு முயற்சி எடுப்போமானால், கூட்டுறவுத் துறையை ஒரு சிலருடைய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவித்து நல்ல துறையாக ஆக்குவோமானால், பல காரியங்களைக் கூட்டுறவுத் துறையில் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற எங்களுக்கு இருக்கிறது.

இந்தக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, இந்த ஆண்டில் தகுதி வாய்ந்த, திறமை மிக்க தொழில் அதிபர்கள் 26 பேர்கள் பப்ளிக் லிமிட்டெட் கம்பெனிகள் துவக்கியிருக்கிறார்கள், 85

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [17th March 1966]

பேர்கள் பிரைவேட் லிமிட்டெட் கம்பெனிகள் துவக்கியிருக்கிறார்கள், ஆக மொத்தம் 111 கம்பெனிகள் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், அதன் மூலதனம் ரூ. 39.64 கோடியாக அமையும் என்றும் ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடிக்கடி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் சொல்லி வருவதெல்லாம், தனியார் துறைக்கு ஆதரவைத் தராதீர்கள், பொதுத் துறையை வளர்க்க அதற்கு முக்கியத்துவம் தாருங்கள், அது தான் நாம் எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற சமதர்மப் பாதைக்கு வழி வகுக்கும் என்பதாகும். கடந்த ஆண்டு இதே கருத்தைச் சொன்ன நேரத்தில், கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் இது கொள்கையைப் பொறுத்த விஷயம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள், “கொள்கையைப் பார்க்கிற பொது இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நாங்கள் தேர்தல் காலத்தில் எத்தகைய தேர்தல் விஞ்ஞானத்தைத் தைப் பொது மக்களிடத்தில் வைத்துத் தேர்தலுக்கு நின்றோமோ, அவற்றைத்தான் நிறைவேற்றக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறோம்” என்று. அது சரி. அப்படித்தான் தேர்தல் நேரத்தில் எந்தக் கொள்கையை தேர்தல் விஞ்ஞானத்தில் மக்கள் முன்னிலையில் வைக்கிறோமோ, அந்த அடிப்படையில் தான் ஆட்சி நடத்தவேண்டும் என்பது ஜனநாயக முறை ஆகும். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் அந்தக் கொள்கை என்ன என்றால், எல்லாம் எல்லாருக்கும் சொந்தம் என்று வருகிற வரையில் தனியாருடைய பெட்டியில் கிடக்கும் பணத்தைக் கொண்டுதான் தொழில்களை நடத்த வேண்டும் என்பது ஆகும். ஆனால், அந்த நோக்கம் எந்த இடத்தில் கொண்டு விட்டிருக்கிறது? எந்த அளவுக்கு நாட்டை இழுத்துச் சென்றிருக்கிறது? 1956-ம் ஆண்டு இன்டஸ்ட்ரியல் பாலிசி ரேஸலூஷன் எங்களுடையது. அந்த ரேஸலூஷன் அடிப்படையில்தான் தொழில் கொள்கைப் பற்றி தேர்தல் விஞ்ஞானத்தில் பிரகடனம் செய்திருக்கிறோம்” என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாங்களும் கடந்த பொதுத் தேர்தலுக்கு முன் தேர்தல் விஞ்ஞானத்தைத் தயாரித்து மக்களிடத்தில் வைத்தோம். நாங்களும் அதில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். தொழில் கொள்கை என்ன என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். “தனியார் துறை, பொதுத் துறை இரண்டும் இருக்கும். சமதர்ம தத்துவம் எப்படி இருப்பினும், நமது நடைமுறைச் சமதர்மம் அதுதான் என்று காங்கிரஸ் கட்சி கூறி வருவதும், தொழில் துறை சம்பந்தமாக வெளியிட்டுள்ள கொள்கை அறிவிப்பும் நாட்டைச் சமதர்மப் பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லாது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நம்புவதால், தொழில் வளம் மூலம் செல்வப் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்தி, அச்செல்வம் ஒரு சிலரிடம் குவிந்திடும் கேட்டினை நீக்கிட உணவு, உடை இருப்பிடம், கல்வி, மருத்துவ நலம், ஓய்வு ஆகிய அடிப்படைத் தேவைகள் எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கத் தக்க வழி செய்வதுடன், இவைகளுக்கான தொழில் துறைகள் தனியாரின் லாப வேட்டைக் காடாகி விடும் நிலைமையை மாற்றி அமைக்கும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும். ஏற்கனவே தனியார் துறையில் உள்ள பெருந்த வருவாய் தரும் தொழில்களை நியாயமான நஷ்டஈடு பத்திரங்கள் மூலம் தரப்பட்டு

17th March 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

பொதுத்துறைக்கு மாற்ற வழி காண முனையும். தனியார் துறையினை நடத்தி வரும் தொழிலதிபர்களில் தொழில் துணுக்கம் அறிந்தவர்களைப் பொதுத் துறைத் தொழிலாளர்களை நடத்திச் செல்லப்பணித்திட முனையும்” என்று 1961-ல் எங்களுடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் பிரகடனத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். இன்றைய தினம் நாட்டிலே எதைக் காண முடிகிறது? ஆடும் ஒரு பக்கம் இருக்கும், புலியும் ஒரு பக்கம் இருக்கும், இரண்டு ஒன்றாக ஆற்றில் தண்ணீர் குடிக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது நடக்கக்கூடிய காரியமா? இதுதான் மாடல் சோஷலிசம் என்று சொல்லப்படுகிறது. கலப்படப் பொருளாதாரம்! இதுதான் இண்டஸ்ட்ரியல் பாலிசி ரெசலூஷன் என்று பேசப்படுகிறது. அந்தக் கருத்தை, அந்தக் கொள்கையை அவர்கள் மனதார நம்புவதில் எங்களுக்கு எந்தவித ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால் அந்தக் கருத்து தவறு என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். தனியார் துறைக்குத் தொழில் களை விடுவோமானால், செல்வம் ஒரு சிலரிடம் சேர வழியாக அமையும். செல்வம் ஒரு சிலரிடம் சேருமானால், மக்களுக்கு எந்த விதப் பலனும் கிடைக்க முடியாது. அதைத் தானே இன்றைய தினம் பார்க்கிறோம். காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்; அமைச்சர்களே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். செல்வம் ஒரு இடத்தில் சேருகிறது என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். கலப்புப் பொருளாதாரம் இருக்கும், தொழில் துறையில் அது அமல் நடத்தப்படும் என்று சொல்லுகிற கட்சியினர் இவ்வளவு வருமானம் தான் வரவேண்டும் என்று வருமானத்திற்கு லீலிங் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் கிடையாது. இங்கம் டாக்ஸ் மூலம் வாங்கவில்லையா, கார்ப்பொரேட்டாக்ஸ் மூலம் பெரும் பகுதி வாங்கவில்லையா என்று கேட்கலாம். தனியார் நடத்துகிற ஒவ்வொரு ஆலையிலும் இந்த வரிகளையும் தாண்டி எவ்வளவு லாபம் வந்திருக்கிறது என்று கணக்குப் போட்டால் நமக்கெல்லாம் வியப்பாக இருக்கும்.

தனியார் துறைக்கு எந்த அளவுக்கு நாம் உதவி செய்கிறோம் என்று பார்த்தால், அவர்கள் வீட்டிலே வைத்திருக்கிற எல்லாப் பணத்தையும் கொண்டு வந்து, 1 கோடி ரூபாய், 2 கோடி ரூபாய் என்று போட்டுத் தனியார் தொழில் ஆரம்பிப்பதில்லை. தனியார் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்குக் கடன் கொடுக்கிற கார்ப்பரேஷன்களுடைய பெயர்களை எண்ணிப்பார்த்தாலேயே பிரமிப்பாக இருக்கிறது. மத்திய அரசின் கீழ் இருக்கிற கார்ப்பரேஷன்கள், மாநில அளவில் ஏற்பட்டிருக்கிற கார்ப்பரேஷன்கள், அந்தக் கார்ப்பரேஷன்கள் போதாது என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ரீ-ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இண்டியா, இவ்வளவும் போதாது என்று திரு. டி.டி.கே. 1964-ல் உற்பத்தி செய்த “இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் பாங்க் ஆஃப் இண்டியா”, இப்படி தனியாருக்குக் கடன் கொடுக்க எவ்வளவோ விதமான கார்ப்பரேஷன்கள் அமைக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படும் கருத்து, கடன் கொடுக்க இவ்வளவு கார்ப்பரேஷன்கள் அமைக்கிறோமே, நாம் ஏன் எல்லாத் தொழிலதிபர்களையும்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [17th March 1966]

அழைத்து, அத்தனை பேர்களையும் கொண்ட கார்ப்பரேஷனாக நிறுவி, அந்தக் கார்ப்பரேஷன் சார்பில் பல தொழில்களை நடத்தக் கூடாது என்பதாகும். கூட்டுறவு மூலமாக இயங்கும் முறையில், தனியாருடைய பணத்தையும் திறனையும் பெறும் முறையில், ஏன் கொள்கையை வகுத்துக் கொள்ளக் கூடாது? அதனாலே என்ன நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட முடியும்? அதனாலே என்ன தவறு நேர்ந்து விட முடியும்? எந்த அளவுக்கு உதவி செய்யும் கார்ப்பரேஷன் களுக்குப் பணம் தரப்படுகிறது என்று பார்த்தால் ஸ்டேட் பாங்க் ஆஃப் இண்டியா மட்டும் 25 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்கிறது. எல்.ஐ.ஸி.-யிலிருந்து 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்கப்படுகிறது அப்படிக்கிடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டு தனியார் துறையை வளர்க்கப் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். தனியார் துறையில் லாபம் எந்த அளவுக்கு வருகிறது என்று பார்த்தால் அதிகமாக வருகிறது. ஃபெர்ட்டிலைசர் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இண்டியா என்று பொதுத் துறையில் ஒன்று இருக்கிறது. பொதுத் துறையில் நடத்தும் தொழில் லாபம் வரவில்லை என்பது திறமைக் குறைவுக்குச் சான்றாக இருக்கிறதேயொழிய, லாபமே இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஃபெர்ட்டிலைசர் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இண்டியா என்பது 75 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு, சிந்திரி, துர்க்காபூர் போன்ற இடங்களில், ஆங்காங்கு பெர்ட்டிலைசர் ஃபாக்டரி ஆரம்பிக்க உதவி செய்கிறது. அதற்கு 1963-64 ல் வந்திருக்கிற மொத்த லாபம் 9 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிட்டுச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினாலே, பொதுத் துறையில் தொழில் நடத்துகிற நேரத்தில் லாபம் வராது என்று பொருள் அல்ல. வருகிற லாபம் எங்கெங்கே போய்விடுகிறது என்று கண்டு பிடிக்காமல் விட்டுவிட்டு, பொதுத் துறையை மக்கள் குறை சொல்லும் அளவுக்கு ஆளாக்கி இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது அரசாங்கத்தின் தவறே தவிர, கொள்கை தவறு என்பது அல்ல. தனியார் துறையைப் பார்த்தால் லாபம் தரக்கூடிய பல தொழில்களை சர்க்கார் ஏற்று நடத்த முடியும். ஆனால், அந்தத் துறைகளையெல்லாம் இன்றைய தினம் தனியாரிடம் விட்டிருக்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், ரூ. 3 கோடி மூலதனத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது ஆறுமுகனேறியில் தாரந்தாரா கெமிகல்ஸ். அதற்கு 1964-ல் ரூ. 77 லட்சம் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. சங்கர நகரில் ரூபாய் ஒரு கோடி மூலதனம்போட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இன்டஸ்ட்ரியல் கெமிகல்ஸ் ரூ. 10 லட்சம் லாபம் சம்பாதித்திருக்கிறது. கனி வளத்தை எடுப்பது, கனிவளத்தைத் தோண்டுவது, சர்க்கார் பொறுப்பிலே இருக்கவேண்டும் என்று விளக்கம் தரப்பட்டது. சேலத்தில் மாக்னசைட் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியா என்று ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது. அதன் மூலதனம் ரூ. 25 லட்சம். 1963-ல் அந்தக் கம்பெனி சம்பாதித்த லாபம் ரூ. 5 லட்சம் ஆகும். அதே போலத்தான் மேட்டூர் கெமிகல் இன்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் ரூ. 3 கோடி முதலீட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, 1964-ல் சம்பாதிக்கப்பட்ட லாபம் ரூ. 35 லட்சம். கடலூரில் இருக்கிற பிரிமியர் பெர்ட்டிலைசர் லிமிடெட் ஒரு கோடி ரூபாய் முதலோடு துவக்கப்பட்டது. அது சென்ற ஆண்டில் சம்பாதித்த லாபம் கிட்டத்தட்ட முக்கால் லட்சத்திற்கு மேல். இப்படி தனி

17th March 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

யார் துறையிலே ஒரு கோடிக்கு, 10 லட்சத்திற்கு லாபம் வரத்தக்க அளவில் தொழில்கள் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. இவைகளுக்குக் கிடைக்கும் லாபம் எங்கே போய்ச் சேருகிறது? 'கறுப்பாகிறது' என்று கூறப்படுகிறது. எங்கே? எங்கே? என்று தேடுகிறோம். இன்னொரு கம்பெனி துவக்கப்படுகிறது. அந்தக் கம்பெனிக்கு அரசு கடன் தருகிறது, முதலீட்டிக் கார்ப்பரேஷன் கடன் வழங்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை மான்ய விவாதத்தின்போது நான் குறிப்பிட்டது போல, ஒரு சிலரை சிற்றரசர்களாக ஆக்குவதற்கு இந்தக் கொள்கை பயன்படுகிறதே தவிர, நாம் எதிர்பார்க்கிறபடி செல்வம் எல்லோரிடமும் போய் பரவ வேண்டும் என்ற கொள்கை இந்த அரசின் ஆட்சியிலே தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், பல நல்ல தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பேப்பர் மில் ஒன்றை நம்முடைய சர்க்கார் துறையிலே ஆரம்பிப்பது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். பேப்பர் மில் துவங்குவதற்கான வாய்ப்பு, வசதிகள் இருந்தாலும், அந்த வசதிகளையெல்லாம் தனியாருக்குக் கொடுப்பது அவசியம் அல்ல. பேப்பர் அன்றாடம் எல்லோரும் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற ஒரு பொருளாகும். பேப்பர் மில் ஆரம்பித்தால் நம்முடைய அரசுக்கு நிச்சயம் லாபம் வரும் என்ற ஒரு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அரசுத் துறையில் ஆந்திராவில் ராசமகேந்திராபுரத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஒரு பேப்பர் மில் ஆரம்பிப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 5 கோடி மூலதனத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட, தனியாருக்குச் சொந்தமான, நேபா மில்லுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50 லட்சம் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. அதே போல ரூ. 30 லட்சம் முதலீடு கொண்ட புனலூர் பேப்பர் மில்லுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 8 லட்சம் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. ஏராளமாக பணம் லாபம் வந்திருக்கக்கூடிய தொழில்களைக் கண்டறியக் கூடிய இலாகாவின் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். அந்த இலாகாவின் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சியை மீண்டும் வாழ்த்துவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். அப்படி வாழ்த்துகிற நேரத்தில் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவின் 'ஜியலாஜி கல் ஆக்டிவிடீஸ் இன் மெட்ரூஸ்' என்ற ஒரு புத்தகத்தைத் தயாரித்து, எங்கே கனிவளம் கிடைக்கும் என்பதற்கான முயற்சிகளை நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். கனிவளம் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிக்கு என்ஜினியரிங் கல்லூரியில் நாம் ஒரு பிரிவை வைத்து, மத்திய சர்க்கார் அளவி லிருப்பதுபோதாதா என்று மாநில அளவிலும் கனி வள ஆராய்ச்சிக்காக நாம் நல்ல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இருந்தாலும், மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற ஆராய்ச்சியை விட, நம்முடைய அரசே நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சியை எடுத்து நடத்த வேண்டும், அது தான் நல்லது, பலன் தரக்கூடியது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் உதாரணமாக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய ஊரான பட்டுக்கோட்டைக்கு அருகில் சிலட்டூர் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே நிலக்கரி

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [17th March 1966]

கிடைப்பதாகத் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி காரைக்கால் பகுதியில் என்னெய் பற்றியும், அங்கே இருக்கிற நாச்சுரல் காஸ் பற்றியும் நம்பிக்கை ஊட்டத் தகுந்த தகவல் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. சவுத் ஆர்காட் டிஸ்ட்ரிக்ட்டில், கள்ளக்குரிச்சியில் துத்தநாகம், காப்பர், போன்ற பொருள்கள் கிடைக்கும் என்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. கோவை ஜில்லாவில் சத்தியமங்கலத்திலிருந்து கொள்ளைகாலம் வரையில் தங்கம் கிடைக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பொருள்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிகளை கனிவள இலாகாவின், ஜியலாஜிகல் டிபார்ட்மெண்டில் இருப்பவர்கள், நல்ல முறையில் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக நான் ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன். தொழில் பேட்டைகள் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகின்றன. நம்முடைய கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, அந்தத் தொழிற் பேட்டைக்கு வேண்டிய உற்பத்திப் பொருள்கள் கிடைக்காத குறை ஒரு பெரிய குறையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நமது என்டிமேட்ஸ் கமிட்டி கூட இதைப்பற்றிச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. பல நல்ல யோசனைகளை என்டிமேட்ஸ் கமிட்டியினர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனைகளையெல்லாம் நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன். அவைகளையெல்லாம் ரீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் வெளி நாடுகளில் விலை போவதற்குள்ள வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருக்கிற பல நல்ல பொருள்கள் என்னென்ன என்று கண்டறிந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கண்டறிந்து சொல்லிய பொருளில் ஒன்று கடலை எண்ணெய். ரூ. 3 கோடிக்கு கடலை எண்ணெய் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. கடலை எண்ணெய் அதிகமாகக் கிடைக்கிற இடம் தமிழ்நாடு. அதுபோல, செருப்புக்களை ரஷ்யாவுக்கும், மற்ற நாடுகளுக்கும் ஏராளமாக ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று இந்தக் கார்ப்பரேஷன் சொல்லியிருக்கிறது. தோல் தொழிலில் இந்தியாவிலேயே முதல் இடம் வகிப்பது நம்முடைய தமிழ்நாடு என்பதைப்பற்றி நாம் பெருமைப்படுகிறோம். தோல் தொழில் பற்றிய ஆராய்ச்சியை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு நாம் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மாதவரத்தில்கூட சிறிய அளவிலே இது சம்பந்தமான காரியங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இவைகளின் மூலம் தோல் பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். இன்னும் மின்சார விசிறிகள், தேயிலை, ரேடியோக்கள், பிளாஸ்டிக் சாமான்கள், இப்படிப் பல சாமான்கள் கொண்ட பட்டியல் தரமுடியும். இந்தப் பட்டியல் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். நல்ல முறையில் தமிழ் நாட்டிற்கு ஏற்றுமதியின் மூலம் வருமானத்தையும், தமிழ் நாட்டின் வளத்தையும் பெருக்கக் கூடிய வகையில் தொழில் இலாகாவின் திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

17th March 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

தொழில் பெருக வேண்டும், தொழில் வளம் பெருக வேண்டும், அதன் மூலம் வருமானம் பெருகவேண்டும், அந்த வருமானம் எல்லா மக்களுக்கும் பயன்படவேண்டும் என்பதுதான் சோஷலிசம் பேசுகிற நம் எல்லோருடைய கொள்கையாகும். ஆனால், காங்கிரஸ் அரசைப் பொறுத்த அளவில், அந்தக் கொள்கையை வாயளவில் பேசுகிறார்களே ஒழிய, அதன் மீது நம்பிக்கை இல்லாமல் ஒரு சில சிற்றரசர்களை உருவாக்கும் வகையிலே ஆமைத்திருக்கிறது, அவர்களுடைய தயவிலே கட்சி வளரவேண்டும் என்று கருதுகிற காரணத்தினால். இன்றையதினம் * நம்முடைய தொழில் வளம் நல்ல அளவுக்கு வளராமல், வளம் பெருகாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் வளம் எங்கே போகவேண்டுமோ அங்கே போகாமல் இருப்பதைத் தடுக்கவேண்டிய நல்ல கொள்கையை, சமத்துவக் கொள்கையை இந்த அரசு மேற்கொள்ளாதது தான். ஆகவே, அரசில் ஒரு மாற்றம் ஏற்படவேண்டும், அந்தக் காலம் விரைவில் ஏற்படவேண்டும் என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : I hope the House gives permission to sit till 2 p.m. today.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான்கு மணி நேர விவாதத்திற்கு அரை மணி நேரத்தில் பதில் சொல்லுவது என்பது மிகவும் கஷ்டமான விஷயம். இருந்தாலும், அந்த அரை மணிக்குள் நான் விவாதத்திற்கு டீலில் முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த விவாதத்தில் எழுப்பப்பட்ட விஷயங்களை மூன்று தலைப்பின் கீழ் பிரிக்கலாம். முதலாவது, கொள்கை அளவில் ஏற்பட்டிருக்கிற குறைபாடுகள்; இரண்டாவது, நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற குறைபாடுகள்; மூன்றாவது, நமது சட்டசபை விதிகளில் இருக்கக்கூடிய உரிமைகள். ஏனென்றால், நான்கு மணி நேர விவாதத்தில்—நானும் கணக்குப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்—ஒரு மணி நேரம் சட்டசபை உரிமையைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். நான் விவாதத்தை வரவேற்கிறவன். விவாதம் எவ்வளவு காரசாரமாக இருந்தாலும், அதை அனுபவித்து, ரசித்து, பதில் சொல்லக்கூடிய பொறுப்பு எனக்கு உண்டு. ஏனென்றால், சற்றேறக்குறைய 20 ஆண்டுகள் சட்டசபையில் இருந்தாகிவிட்டது. இந்தச் சபையில் மாத்திரமல்ல; பார்லிமென்டிலும், உலக அரசுகளிலும், எல்லாச் சபைகளிலும் இருந்திருக்கிற காரணத்தினால், எனக்குக் கோபம் வந்து விட்டது என்று யாரும் சொல்லவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பதில் திருப்திகரமாக இருக்கலாம், இல்லாமல் இருக்கலாம்; விதிகளை நான் விளக்குகிறபொழுது அது அங்கத்தினர்களுக்குப் பிடித்ததாக இருக்கலாம்; பிடித்தம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், விதிகளைப்பற்றி இருக்கிற நிலைமையை, சட்டத்தில் இருக்கிற நிலைமையை, நான் விளக்கத் தான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதை நான் விளக்கினேன். (திரு. மீ. டலியாண சுந்தரம் எழுந்தார்). 'ஐ ஆம் நாட் யீல்டிங்'; எனக்கு அரை மணிதான் இருக்கிறது, நான் விடப்போவதில்லை. இந்தப் பிரச்சனை

1-30
p.m.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [17th March 1966]

யைப் பற்றி, இதை இரண்டு நிமிஷத்திலே 'டிஸ்மிஸ்' செய்து விடுகிறேன். ஏனென்றால், மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி, இந்த டி.மாண்டின் முக்கியமான கருத்துக்கள் பற்றி, குறிப்பிடவேண்டும். ஆகவே, இதைப் பொறுத்த அளவில் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்டசபை முறைகளைப் பற்றி பின்னால் எவ்வளவோ விவாதிக்க . . .

SRI M. KALYANASUNDARAM : On a point of Order, Sir,

கனம் அங்கத்தினர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் கூறியதில் உரிமைப் பிரச்சினை உண்டு என்று அமைச்சர் ஒப்புக் கொண்டார்கள் . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am raising a point of order on the point of order raised by the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram

SRI K. A. MATHIALAGAN : Let the Hon. Deputy Speaker decide first the point of order of Sri M. Kalyanasundaram.

MR. DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister may allow the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram to state his point.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I have raised a point of order first. I have a right to be heard. I am not going to submit to the bullying tactics of the Hon. Minister.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram may continue.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : உரிமைப் பிரச்சினை என்று கூறினார்கள் அவர்கள். உரிமைப் பிரச்சினை இல்லை என்று நாங்கள் வாதாடுகிறோம் . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is anticipating that the Hon. Minister is going to say. The Hon. Minister has not yet come to the point. The hon. Member may therefore resume his seat

SRI M. KALYANASUNDARAM : The Hon. Minister was saying that he would dismiss it—the point raised by Sri Anbil Dharmalingam—in two minutes. It is not for the Hon. Minister to say whether there is a *prima facie* case or not. It is your duty to say whether there is a *prima facie* case or not.

MR. DEPUTY SPEAKER : That is another matter.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is only a point of disorder and there is no point of order. I will now proceed with my speech.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கொள்கை சம்பந்தமாகச் சொல்லுகின்றபோது, எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் அவர்களுக் குள்ளே இருக்கின்ற முரண்பாடுகளைத் தெளிவாக விளக்கிக் கொண்

17th March 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

டார்கள். ஒரு புறத்திலே சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர், ஸ்ரீ கணேசன் அவர்கள்—(திரு. சா. கணேசன்: பதிலைச் சொல்லுங்கள்.) சொல்லுகிறேன்; சொல்ல மாட்டேன் என்று ஏன் நினைக்கிறீர்கள்? இது எனக்கு ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பம். அவர்களுக்குள்ளே இருக்கும் முரண்பாடுகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு எனக்கு உள்ள சந்தர்ப்பம்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே நான் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்பதைச் சொல்லுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சந்தர்ப்பம் இது. கனம் உறுப்பினர்கள் விரும்பும், ஏற்றுக் கொள்ளும் பதில் வேண்டும் என்றால், அதற்குக் கேள்வி போடவேண்டும். இன்றைக்கு நான் சொல்ல வேண்டியது, என்னுடைய கருத்துக்களை. என் கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறேன். முரண்பாடு இருக்கிறது என்று ஆரம்பத்தில் சொல்லுகிறேன். கனம் சுதந்திராக்கட்சித் தலைவர் ஆரம்பிக்கும் போது, நாம் இந்த நாட்டில் தனியார் துறைக்கு ஆக்கம் கொடுக்க வேண்டும், ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும், காம்பெடிஷன் உண்டாக்க வேண்டும், சர்க்கார் தலையீடு, குறுக்கீடு இருக்கக் கூடாது. இவையெல்லாம் தான் விரயத்தில் நஷ்டத்தில் கொண்டு விடுகின்றன என்பது அவருடைய அபிப்பிராயம், வாதம். கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அபிப்பிராயம் ஓரளவுக்கு கனம் எதிர்க் கட்சி டெபுடீலீட் அபிப்பிராயமும் கருத்துக்களும் அதுவே தான்—இந்த நாட்டிலே இருக்கிற தொழில்கள் எல்லாம் சர்க்கார் மயம் தேசிய மயம், ஆகவேண்டும் என்பது. சென்ற ஆண்டு மானிய விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போது, சர்க்காருடைய கொள்கை தேர்தல் பிரகடனத்தை ஒட்டி இருக்கும், எதிர்க் கட்சிக்கு ஒத்ததாக இருக்காது, என்று சொன்னேன். சர்க்கார் கட்சியின் தேர்தல் பிரகடனத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறதோ, அதிலிருந்து தவறியிருக்கிறதா, அல்லது தவறவில்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். தவறி இருக்கிறது என்றால் அந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கு ஆளாக வேண்டும். தவறவில்லை என்றால் அது தன்னுடைய வேலையைத் திறமையாக, நேர்மையாகச் செய்திருக்கிறது என்றுதான் கொள்ளவேண்டும். இந்த சர்க்கார் கட்சி எந்தச் சமயத்திலும் எல்லாத் தொழில்களையும் சர்க்கார் மயம் ஆக்குகிறோம் என்று சொன்னதே கிடையாது. ஆரம்பத்திலிருந்து சொல்லியிருப்பது, நம் கொள்கை பற்றிச் சொல்லியிருப்பது, நம்முடையது ஒரு 'மிக்ஸெட் எகானமி' ஆக இருக்கும், கலப்புப் பொருளாதாரத் திட்டமாக இருக்கும், அதிலே தனியார் துறைக்கு இடம் உண்டு, அதிலே பொதுத் துறைக்கு இடம் உண்டு, அதிலே கூட்டுறவுத் துறைக்கு இடம் உண்டு, அதிலே சிறு சிறு தொழில்களுக்கு இடம் உண்டு என்று நாம் கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சர்க்காருடைய கட்சி தன் லட்சியத்தை நிறைவேற்ற மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று, நிர்வாகம் நடத்துகிறது. இன்றைக்குச் சொல்லுகிறபோது, அந்தக் கொள்கையிலிருந்து ஏதாவது பிசகி இருக்கிறோமா, தவறி இருக்கிறோமா என்று பார்க்கும்போது, எங்கள் கொள்கையிலிருந்து இம்மி கூடக் குறையவில்லை, தவற

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [17th March 1966]

வில்லை என்று திட்டவட்டமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். பெரிய தொழில்களை, தனியாரால் செய்ய முடியாத, தேச நன்மைக்குத் தேவையான, பாதுகாப்பிற்குத் தேவையான தொழில்களைச் சர்க்காரே நடத்துகிறது. ராஜ்ய சர்க்காரா அல்லது மத்திய சர்க்காரா என்பது பிரச்சனை அல்ல. பெரும் தொழில்கள், கனரகத் தொழில்கள், இவைகளெல்லாம் சர்க்கார் துறையிலே செய்யப்படுகின்றன. நடுத்தரத் தொழில்கள் தனியார் துறைக்கு விடப்பட்டு, அதற்கான உதவிகள் நாம் செய்து வருகிறோம். இந்த ராஜ்யத்திலே தொழில்கள் வளரவேண்டும் என்று சட்டசபை உறுப்பினர்கள் சென்ற பத்து ஆண்டுகாலமாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். தொழில் வளர வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, சர்க்கார் துறையில் இல்லாவிட்டால் எங்கள் ராஜ்யத்திற்கு தொழில் வேண்டாம் என்று சொல்லியிருந்தால் சரி. ஆனால், எந்தத் துறையிலாவது நம்முடைய ராஜ்யத்திலே தொழில் வளரவேண்டும் என்றும், அதற்கு எல்லா விதமான வசதிகளும் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும், அந்த அடிப்படையில் இந்த நாட்டில், இந்த ராஜ்யத்தில் சொல்லப் பட்ட கருத்து இன்றைக்கு என்னவாயிற்று? தொழில் வளர வில்லை என்று சொல்லியிருந்தால், இந்தப் பிரச்சனையே வந்திருக்காது. இன்றைக்குத் தொழில் வந்துவிட்டதால் தனியார் துறையை மறைமுகமாக ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டார்கள் என்று மாற்றிச் சொல்லும்படியான நிலைக்குத் தங்களை ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திலே தொழில் வளம் இராவிட்டால், விவாதம் வேறுக இருக்கும். 'இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் வளம் ஏற்பட என்ன செய்தார்கள்? வளம் ஒன்றும் இல்லை' என்கிற கூச்சல் ஏராளமாக இருக்கும். இன்றைக்குத் தொழில் வளம் ஏற்பட்டு விட்டதால், நாம் ஏதோ தனியார் துறைக்கு விட்டுவிட்டோம், சிற்றாக வந்துவிட்டது, சிலர் லாபம் சம்பாதித்து விட்டார்கள், அவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள், இன்னொருவருக்குக் கொடுக்க வில்லை என்று குறைபாடுகள் சொல்ல ஆரம்பிப்பார்கள்.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I will read the Election Manifesto of 1946 . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Your Party's?

SRI K. A. MATHIALAGAN : No, your Party's manifesto.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த விவாதத்தை எலெக்ஷன் ஓர்க் ஆரம்பித்துவிடும், அப்பொழுது வெளியிலே செய்யலாம். (குறுக்கீடு) எங்கள் எலெக்ஷன் மானிஃபெஸ்டோ வைப்பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாமல், உங்களுக்குத் தெரிந்து விட்டது என்பதை எப்படி ஒத்துக்கொள்வது? அது இருக்கட்டும். இந்தக் கொள்கை அடிப்படையில், தனியார் துறை, பொதுத் துறை மற்ற எல்லாத் துறைகளுக்கும் இடம் உண்டு. 1956-ம் வருஷத்திய இன்டஸ்ட்ரியல் பாலிசி ரெஸ்யூஷன் அடிப்படையில் தேர்தலில் நிற்கிறோம் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

17th March 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியைப் பற்றி நான் ஏதோ புத்தகம் எழுதியது இருக்கட்டும். இந்த விவாதத்திலே சம்பந்தப்படாமல், தனியாக இருக்கும் பாங்கிகள், பொருளாதார நிலைமை பற்றிப் பரிசீலனை செய்து இருக்கிறார்கள். இந்த இந்தியன் ஓவர்ஸீஸ் பாங்க் ரெவ்யூவிலிருந்து—நேற்று இரவுதான் என் கைக்குக் கிடைத்தது—சில புள்ளிவிபரங்களைக் கொடுத்தால், வளர்ச்சி எப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு வேறு சான்றுகள் தேவையில்லை. இந்த ரெவ்யூவில் கொடுத்திருப்பது, அகில இந்தியாவில் தொழில் ஸ்தாபனங்களுடைய வளர்ச்சி, 1959-63 வரை, 23 சதவிகிதம். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே 24 சதவிகிதம். வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்கள், அகில இந்தியாவில் 17 சதவிகிதம். அதே நேரத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 29 சதவிகிதம், 'Production Capital' என்ற வகையில், மூலதனம் உற்பத்திக்காக ஈடுபடுத்தப்பட்டது. அகில இந்தியாவிலும் வளர்ச்சி 132 சதவிகிதம்; தமிழ் நாட்டிலே 198 சதவிகிதம். 'Gross' Output-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் அகில இந்தியாவில் 73 சதவிகிதம் வளர்ச்சி சென்னை ராஜ்யத்தில் 114 சதவிகிதம் வளர்ச்சி. 'Value of manufactures (added)' என்ற வகையில், உற்பத்தி அதிகரித்ததனால் ஏற்பட்ட அதனுடைய மதிப்பு, அகில இந்தியாவில் 68 சதவிகிதம்; தமிழ்நாட்டில் 102 சதவிகிதம். தொழில் வளம் பெருகியிருக்கிறது என்பதற்கு வேறு சான்றுகள் தேவை இல்லை.

தொழில் வளத்தை இந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி செய்வதற்கு உதவியாக இருந்தது—நான் திட்டவாட்டமாகக் கூற விரும்புகிறேன்—இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள, இந்த நாட்டிலுள்ள, சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கைதான் என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. (ஆரவாரம்). ஏதோ கொள்கை அளவில், சர்க்கார் துறை தான் வளரவேண்டும் என்று சொல்லி, தனியார் துறைக்கு உதவி கொடுத்திருக்காவிட்டால், இந்தத் தொழில் வளம் ஏற்பட்டிருக்காது. அதே போலத்தான், தனியார் துறைக்குத் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, ராஜ்ய சர்க்காரோ மத்திய சர்க்காரோ எந்தவிதமான தலையீடும் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லியிருந்தால், பெரிய கனரகத் தொழில்கள், ஸ்டீல் இன்டஸ்ட்ரிஸ் போன்றவை எல்லாம் ஏற்பட்டிராது. ஆகவே தான், இந்தக் கலப்புப் பொருளாதாரக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே, நம்முடைய ராஜ்யத்தில், கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில், இரட்டிப்பு மடங்குக்கு மேல் அதிகமாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏன் எல்லாத் தொழில்களையும் சர்க்கார் துறையில் செய்ய வில்லை? எல்லாத் தொழில்களையும் சர்க்கார் துறையிலே செய்ய வேண்டும் என்றால், அதற்கு மூலதனம் வேண்டும். மூலதனம் வேண்டுமென்றால், வரியின் மூலமாக எழுப்ப வேண்டும்; அல்லது, கடன் மூலமாக எழுப்ப வேண்டும். கடன் மூலமாக எழுப்பினால், ஓரளவுக்குத்தான் கடன் வாங்க முடியும். அதற்கு மேல் முடியாது. அந்த ஓரளவுக்குக் கடன் எழுப்பும்போதே, எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் எவ்வளவு கூச்சல் போடுகிறார்கள்? I am sorry—

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [17th March 1966]

எவ்வளவு ‘அப்ஜெக்ட்ஷன்’ செய்கிறார்கள்? ஆட்சேபணை சொல்லுகிறார்கள்? “கட்டாயமாக, பலவந்தமாக வாங்கிவிட்டார்கள்” என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே இந்த அளவுக்குத் தொழில் வளர்ந்திருக்கிறதே, அந்த அளவுக்கு நாமெல்லாம் சர்க்கார்த் துறையிலே செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமானால், எவ்வளவு கோடி ரூபாய் நாம் மூலதனம் போட்டிருக்கவேண்டும்? எத்தனை கோடி ரூபாய் வரிகளாகவோ அல்லது கடனாகவோ பெற்றிருக்கவேண்டும்? அவ்வாறு பெறக் கூடிய சக்தி இந்த ராஜ்யத்திற்கு இருக்கிறதா என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். அது இல்லாத காரணத்தினால், யார் யார் என்ன என்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று தொழில் துறையிலே அவரவர்களுக்குப் பங்கை வகுத்துக் கொடுத்து, பலர் சேர்ந்து தொழில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்யப்பட்ட ஒரு உயர்ந்த லட்சியம். It is a division of labour. நாமே இதைச் செய்வோம் என்று சொன்னால், அதற்கு வேண்டிய மூலதனம் நம் மிடத்தில் கிடையாது. நம்மிடம் மூலதனம் இல்லாத காரணத்தால், தொழில் வளம் ஏற்பட்டிருக்காது, வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்காது, நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்காது, நாம் இன்னும் மிகப் பின்தங்கிய ராஜ்யமாகவே காட்சியளித்திருப்போம். ஆகவேதான், நம்மிடத்தில் இருக்கும் குறிப்பிட்ட மூலதனத்தைப் பல தொழில் செய்கின்றவர்களுக்குப் பங்கிட்டு செய்து கொடுத்து, அந்தத் துறையிலே தொழில் களையெல்லாம் வளர்க்கவேண்டும் என்ற ஒரு பெரிய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டோம். 1957-ஆம் ஆண்டு இந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொண்டவுடன், ஏன் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வேகமாகப் பரவவில்லை என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்தேன். அவ்வாறு செய்கின்ற நேரத்தில், குறிப்பாகத் தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் என்னிடத்தில் சொன்னது இதுதான். “இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் மூலதனம் கிடைக்கவில்லை; மூலதனம் இல்லாத காரணத்தால் பம்பாயில் ஆரம்பிக்கிறார்கள்; கல்கத்தாவில் ஆரம்பிக்கிறார்கள்; பெரிய தொழில்கள் எல்லாம் எங்களால் செய்ய முடியவில்லை” என்பதைச் சொன்னார்கள். பொருளாதாரத் துறையிலே முக்கியமான அடிப்படைக் கொள்கை ஒன்று உண்டு. நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய ‘இன்ஃப்ரா ஸ்ட்ரக்சர்’ என்ற வகையில், வேண்டிய உதவிகள் எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுக்கவேண்டியது சர்க்காருடைய பொறுப்பு. நீர், மின்சாரம், போக்குவரத்து சாதனங்கள், மூலதனம் தேவையானால் மூலதனம் போன்ற ‘இன்ஃப்ரா ஸ்ட்ரக்சர்’ எல்லாம் செய்து கொடுத்தால் வேகமாக வளர்ச்சி ஏற்படும். ஆகவே, இந்த இன்ஃப்ரா ஸ்ட்ரக்சர் அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காக இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து தைரியமாக—இதில் எத்தனையோ ‘ரிஸ்க்’ இருந்தாலும் தைரியமாக—ஏராளமாகக் கடன் கொடுத்தோம். அதிருஷ்டவசமாக, அவையெல்லாம் இன்றைக்கு வெற்றிகரமாக வந்துவிட்டன. அவ்வாறு கடன் கொடுத்து, ஃபாக்டரிகள் வராமல் போயிருந்தால், நஷ்டமாகப் போயிருந்தால், இன்றைக்குக் கனம் உறுப்பினர்கள் பேசுகிற அல்லது சுமத்துகிற குற்றச்

17th March 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

சாட்டு வேறு விதமாக இருக்கும். ஆனால், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய அதிருஷ்டம் என்னவென்றால், ஒன்றரை கோடி ரூபாய் கொடுத்தோம், ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுத்தோம், 70 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தோம், ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தோம். பெரிய தொழில்கள் இந்த ராஜ்யத்திலே செய்ய முடியாது என்று சொன்னது மாறி வியக்கத்தக்க அளவிலே, நாம் இந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில்கள் வளரும்படியாகச் செய்தோம்.

சென்னையில் அலுமினியம் கம்பெனி வைக்கவேண்டும் என்பதற்காக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின்போது அதற்கு என்னென்ன எதிர்ப்புகள் இருந்தன என்பதை எல்லாம்—அரசியலிலே மறதி ஜாஸ்தி என்பதனால்—நாம் எல்லோரும் மறந்து விட்டோம். ஆனால், அந்தவிதமான பெரிய திட்டங்களை, நம்முடைய இன்ஃப்ராஸ்ட்ரக்சரைப் பலப்படுத்தியதன் காரணமாக, இன்றைக்கு இந்த ராஜ்யத்தில் வளர்க்க முடிந்தது. வளர்ந்து விட்டதற்கு அதிருஷ்டம் நம் பக்கத்தில் இருந்தது. இந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் வெற்றி பெறுமா, பெருதா என்று தொழில் நுட்ப மேதைகள் எல்லாம் சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது எல்லாம் இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தில் வெற்றிகரமாக நடந்து விட்டன. ஆகவேதான், நான் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன், இந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தால்தான் மேலும் மேலும் முன்னேற்றம் ஏற்படும், தொழில் வளம் ஏற்படும். இந்தக் கொள்கையை மக்கள் மாற்றினாலும் சரி, கட்சிகள் மாற்றினாலும் சரி, நாம் பின்தங்கிவிடுவோம், பின்னோக்கிச் சென்றுவிடுவோம் என்று திட்டவட்டமாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

இதோடு நான் கொள்கை சம்பந்தமான விஷயத்தை முடித்துக் கொண்டு, இலாகா சம்பந்தமாகக் கூறப்பட்ட சில குறைபாடுகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். முதலில், கனம் உறுப்பினர் திரு. வீரபாகு அவர்கள் சொன்னார்கள், “ஏன் இந்த சோடா ஆஷ் தொழிற்சாலையைச் சென்னையிலேயே வைக்கிறீர்கள்? தூத்துக்குடி போன்ற இடங்களில் வைக்க வில்லையே” என்று சொன்னார்கள். அதை அடிப்படையாக வைத்து, அந்தக் கொள்கையை நான் சற்று விளக்க விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், பொதுவாக எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் “தொழில்கள் பரவலாக அமைக்கப்படவில்லை, சென்னை நகரத்தைச் சுற்றி வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன” என்று சொன்னார்கள். ஒரு தொழில் வளரவேண்டும் என்றால், அதற்கு இயற்கை வசதிகள் பல வேண்டும். குறிப்பாக, இந்த சோடா ஆஷ் செய்வதற்கு நமக்கு அமோனியா வேண்டும். சென்னையில் வருகிற ஆயில் ரிஃபைனரியில் Naphtha-Cracker போட்ட காரணத்தால் அமோனியா செலவில் லர்மல் கிடைக்கிறது. வேறேர் இடத்தில் இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றால், நாம் அதற்காக நாலுபதா க்ராக்கர் ஒன்று போட்டு, வெளியிடத்திலேயிருந்து கொண்டுவந்தால் கட்டுபடியாகாது. கட்டுபடியாகக் கூடிய தொழிலைத்தான் நாம் செய்ய முடியுமே தவிர, கட்டுபடியாகாத தொழிலை நாம் செய்ய

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [17th March 1966]

முடியாது. அதனால், சில இயற்கை வசதிகள் இருக்கிற இடத்திலே, தொழில் தானாகவே வந்து சேர்வதையும், இயற்கை வசதி இல்லாத இடங்களில் அது அவ்வளவு சுலபமாக, துரிதமாக ஏற்படுத்த முடியாத நிலைமை இருப்பதையும் நாம் காண்கிறோம். இதைப் போக்குவதற்காகத்தான், அங்கங்கே வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காகத்தான் இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் வைத்திருக்கிறோம். இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்ஸ் வைப்பதற்குள்ள காரணமே, வசதிகள் இல்லாத இடத்தில் ஒரு லேர் ரூம் வைத்து, ஒரு டை-காஸ் டிங் மெஷின் வைத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய பாகங்களையெல்லாம் செய்து கொடுத்து, அந்த இடத்தில் தொழில் வளரும்படியாகச் செய்கிறோம். விருத்தாசலத்தில் இருக்கும் ஸ்ரீராமிக் இன்டஸ்ட்ரீஸை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த இடத்தில் இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் போட்டு, அவர்கள் கொண்டு வருகின்ற உறுப்புக்கள் எல்லாவற்றையும் சூனியிலே வைத்து சுட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய அளவு அல்லது அவர்களுக்கு வேண்டிய மற்ற சௌகரியம் செய்து கொடுக்கக்கூடிய அளவு அவற்றிலே செய்து கொடுக்கும் காரணத்தால் அங்கே தொழில் வளருகிறது. அந்தக் குறையைப் போக்குவதற்காக நாம் இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் வைத்து ஓரளவுக்குச் சமாளித்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

தீக்குச்சி தொழிலில் (மாட்ச் இன்டஸ்ட்ரி) நெருக்கடி இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். தீக்குச்சித் தொழிலில் நெருக்கடி இருக்கின்றது உண்மை தான். அவர்களுக்கு இதுவரையில் கிடைத்திருந்த 100 பங்கில் 70 பங்கு தான் கிடைக்கிறது. இவ்வாறு பற்றாக்குறை இருப்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் மின்சார வெட்டும் ஒன்று. நாட்டில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதை ஏற்றுக்கொண்டு, எப்படிச் சமாளிக்கவேண்டும் என்று தொழில் அதிபர்கள் முன்வரவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லாத ஒன்றை, “எங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும், கிடைக்கவேண்டும்” என்று கிளர்ச்சிகள் செய்வதன் மூலமாக இந்த நாட்டினுடைய தொழிலையோ அல்லது அவர்களுடைய தொழிலையோ அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளவே முடியாது. இன்றைக்கு அந்த பொட்டாசியம் க்ளோரைட் கிடைக்காமல் போனதற்குக் காரணம் சில இடங்களில் மின்சார வெட்டி இருக்கிறது, சில இடங்களில் உற்பத்தி சற்று குறைவாக இருக்கிறது. அதை நாம் சமாளிப்பதற்கு எல்லா முயற்சியும் செய்திருக்கிறோம். ராஜ்ய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில், இதற்காக ஒரு கூட்டம் போட்டு, உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்து, “நாங்கள் 70 சதவிகிதம் செய்கிறோம், அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்” என்று சொல்லி, அந்த விதமான ஏற்பாட்டையும் செய்து வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே நாட்டிலே பற்றாக்குறை இருப்பதைத் தொடர்ந்து ஒரு சர்க்காரோ, நிர்வாகமோ திருத்திவிட முடியாது. கஷ்டங்களையும், குறைபாடுகளையும் நிவர்த்திப்பதற்கான முயற்சிகளை நிர்வாகம் செய்யும், அதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

17th March 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

அடுத்து, அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பரேஷனைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்காக உதவிகளைச் செய்ய ஜப்பான் நாட்டைச் சேர்ந்த அபோடா என்ற பெரிய ஸ்தாபனம் முன்வந்திருக்கிறது. நான் ஜப்பன் போய் இருந்தபோதே கூட அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளையும் கூட இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஸ்டேட் இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேடிவ் பாங்கில் பணம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். நாம் எவ்வளவு வேகமாகத் தொழில் வளர்ச்சி அடையவேண்டும் என்று விரும்புகிறோமோ அந்த அளவுக்கு பண உதவி செய்யப் போதுமான நிதி இல்லை என்பது உண்மைதான். வந்திருக்கக்கூடிய லோன் அப்ளிகேஷன் களைப் பார்த்தாலேயே அது தெரியும். மெட்ராஸ் இன்வெஸ்ட் மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், ஸ்டேட் இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேடிவ் பாங்க் இரண்டும் சமாளிக்கக்கூடிய நிதி வசதி பெறவில்லை. அவ்வளவு விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொருவரும் வேகமாகத் தொழில்களை ஏற்படுத்தி நடத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். நிதி வசதி எவ்வளவு இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்குத்தான் உதவி செய்ய முடிகிறது. (திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: சாங்க்ஷன லோனுக்கே இன்னும் பணம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. சாங்க்ஷன் ஆகிவிட்டால் என்ன? எம்.ஐ.ஐ.ஸி-க்கு, ஐ.டி.பி.-யில் இருந்து பணம் வரவேண்டும். இவர்கள் ரீ-ஃபைனான்ஸ் எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள் இவர்களிடம் இருந்து பணம் வந்தவுடன் கடன் கொடுக்கப்படும். அவர்கள் கொடுப்பார்கள். அதனால் தான் தாமதம் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, யார்ன் சம்பந்தமாகவும் சொல்லப்பட்டது. நூல் விலை ஏறியிருக்கிறது என்பது உண்மைதான். அதற்குக் காரணங்கள் மூன்று. ஒன்று பருத்தி விலை உயர்வு, இரண்டு பவர் கட், மூன்று வது சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் போட்ட எக்ஸைஸ் வரி. இந்த எக்ஸைஸ் வரி சற்றுக் கூடுதலாகத்தான் இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாகவும் கூட மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி இந்த வரியைக் குறைப்பதற்கான சிபாரிசுகளைச் செய்வதாக இருக்கிறோம். அதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்தாற்போல, நம்முடைய இராச்சியத்தில் மூலப்பொருள்கள் கிடைப்பது சிரமமாக இருக்கிறது. அத்துறையில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பது உண்மை. இந்த பற்றாக்குறை இருப்பதற்கு முக்கியமான காரணம் பாகிஸ்தானுடன் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட சண்டை காரணமாக அயல் நாட்டுக்கடன் உதவிகள் போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை. எய்ட் இந்தியா க்ளப் கூடவில்லை. அவர்கள் கூடி மீண்டும் உதவி செய்ய ஆரம்பிப்பார்கள். நமது பிரதம மந்திரி அவர்களும் அமெரிக்காவுக்கு நேரில் சென்று வாதாடி வாங்கிவருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதன் பிறகு ஓரளவு இந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படலாம் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

[17th March 1966]

கைத்தறித்துணிகள் சம்பந்தமாக சேல்கள், வேஷ்டிகள் ஆகிய வற்றை கைத்தறிகளுக்கே ஒதுக்கவேண்டுமென்பதை இந்த சர்க்கார் அசோக்மேத்தா கமிட்டிக்கு வற்புறுத்தி சிபார்சு செய்தது என்பதை கனம் உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அதன் பிறகு அசோக்மேத்தா கமிட்டியினரும் அதை ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் பவரலும் பிரச்சினை இத்துடன் இணைந்திருப்பதனால் இன்னமும் முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. சீக்கிரத்திலேயே முடிவு எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வு அறிக்கை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு விநியோகம் செய்வதிலே காலதாமதம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை. அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இனி அடுத்தமுறையில் இருந்து ஒரு இரண்டு தினங்கள் முன்கூட்டியே கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்க கவனம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். (திரு. சா. கணேசன்: இப்படியே சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுங்கள்) நாம் போய்க் கொண்டிருக்கலாம், வந்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அதிகாரிகள் நிரந்தரமாக இருப்பவர்கள். அவர்கள் இதுபற்றி கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டு குறைவாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் யாரைப் பற்றியும் குறை கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் எவ்வளவோ முறை அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களைப் பார்த்து பல்வேறு தொழில் துறையில் ஈடுபடுங்கள் என்று சொன்னாலும் அந்தப் பகுதி மக்கள் டெக்ஸ்டைல் மில்லைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் துவக்குவதற்குத் தயாராய் இல்லை. இதுபற்றி ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சுதந்திராக்கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் 'இந்த பர்மிட் ராஜ், லைசென்சு ராஜ் போகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். (கனம் சா. கணேசன்: நான் அப்படி இன்று ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சொல்லாத வற்றையும் கூட சொன்னதாகச் சொல்கிறீர்கள்.) இங்கே சொல்லாமல் இருக்கலாம். வெளியில் சொல்கிறார்கள். அதனால் இங்கே நான் சொன்னேன். அதுபற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த மாதிரி லைசென்சு, கோட்டா என்று நாம் வரையறுத்து வைத்துக்கொள்ளாதிருந்தால் இந்த இராச்சியத்தில் இன்றையதினம் இவ்வளவு தொழில்கள் வளர்ந்திருக்காது. டெக்ஸ்டைல் மில்களைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே வந்திருக்காது. நானும் பத்து ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்தேன். தொழில்கள் என்றால் டெக்ஸ்டைல் மில் ஒன்றுதானா? கெமிகல் இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஆரம்பியுங்கள், என்ஜினியரிங் இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஆரம்பியுங்கள்—என்பதாக. நாம் லைசென்சு வைத்து ஒரு கட்டுப் பாட்டை ஏற்படுத்தியவுடன் தான்—டெக்ஸ்டைல் மில் என்று காத்துக்கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை, இனி அதற்கு லைசென்சு கிடைக்காது, தொழில் செய்யவேண்டுமென்றால் வேறு தொழில்களைத்தான் துவக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் கடையைக் கட்டிக் கொண்டுதான் இருக்கவேண்டும்—என்ற நிலைமை வந்தபிறகு தான் மற்ற மற்ற பல தொழில்களிலே அவர்களுடைய கவனம் திரும்ப

17th March 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

ஆரம்பித்தது. அதனால் தான் இன்றைக்கு நம்முடைய இராச்சியம் பலவிதமான தொழில்களைக் கொண்ட ஒரு முன்னேற்றமான இராச்சியமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு மோட்டார் பார்ட்ஸ் உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் நம்முடைய ராச்சியம்தான் முதன்மையாக இருக்கிறது. டெட்ராய்ட் ஆப்-இந்தியா என புகழ் படைக்கிற அளவுக்கு மோட்டார் ஸ்பேர் பார்ட்சுகள் இங்கே 80 சதவிகிதம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இங்கிருந்துதான் அகில இந்தியாவுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது. இந்த விதமான பரவலான வளர்ச்சிக்கு நம்முடைய கட்டுப்பாடுகள் தான் உதவியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதுமாத்திரம் அல்ல. இன்றைக்கு இந்த விதமான கட்டுப்பாடுகள் இல்லை என்றால் சிறு தொழில்களே வளர்ந்திருக்காது. கட்டுப்பாடு வைத்து தனக்கு ½ டன், 1 டன், 2 டன் என்று மூலப்பொருள்களைக் கொடுப்பதனால் தான் பரவலாகப் பல இடங்களில் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் நடைபெறுவதற்கு வசதி ஏற்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் 1961-ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிவரப்படி 3,000 சிறு தொழில்கள் இருந்தன என்றால், 1965 டிசெம்பர் மாதம் முடிவில் பார்க்கிறபோது 8,818 சிறு தொழில்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வுருக்கும் ஒரு நம்பிக்கை, நாம் மனுச் செய்துகொண்டால் நமக்குக் கிடைக்கும், ஒரு சிறு தொழிலை நடத்தலாம் என்கிற ஊக்கம் ஏற்பட்டது. இப்படி ஒரு முறை இல்லை என்றால்--மூலப் பொருள்களும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிற காலத்தில் பணம் படைத்த ஒருவர் எல்லாவற்றையும் வாங்கிக்கொண்டு விடுவார். பல பேர்களால் தொழில் நடத்துவதற்கே வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் இருக்கும். விநியோகத்தில் ஒன்றிரண்டு தவறுகள் இருக்கலாம். —என்னவோ இன்றைக்கு திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் என் லிடம் கோபமாகவே இருக்கிறார்கள். நான் சொன்னது எல்லாம் விதிகளின்படித்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதாகும். அவருக்கு என்லிடம் அவ்வளவு கோபம் வந்திருக்கவேண்டாம்—இன்றைக்குப் பலர் வந்து அப்ளிகேஷன் போட்டு வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். நூற்றுக்கு 90 பேர்கள் ஒழுங்காகச் செய்வார்கள். பாக்கி பத்துப் பேர்கள் அப்பால் போனவுடன் விற்று விடலாம். அதற்காக கோட்டா கொடுத்தவர்களுக்குப் பின்னாலேயே ஒரு அதிகாரி போய்க்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், நிர்வாகம் நடத்தவே முடியாது. பிறகு இந்த ஆபீசர் பின்னடி இன்னொருவர் போய்க் கொண்டே இருக்க வேண்டும், இப்படிப் போனால் தொழில் வளராது என்பது மட்டும் அல்ல, சமூகமே கெட்டுப்போய்விடும். அதை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். தவறு செய்கிறவர்களைக் கண்டிப்பிடித்தால் தண்டிக்கிறோம். ஆயினும் மக்களை நம்பித்தான் விநியோகம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பேர்கள் ஒழுங்காக நடந்துகொண்டார்கள் என்றாலே நாட்டுக்கு நல்லது. பத்துப்பேர்கள் தவறிவிடுகிறார்கள் என்பதற்காக அடிப்படையான நம்முடைய கொள்கையிலேயே தொல்லை கொடுத்தால், தொந்தரவு கொடுத்தால் இந்த மாநில தொழில் வளர்ச்சி மிகவும் பாதிக்கப் பட்டுவிடும். என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[17th March 1966

2-00 P.m. MR. DEPUTY SPEAKER : May I know how long will the Hon. Minister take to conclude his speech ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I think I require fifteen more minutes.

இன்றைக்குக் கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றி ஏராளமான புகார்கள் சொன்னார்கள். கூட்டுறவுத் துறை சர்க்காரால் நேரடியாக நடத்தப்படுவது இல்லை. கூட்டுறவிலே பெரிய அளவு பொறுப்புகள் அவர்களுையே சார்ந்தது. அது ஒரு அடானமஸ் பாடி. தவறு செய்தால் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமே தவிர கூட்டுறவு சொசைடியில் தவறே இல்லாமல் சர்க்கார் பார்ப்பது என்பது கஷ்டமான விஷயம். தவறுதல் ஏற்படாதிருக்க வழிவகைகள் செய்யலாம்; விதிகள் செய்யலாம். பீனல் கோட் இருக்கும் காரணத்தால் சட்டத்தை மீறுகிறவர்களே கிடையாது என்று சொல்ல முடியாது. சட்டத்திலே கோளாறு இருக்குமானால் திருத்தத் தயாராக இருக்கிறேன் அதன் நிர்வாகம் அடானமஸ் ஆக இருக்கிற நிலைமையில் அவர்கள் தவறு செய்வார்களேயானால் தண்டிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் குற்றச் சாட்டை ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்த இலாகாவைப் பொறுத்த வரை திட்டவாட்டமாகச் சொல்லுகிறேன்—தவறு செய்தவர்கள் யாருக்கும் எந்த விதச் சலுகையும் கொடுக்கவில்லை. அவர்களிடத்திலே தகவல் இருக்குமானால் கேள்விகள் போடலாம். அசெம்பிளியில் கேள்வி முறை எதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது? எல்லாத் தகவல்களையும் மந்திரிகளிடமிருந்து பெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் சட்ட சபையில் சொல்வதற்கும் உபயோகமாக இருக்கும், எங்களுக்கும் உபயோகமாக இருக்கும். அதைப்பற்றி நாங்களும் கவனிக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் எல்லாம் சரியாக நடக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்போம். விதி முறைகளில் தவறு இருந்தால் திருத்தவேண்டும்; நிர்வாக முறையில் தவறு இருந்தால் அதைக் கண்டிக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு கூட்டுறவு இயக்கத்திலே தவறு செய்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டினால் அதிலே நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : சட்டப்படி குற்றச்சாட்டு 24-6-1965-ல் அமைச்சரவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்படி இருந்தும், இலாகாக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தும், ஓராண்டுக்காலம் ஆகியும் இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதைத்தான் அவர்கள் ஒரு கேள்வி மூலமாகக் கேட்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். பட்ஜெட் விவாதத்தில் ஏதோ ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லிவிட்டு என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்க முடியாது. இதே உறுப்பினர் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இதுதான் அவருடைய கடமையும்

17th March 1966]

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

கூட; கேள்வியைப் போடவேண்டும். ஏன் அந்த நிர்வாகத்திலே இந்த மாதிரித் தவறு ஏற்பட்டது. என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது என்று கேள்வியைப் போடவேண்டும். அவ்வாறு கேட்டால் பதில் கொடுக்க முடியும். சட்டசபை முறைகளில் கேள்வி நேரத்தான் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. சிறு தவறுகளைப்பற்றி தனிப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றிக் கேள்விகள் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். கொள்கை அளவிலே தவறுதல்கள் இருந்தால் விவாதத்தின் மூலம் சுட்டிக்காட்டிப் பதிலைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதுதான் நான் அறிந்த பார்லிமெண்டரி முறை. அவ்வாறு புகார்கள் இருக்குமானால் ஒரு கேள்வியைப் போட வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி போடுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். கேள்வி போட்டால் பதில் வருவதற்கு ஆண்டுக்கணக்காகிறது. எப்படி விவாதத்தைத் தெரிந்து கொள்வது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதிலே தவறு இருந்தால் அதையும் திருத்திக் கொள்கிறோம். கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணம். பதில் கொடுக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் எங்களுக்குக் கிடையாது.

கிளாஸ் யூனிட்டைப் பற்றித் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி அவர்கள் பேசியதற்காக நான் ரொம்பவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதைப்பற்றி விளக்குவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுத்தார்கள். எல்லா விஷயங்களிலும் நிபுணர்களை ஆலோசனை கேட்பதுபோல் இதிலும் ஒரு நிபுணரை வெளிநாட்டு நிபுணரைப் பிளான் போடச் சொன்னோம். கிளாஸ் யூனிட்டை அமைத்த போது அவர் ஃபர்னலை ஆறு அடி உயரத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று பிளான்போட்டுக் கொடுத்து விட்டுப் போய் விட்டார். நான் போய் அந்த ஃபர்னலை வைக்க வேண்டுமென்று பார்த்தபோது, அவ்வாறு ஆறு அடி உயரத்தில் வைத்தால் கீழே விழுந்து விடும். இந்த நாட்டுக்கு அது ஏற்றதல்ல, அது சரியல்ல என்று நம்முடைய இலாகாவில் இருப்பவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய இலாகா வழக்கம் என்ன என்று சொன்னால், ஒரு தவறு நடந்துவிட்டால், யார் மீது தவறு என்பதற்கு ஒரு ஃபைல் ஆரம்பமாகிவிடும். யார் மீது தவறு என்று ஃபைல் போய்க்கொண்டே இருக்கும். அது என்னிடம் வந்தபோது, யார் மீது தவறு என்று விசாரிக்கத் தேவையில்லை. உடனடியாக கிளாஸ் யூனிட்டைப் போட்டு நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லி நான் அங்கு சென்று பார்த்தபோது, அப்படி உயரத்தில் வைக்கக்கூடாது, கீழேதான் வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். அப்போது இருந்த எக்ஸ்பர்ட்டும் ஒத்துக் கொண்டு அந்த மாதிரி அமைத்தார்கள். வெளியார் தயவு இல்லாமல் இப்போது கிளாஸ் யூனிட் நடக்கிறது. முதலில் டி.சி.எம். எக்ஸ்பர்ட் கொடுத்த முறையினால் தவறு ஏற்பட்டது. நம்முடைய தொழில்களைச் சீர்திருத்தி அமைக்கக்கூடிய

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [17th March 1966]

நிபுணர்கள், திறன் படைத்தவர்கள் நம்மிடத்திலும் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் மேல் நாடு, மேல் நாடு என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இந்தத் துறையிலே பயிற்சி பெறுவதற்காக அனுப்பப்பட்ட அதிகாரி வேறு ஒரு இலாகாவுக்குப் போடப்பட்டு, தகுதி பெறாத ஒருவர், பயிற்சி பெறாத ஒருவர்களுள் யூனிட் பொறுப்பிலே போடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. அதற்கு அமைச்சர் அவர்களுடைய பதில் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்கார் இலாகாக்களிலே ப்ரொமோஷன் வரும். அவர்களுக்குப் ப்ரொமோஷன் வந்து விட்டால் அவர்கள் அந்த இலாகாவுக்குப் போய்விடுவார்கள். இது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒன்று இந்த யூனிட்டினுடைய நிர்வாகஸ்தருடைய வேலையை 'அப்-கிரேடு' செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் செலவு கூடப் போய்விடும். அல்லது அவர் ப்ரொமோஷன் ஆன இடத்திற்குப் போய்விடுவார். இதிலே, அவர் ப்ரொமோஷன் ஆன இடத்திற்குப்போனாலும் கூட இதையும் கண்காணித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது ஒடவில்லை என்று சொன்னார்கள்; இது ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற செய்தியையும் வைக்க முன் வருகிறேன்.

பெரம்பூர் ஃபுட்டேவர் யூனிட்டில் நஷ்டம் என்று சொன்னார்கள். என் கணக்கு வேறு; நஷ்டமல்ல. எந்தத் தொழிலிலும் முதலில் நஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் காபிடலை எல்லாம் சேர்த்துக்கூட நஷ்டம் என்று சொல்கிறார்கள். பெரம்பூர் ஃபுட்டேவர் யூனிட்டைப் பொருத்தவரை நஷ்டம் இல்லை. அதற்கு மாறாக 1964-65-ல் 31,000 ரூபாய் லாபம். 1965-66-ல் இதே மாதிரி லாபம் வரும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நஷ்டம் என்று சொல்லவில்லை. கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கணக்குப்படி சாமான்கள் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தார்களா என்றுதான் கேட்டேன். ஸ்டாக் சரியாக இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஆரம்பத்தில் சொன்னது போல் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு கேள்வி போட்டால் இதைப்பற்றிச் சொல்ல முடியும்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா வற்றுக்கும் கேள்வி போடுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவாதத்தில் எடுத்துச் சொல்லுகிற குறைபாடுகளுக்கும் பதில் சொல்லும்போது விளக்கம் கொடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இலாகாவிலே இருந்து தகவல் வரவேண்டியிருக்கிறது. கேள்வி போட்டால்தான் விடை

17th March 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

யளிக்க முடியுமே தவிர, உட்கார்ந்த இடத்திலேயே பேசப்படும் போது அதைப்பற்றி விவரத்தை எப்படிச் சொல்ல முடியும்? குறிப்பாக ஒரு கேள்வி கேட்டால்தான் சொல்ல முடியும். உண்மையாக, தகவல் வேண்டுமென்றால் கேள்வி போடுங்கள். குற்றம் சாட்டுவதோடு நிறுத்தி விடலாம் என்றால் இப்படிப் பேசியதோடு நிறுத்திவிடலாம்.

கூட்டுறவு மில்களிலே தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். வீவர்ன் கூட்டுறவு மில்களில் அவர்களுக்கு என்று 50 சதவீதம் ரிசர்வ் செய்திருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுத்திருக்கிறோம். திரு. அழகமுத்து அவர்கள் ஸ்டேட் சொசைட்டியில் விளம்பரச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

பத்து கோடி ரூபாய் வரவு செலவு செய்கிற ஒரு பெரிய இன்ஸ்டிடியூஷன் இது. அது தனி சொசைட்டி. ஜெனரல் பாடி இருக்கிறது, அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள், மீட்டிங் நடக்கிறது. டைரக்டர் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் அதைப் பற்றிக் கேட்கிறார்கள். பத்து கோடி வரவு செலவு செய்கிற பெரியதொரு இன்ஸ்டிடியூஷனில் டி.ஏ. அதிகமாக இருக்கிறது, விளம்பரம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் சென்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் அப்போது அதற்கு அபானமியே கிடையாது, எல்லாவற்றையும் நாமே பார்க்க வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

ஹாண்டிகிராபேட்டஸ் சிலவற்றை எல்லாம் கல்வி இலாகாவிடம் மாற்றவேண்டுமென்று திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதில் என்ன நன்மை யிருக்கும் என்று தெரியவில்லை. அப்படி இருக்குமானால் அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும். லாக் யூனிட்டில் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அது ட்ரெயினிங் சென்டர் சில ட்ரெயினிங் சென்டர், சில ப்ரொடக்ஷன் யூனிட் என்று போட்டிருக்கிறோம். என்ஜினியரிங் காலேஜ் நடத்துவதினால் நஷ்டம் வருகிறது என்று சொன்னால் அந்தக் குற்றச் சாட்டு எவ்வளவு பொருத்தமானதோ அதுபோல்தான் இதுவும். உவமைக்காகக் சொல்கிறேன். மானவர்கள் அதில் பயிற்சி பெற்று பின்னர் தனியாகவோ அல்லது கூட்டுறவுத் துறையிலோ பூட்டுகள் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வேர்ல்ட் ஃபேர் பற்றி திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது சர்க்கார் செய்வதல்ல. இதை 'ஆல் இந்தியா மான்யூபாக்சரர்ஸ் அசோசியேஷன்' செய்கிறது. அவர்கள் நம்மிடம் உதவி கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் அதற்கான ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். மிகக் கஷ்டமான பெரியதொரு பொறுப்பு இது. இது நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டுமென்ற கவலையும் எனக்கு இருக்கிறது. 'ப்ரசஸ்ஸ் ஃபேர், லீப்ஸிக் ஃபேர், வேர்ல்ட் பேர்' இவற்றையெல்லாம் நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவற்றைப் பார்த்ததின் விளைவு இதுபற்றி ஒரு பீதி ஏற்படுகிறதே தவிர, நம்பிக்கை

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [17th March 1966]

இல்லை. அப்படி பீதி இருப்பது நல்லதுதான். அப்போது தான் இதை கண்ணும் கருத்துமாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்படும். காப்பர், ஸிங்க் போன்றவற்றை நம் ராஜ்யத்தில் சிறப்பாக ஜியாலாஜிக்கல் சர்வே மூலம் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று அரசுக்கண்ணால் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த முயற்சி இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் நான் ஜப்பான் சென்றிருந்தபோது கூட அதையொட்டி மேற்கொண்டு என்னென்ன வேலைகளைத் தொடங்கவேண்டுமென்று அவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து இருக்கிறோம். இரண்டு நிபுணர்கள் வந்து பார்த்து விட்டு உடனடியாக நாம் என்ன வேலை செய்யவேண்டுமென்று அறிக்கை கூட கொடுத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் ஜியாலாஜிக்கல் சர்வே நல்லமுறையில் வேலை செய்திருக்கிறது. பழனியில் பாக்கைட் இருக்கிறது என்று அவர்கள் கண்டுபிடித்தார்கள். பல பல பாகங்களில் என்னென்ன கனிப் பொருள்கள் இருக்கின்றன என்ற தகவல்களை அவர்கள் செவ்வையான முறையில் தந்திருக்கிறார்கள். கடைசியாக ஒன்றை சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலிருந்து திரும்பியிருக்கிறார்கள். டெல்லிப் பட்டணத்திலிருந்த போது எடுகளில் வந்த செய்திகள், தூத்துக்குடி அனல் மின்சார நிலையத் திட்டம் வெற்றி பெற்று விட்டது என்று செய்திகள் வந்தன. நீண்ட காலமாக பேசப்பட்டு வருகிற சேலம் உருக்காலை திட்டம் என்னவாயிற்று என்ற விளக்கத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அங்கத்தினர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதில் ரோம்ப சாமர்த்தியக்காரர். நான் எதைச் சொல்லப்போகிறேனோ அதைத்தான் கேட்டு வந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்று இந்த ஒரு அடி போட்டு விட்டார்கள். நான் கடைசியாக ஒன்றை சொல்லிவிட்டு முடிக்கிறேன் என்று சொன்னேன். அந்தப் பேச்சு வார்த்தையின் முடிவு, இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்த முடியும் என்ற அளவிற்கு வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இல்லை என்றால் ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு நடத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டு இவ்வளவு நேரம் பொறுமையாக என் உரையை கேட்டதற்கு நன்றி. நான் சொன்ன வார்த்தைகளினால் யார் மனமாவது புண்பட்டிருந்தால் என்னை மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: சதர்ன் ப்ரிக் வொர்க்சில் நம் இயக்குநர் அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். மதராஸ் இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து கடன் வாங்கியிருப்பதால் நம் டைரக்டர் ஆஃப் இன்டஸ்ட்ரிஸ் அதில் இயக்குநராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

17th March 1966]

SRI K. T. KOSALRAM : He is my nominee.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 1956 தொழில் கொள்கை பிரகடனப் படி இன்று சர்க்கார் கொள்கை அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த கொள்கைப்படி பேசிக் இன்டஸ்ட்ரிஸ் பொதுத் துறையில்தான் அமைய வேண்டும். திரு. லோகநாதன் ஆய்வுக் குழுவில் கூட அலுமினியம் தொழிற்சாலையை பேசிக் இன்டஸ்ட்ரிசில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க கோவை மில் முதலாளிக்கு 15 கோடி ரூபாயுள்ள தொழிற்சாலையை கொடுத்தது முரண்பாடா, இல்லையா? பேப்பர் தொழிலை பப்ளிக் செக்டாரில் அமைக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதை சேஷசாயி கம்பெனிக்குக் கொடுத்தது நாம் ஒத்துக் கொண்டதற்கு முரண்பாடு உடையதா, இல்லையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மத்திய சர்க்கார் அலுமினியம் கம்பெனியை எடுத்து நடத்தமுடியாது என்று முடிவு சொல்லி விட்டார்கள். காரணம், அவர்கள் சொன்னது சென்னை ராஜ்யத்தில் கிடைக்கிற 'ஷேவராய்ஸ் பாக்கைட்' போதுமான தரமுள்ளதல்ல, போதுமான சத்துள்ளதல்ல என்று அதை எடுக்கமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்கு பிறகு இதைத் தனியார் ஒருவர் செய்வதற்கு தயாராகயிருக்கிறார் என்றால் உங்களுக்கு என்ன அப்டிஷன்?

(திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உங்கள் எம்.பி.-க்கு கொடுக்கப்பட்டது;) யார் நல்ல தொழில் செய்தாலும் அவர் எங்களுடைய எம்.பி. என்று கொடுக்காமல் இருந்தால் தொழில் போய்விடும். என்றைக்கும் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன். யார் திறமையாக தொழில் செய்வார்களோ அவர்களுக்கு இதை கொடுக்கத்தான் செய்வோம். எம்.பி.-க்கு கொடுக்கக் கூடாது, ஜாதி என்ற காரணத்தால் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. இது தான் எங்கள் திட்டவாட்டமான கொள்கை. (பலத்த ஆரவாரம்.)

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆளுக்கு ஒன்று வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொண்டு போகட்டும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் அது மாதிரி ஒரு பெரிய தொழில் செய்வதாக இருந்தால் இப்போதே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அப்படிக் கொடுப்பதும் முறையாகாது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தொழில் வளர வேண்டும் என்று ஒரு புறத்தில் சொல்லிவிட்டு தொழில் செய்வதற்கு ஒருவர் முன்வரும்போது இன்னொருக்குக் கொடுப்பதா என்று சொல்வது தான் முரண்பாடாக இருக்கிறது.

The Madras Industrial Investment Corporation has nominated the Industrial Adviser, Sri Venkatiah, as their representative.

[17th March 1966

SRI K. T. KOSALRAM : He is my representative and not the representative of the Government.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Let not the hon. Member please disturb me.

The Madras Industrial Investment Corporation has nominated the Industrial Adviser as their representative on the Southern Bricks.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : சதேர்ன் ப்ரிக் வொர்க்சில் சர்க்காருடைய இன்டஸ்ட்ரியல் அட்வைசரை டைரக்டராக நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது . . .

திரு. சா. கணேசன் : He is my nominee. என்று சொன்னார்கள். அவர் எப்படி நாமினேட் செய்ய முடியும்?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இதிலிருந்து உரிமைப் பிரச்சனைக் கோரிக்கையை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் எதைப்பற்றியெல்லாமோ என்னவெல்லாமோ நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி இதைப்பற்றியும் என்ன வேண்டுமானாலும் நினைத்துக் கொள்ளலாம்.

The cut motions to Demand No. XX Industries were put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,82,64,100 under Demand No. XX—Industries. ’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motions to Demand No. XLI—Capital outlay on Industrial Development were put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,88,17,500 under Demand No. XLI—Capital Outlay on Industrial Development. ’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 166. Notification issued with G.O. Ms. No. 467, Home, dated the 18th February 1966 making an amendment to the Madras Home Guard Rules, 1963, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-421 of 1963, dated the 6th April